

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 9 PŽ-5140/2018-8

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Vučaj, predsjednice vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u postupku izvanredne uprave nad dužnikom AGROKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo, OIB 05937759187, Zagreb, (Grad Zagreb), M. Čavića 1, i njegovim ovisnim i povezanim društvima, kojeg zastupa punomoćnik Tin Dolički, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Bogdanović, Dolički & Partneri d.o.o. Zagreb, Miramarska 24, odlučujući o žalbama vjerovnika: OPĆINA DARDA, OIB 34375615619, Darda, Sv. Ivana Krstitelja 89, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Rešetar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rešetar & Partneri d.o.o. u Osijeku, Šetalište Petra Preradovića 7 (I.), NOVA LJUBLJANSKA BANKA d.d., OIB 17719334242, Republika Slovenija, Ljubljana, Trg Republike 2, kojeg zastupa punomoćnik Boris Trgovec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Trgovec & Valenčak j.t.d. u Zagrebu, Miramarska 24 (II.), CAPELANT INTERNATIONAL CORPORATION, Crystal Offices, OT Center, Victoria, Republika Sejšeli, Mahe, kojeg zastupa punomoćnik Stipe Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 110/II (III.), IPROM d.o.o., OIB 15213763522, Samobor, Ulica Hrastina 26, kojeg zastupa punomoćnik Inoslav Korinčić, odvjetnik u Zaprešiću, Mihovila Krušina 14 (IV.), ESSEKER GRUPA d.o.o., OIB 55606860500, Osijek, Kapucinska 25/II, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Fingler, odvjetnik u Osijeku, Šetalište Petra Preradovića 3 (V.), NADIJA BENOLIĆ, OIB 30870764620, Umag, Rovinjska 6B (VI.), IVAN KOPILOVIĆ, OIB 25736080334, vl. Poljodjelsko trgovačkog obrta AGRO CIBALAE, Vinkovci, Duga 110, kojeg zastupaju punomoćnici Radojica Vučković i Sreten Baljak, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku, Kapucinska 23/I (VII.), WIMAX d.o.o., OIB 16104453156, Zagreb, Gordana Lederera 4, kojeg zastupa punomoćnik Stipe Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 11c/II (VIII.), KENTBANK d.d., OIB 73656725926, Zagreb, Gundulićeva 1 (IX.), GMUNDNER MOLKEREI EGEN, OIB 86868068021, Austrija, Gmundnen, Theresienthalstasse 16, kojeg zastupa punomoćnik Stipica Jakić, odvjetnik u Zagrebu, Petrinjska 9 (X.), BASIC COMMERCE d.o.o. za trgovinu i usluge, Bosna i Hercegovina, Posušje, Zagrebačka b.b., kojeg zastupa punomoćnik Stipe Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 11c/II (XI.), AUCTOR d.o.o., OIB 19203050598, Zagreb, Dežmanova 5, kojeg zastupa punomoćnik Boris Anišić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 191b (XII.), MEDIKA d.d., OIB 94818858923, Zagreb, Capraška 1, kojeg zastupa punomoćnik Boris Anišić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 191b (XIII.), RUKOMETNI KLUB METKOVIĆ, OIB 68520679855, Metković, Športska 5, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Volarević, odvjetnik u Zagrebu, Palmotićeve 4 (XIV.), DARKO HARALD BARLEK, Zagreb, Petračićeva 26, kojeg zastupaju punomoćnici Petar Petrić i Ana-Marija

Kajić, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Zagrebu, Trnjanska cesta 37 (XV.), RAIFFEISEN FACTORING d.o.o., OIB 95180802194, Zagreb, Petrinjska 59 (XVI.), RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., OIB 53056966535, Zagreb, Petrinjska 59 (XVII.), koje zastupa punomoćnik Saša Poldan, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Saša Poldan, Goran Gatar, Valentina Vižintin, Marko Komorski i Toni Primorac u Zagrebu, Ulica grada Mainza 11 i Rijeci, Jadranski trg 4/II, PHOENIX FARMACIJA d.o.o., OIB 36755252122, Zagreb, Ozaljska 95 (XVIII.), TRIGLAV OSIGURANJE d.d., OIB 29743547503, Zagreb, A. Heinza 4, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Lui, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu, Zelinska 4 (XIX.), NIVEX 22 d.o.o., OIB 32290840977, Osijek, Ulica jablanova 23, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XX.), MEDO-FLOR d.o.o., OIB 41413826008, Donji Dragonožec, Vodovodna I odvojak 7, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXI.), COMMEL-ZAGREB d.o.o., OIB 69638353517, Zagreb, Samoborska cesta 143, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXII.), TELE2 d.o.o., OIB 70133616033, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXIII.), RICARDO d.o.o., OIB 83535297393, Darda, Kudeljara 1a, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXIV.), NEPLAST d.o.o., OIB 69686127508, Republika Slovenija, Miren, Miren 137, kojeg zastupa punomoćnica Josipa Kuran, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Travaš i partneri d.o.o. u Zagrebu, Jurkovićeva 24 (XXV.), UNEX MEDIA d.o.o., OIB 31668116417, Zagreb, Ilica 26, kojeg zastupa punomoćnik Goran Jujnović Lučić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Jujnović Lučić Marković j.t.d. u Zagrebu, Strojarska cesta 20/XXII (XXVI.), ZAGREB-MONTAŽA d.o.o. za gradnju gospodarskih objekata, OIB 06588149401, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 (XXVII.), IMEX BANKA d.d., OIB 99326633206, Split, Tolstojeva 6 (XXVIII.), BILOKALNIK-IPA d.d., OIB 29531974087, Koprivnica, Dravska 19 (XXIX.), RAIFFEISEN LEASING d.o.o., OIB 75346450537, Zagreb, Radnička cesta 43, kojeg zastupa punomoćnik Šimun Babić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Babić & Čibarić d.o.o. u Zagrebu, Matije Mrazovića 5 (XXX.), DS SMITH BELIŠĆE CROATIA d.o.o., OIB 67131617872, Belišće, Trg A. Starčevića 1 (XXXI.), AFRODITA COMMERC d.o.o., OIB 13262076150, Zagreb, Getaldićeva 8, kojeg zastupa punomoćnica Antonija Galić, odvjetnica u Zagrebu, Pere Budmanija 5 (XXXII.), ŽITO d.o.o., OIB 03834418154, Osijek, Đakovština 3 (XXXIII.), TVORNICA ŠEĆERA OSIJEK d.o.o., OIB 67995376750, Osijek, Frankopanska 99 (XXXIV.), ALTERNATIVE INVEST d.o.o., OIB 34251042886, Zagreb, Bosanska 7 (XXXV.), IVICA TODORIĆ, OIB 05859927944, Zagreb, Himper 5, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Smičiklasova 18 (XXXVI.), PORSCHE INTER AUTO d.o.o., OIB 67492500921, Zagreb, Velimira Škorpika 21-23, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Knezović & Partneri j.t.d. u Zagrebu, Radnička cesta 54 (XXXVII.), SCENT GLOBAL LTD., Ujedinjeno Kraljevstvo, Engleska, Manchester M3 2LG, 20 St. Mary's Parsonage, Cardinal House, 6th Floor, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (XXXVIII.), VINDIJA d.d., OIB 44138062462, Varaždin, Međimurska 6, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Mihalić, odvjetnica u Varaždinu, Alojzija Stepinca 1 (XXXIX.), GEBRÜDER SPANG GmbH & Co Kg, Savezna Republika Njemačka, 56235 Ransbach-Baumbach, Bergstraße 1-5, kojeg zastupa punomoćnik Mislav

Bradrica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradrica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (XL.), OVUM d.o.o., OIB 93991942410, Zagreb, Gradišćanska 34 (XLI.), IL FORNAIO DEL CASALE s.p.a., OIB 98812925064, Italija, Treviso, Via M. Buonarroti 5, Casale sul Sile, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Žurić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Savska cesta 32 (XLII.), PERFA – BIO d.o.o., OIB 77145316465, Donja Stubica, Golubovečka 44 (XLIII.), INCEPTUM d.o.o., OIB 56920339258, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d (XLIV.), TRANSEUROPEAN PROPERTIES IV SUPERMARKET 2 d.o.o., OIB 07020543511, Zagreb, Ilica 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko d.o.o. u Zagrebu, Ilica 1 (XLV.), AUREUM TERRA d.o.o., OIB 21801817494, Zagreb, Ilica 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko d.o.o. u Zagrebu, Ilica 1 (XLVI.), TRANSEUROPEAN PROPERTIES IV SUPERMARKET 1 d.o.o., OIB 009940114691, Zagreb, Ilica 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko d.o.o. u Zagrebu, Ilica 1 (XLVII.), TAS – TRANS ATLANTIC SERVICES LIMITED, OIB 56240639138, Britanski Djevičanski Otoci, 3076 Sir Francis Drake's Highway, Road Town, Tortola, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Žurić i Partneri d.o.o. u Zagrebu, Savska cesta 32 (XLVIII.), ŠTED BANKA d.d. u likvidaciji, OIB 58063088591, Zagreb, Slavonska avenija 3 (XLIX.), GORDANA TOMIČIĆ, OIB 21334083227, Umag, Matka Laginje, koju zastupa punomoćnik Mirko Butorović, odvjetnik u Hvaru, Vicka Butorovića 39 (L.), STEGA TISAK d.d., OIB 78043520516, Zagreb, Heinzelova 60/I, kojeg zastupa punomoćnica Helena Sjauš, odvjetnica u Zagrebu, Fra Filipa Grabovca 14 (LI.), RBL GROUP SA, OIB 72737551706, Švicarska, 3206 Rizenbach, Ofenhausstrasse 29-35, kojeg zastupa punomoćnik Mario Perica, odvjetnik u Zagrebu, Dubašnička 17 (LII.), B & P POWER s.r.o., 50901 Nova Paka, Hermanice 128, Republika Češka, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradrica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradrica Marić Wahl Cesarec u Zagrebu, Miramarska 24 (LIII.), FORNETTI LTD., Republika Mađarska, 6000 Kecskemét, Városföld 92, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Vedriš & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Ozaljska 136 (LIV.), TVS S.p.A., 61033 Fermignano, Via Galileo Galilei 2, Republika Italija, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradrica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradrica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (LV.), JOVIMER S.L., Kraljevina Španjolska, 46770 Xeraco, Av. De Valencia 37, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradrica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradrica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (LVI.), KVASAC d.o.o., OIB 77582119673, Prigorje Brdovečko, Prudnice, Prudnička 98, kojeg zastupa punomoćnik Boris Šafarić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 166 (LVII.), DANIJEL LABAŠ, OIB 88601104606, Varaždin, Vladimira Deduša 19, kojeg zastupa punomoćnik Damir Linta, odvjetnik u Zagrebu, Veslačka 15b (LVIII.), BAHOVEC d.o.o., OIB 08740642924, Vrboska, Vrboska 3, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Galeković, odvjetnik u Zagrebu, Savska cesta 41 (LIX.), BMD STIL d.o.o., OIB 96086822394, Bedenica, Bedenica 45a, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (LX.), MIROSLAV MIKUŠ, OIB 96094383488, Osijek, Sjenjak 2, kojeg zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik u Osijeku, Ivana Gundulića 36b/II (LXI.), ALTA SKLADI, DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE d.d., Ljubljana, Republika Slovenija, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradrica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradrica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (LXII.), MIRA ĆIRIĆ, OIB 89286315698, Jastrebarsko, Zrinskih i Frankopana 28, kojeg zastupa punomoćnica Mirela Blažević, odvjetnica u Zagrebu, Teslina 3/II (LXIII.), ISTARSKA KREDITNA BANKA UMAG d.d., OIB 65723536010, Umag, E. Miloša 1

(LXIV.), BANK ALPINUM AG, OIB 30589558304, Austrasse 59, FL-9490 Vaduz, Kneževina Liechtenstein, kojeg zastupa Majda Namačinski, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Vukmir i suradnici d.o.o. u Zagrebu, Gramača 2L (LXV.), GRADSKA PLINARA ZAGREB-OPSKRBA d.o.o., OIB 74364571096, Zagreb, Radnička cesta 1 (LXVI.), UDRUGA MANJINSKIH DIONIČARA KONCERNA AGROKOR, OIB 54868690393, Zagreb, Ulica grada Vukovara 74 (LXVII.), ADDIKO BANK d.d., OIB 14036333877, Zagreb, Slavenska avenija 6, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d., Zagreb, A. Hebranga 27 (LXVIII.), ADRIS GRUPA d.d., OIB 82023167977, Rovinj, Vladimira Nazora 1, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d., Zagreb, A. Hebranga 27 (LXIX.), MORANDO S.P.A., OIB 02275477456, Via Chieri 61, 10020 Andezeno (Torino), Republika Italija, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d. u Zagrebu, Andrije Hebranga 27 (LXX.), EUROHERC osiguranje d.d., OIB 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282 (LXXI.), AGRAM Invest d.d., OIB 19330941681, Zagreb, Ulica grada Vukovara 74, oboje zastupani po punomoćnici Marini Ljubanović, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282 (LXXII.), AGROLAGUNA d.d., OIB 84196188473, Poreč, Mate Vlašića 34, kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tus Novokmet Smrček d.o.o. u Zagrebu, Heinzelova 33a (LXXIII.), KARISMA RESORTS INTERNATIONAL S.A., OIB 38688984183, 53 Este, Urb. Marbella, Humboldt Tower, 2do Piso, Panama, Republika Panama, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Gugić & Kovačić d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 52/VII (LXXIV.), SONJA DEKANOVIĆ, OIB 04336748812, Zagreb, Radonjska 4, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Marinković, odvjetnik u Zagrebu, Mesnička 14 (LXXV.), FENIKS RADNIČKA d.o.o., OIB 14819723497, Zagreb, Vlačka 69, kojeg zastupa punomoćnik Petar Barbarić, odvjetnik u Zagrebu, Kranjčevićeva 29 (LXXVI.), SERES INVESTMENTS S.A SPF, Luksemburg, 5 Avenue Gaston Diderich, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Gillich, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Orešković, Vrtarić & partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 80 (LXXVII.), DELOITTE SAVJETODAVNE USLUGE d.o.o., OIB 69797026382, Zagreb, Radnička cesta 80, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Gillich, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Orešković, Vrtarić & partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 80 (LXXVIII.), CAPTURIS d.o.o., OIB 26726754649, Split, Kralja Zvonimira 14, kojeg zastupa punomoćnik Boris Ivančić, odvjetnik u Splitu, Dražanac 3a (LXXIX.), ZORA 1892 d.o.o., OIB 61738456346, Zagreb, Vodovodna 20, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Batarelo Dvojković Vuchetich d.o.o. u Zagrebu, Milana Amruša 19 (LXXX.), LUKA LATINOVIĆ, DANIJEL LABAŠ, TEREZIJA MITROVIĆ, DAVOR SINOKOVIĆ (LXXXI.), GRAD ROVINJ-ROVIGNO, OIB 25677819890, Rovinj, Trg Matteoti 2, kojeg zastupa punomoćnik Luka Šumberac, odvjetnik u Puli, Flanatička 16 (LXXXII.), TDR d.o.o., OIB 37014645007, Rovinj, Obala V. Nazora 1, kojeg zastupa punomoćnik Andrej Šooš Maceljki, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljki, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Trg žrtava fašizma 6 (LXXXIII.), TRITICUM d.o.o., OIB 43860255352, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274 (LXXXIV.), TEHNIKA d.d., OIB 73037001250, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274 (LXXXV.), NEKTAR NATURA d.o.o., OIB 74687181612, Split, Fra Bonina 3, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Nikola Bartolić, Tomislav Bartolić, Juraj Bartolić i Eliza Bartolić u Zagrebu, Palmotićeve 27 (LXXXVI.), KREDITNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 70663193635, Zagreb, Ulica grada Vukovara 7 (LXXXVII.), protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018. i rješenja Trgovačkog suda u

Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018., u sjednici vijeća održanoj 18. listopada 2018.

r i j e š i o   j e

I. Odbija se žalba vjerovnika Općina Darda, Darda, i dopuna žalbe od 13. srpnja 2018. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

II. Odbija se žalba vjerovnika Nova Ljubljanska Banka d.d., Republika Slovenija, Ljubljana, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

III. Odbija se žalba vjerovnika Capelant International Corporation, Republika Sejšeli, Mahe, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

IV. Odbija se žalba vjerovnika Iprom d.o.o., Samobor, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

V. Odbacuje se žalba vjerovnika Esseker Grupa d.o.o., Osijek, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2018-2823 od 6. srpnja 2018. kao nedopuštena.

VI. Odbacuje se žalba vjerovnice Nadije Benolić, Umag, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

VII. Odbija se žalba vjerovnika Ivana Kopilovića, vl. Poljodjelsko trgovačkog obrta AGRO CIBALAE, Vinkovci, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

VIII. Odbija se žalba vjerovnika Wimax d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

IX. Odbija se žalba vjerovnika KentBank d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

X. Odbija se žalba vjerovnika Gmundner Molkerei Egen, Austrija, Gmundnen, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XI. Odbija se žalba vjerovnika Basic Commerce d.o.o., Bosna i Hercegovina, Posušje, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XII. Odbija se žalba vjerovnika Auctor d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XIII. Odbija se žalba vjerovnika Medika d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XIV. Odbija se žalba vjerovnika Rukometni klub Metković, Metković, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XV. Odbacuje se žalba vjerovnika Darka Haralda Barleka, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XVI. Odbija se žalba i dopuna žalbe od 20. srpnja 2018. vjerovnika Raiffeisen Factoring d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XVII. Odbija se žalba i dopuna žalbe od 20. srpnja 2018. vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XVIII. Odbija se žalba vjerovnika Phoenix Farmacija d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XIX. Utvrđuje se da je vjerovnik Triglav osiguranje d.d., Zagreb, odustao od podnesene žalbe protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XX. Odbija se žalba vjerovnika Nivex 22 d.o.o., Osijek, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXI.1. Odbija se žalba vjerovnika Medo-Flor d.o.o., Donji Dragonožec, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

2. Odbija se žalba vjerovnika Medo-Flor d.o.o., Donji Dragonožec, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018. u točki II. izreke podtočka 6. u odnosu na vjerovnika Medo-Flor d.o.o., Donji Dragonožec.

XXII. Odbija se žalba vjerovnika Commel-Zagreb d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXIII.1. Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d.o.o., Zagreb, i dopuna žalbe od 23. srpnja 2018. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

2. Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018. u točki II. izreke podtočka 4. u odnosu na vjerovnika Tele2 d.o.o., Zagreb.

XXIV.1. Odbija se žalba vjerovnika Ricardo d.o.o., Darda, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

2. Odbija se žalba vjerovnika Ricardo d.o.o., Darda, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018. u točki II. izreke podtočka 7. u odnosu na vjerovnika Ricardo d.o.o., Darda.

XXV. Odbija se žalba vjerovnika Neplast d.o.o., Republika Slovenija, Miren, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXVI. Odbija se žalba vjerovnika Unex media d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXVII. Odbija se žalba vjerovnika Zagreb-Montaža d.o.o., za gradnju gospodarskih objekata, Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXVIII. Odbija se žalba vjerovnika Imex Banka d.d., Split, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXIX. Odbacuje se žalba vjerovnika Bilokalnik-Ipa d.d., Koprivnica, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XXX. Odbija se žalba vjerovnika Raiffeisen Leasing d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXXI. Odbacuje se žalba vjerovnika Ds Smith Belišće Croatia d.o.o., Belišće, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XXXII. Odbija se žalba vjerovnika Afrodita Commere d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXXIII. Odbacuje se žalba vjerovnika Žito d.o.o., Osijek, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XXXIV. Odbacuje se žalba vjerovnika Tvornica Šećera Osijek d.o.o., Osijek, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XXXV. Odbacuje se žalba vjerovnika Alternative Invest d.o.o., Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XXXVI. Odbacuje se žalba vjerovnika Ivice Todorića, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XXXVII. Odbija se žalba vjerovnika Porsche Inter Auto d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXXVIII. Odbija se žalba vjerovnika Scent Global Ltd., Ujedinjeno Kraljevstvo, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XXXIX. Odbacuje se žalba vjerovnika Vindija d.d., Varaždin, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XL. Odbija se žalba vjerovnika Gebrüder Spang GmbH & Co Kg, Savezna Republika Njemačka, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLI. Odbija se žalba vjerovnika Ovum d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLII. Odbija se žalba vjerovnika Il Fornaio Del Casale s.p.a., Republika Italija, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018. u točki I. izreke.

XLIII. Odbija se žalba vjerovnika Perfa - Bio d.o.o., Donja Stubica, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLIV. Odbija se žalba vjerovnika Inceptum d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLV. Odbija se žalba vjerovnika TransEuropean Properties IV Supermarket 2 d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLVI. Odbija se žalba vjerovnika Aureum Terra d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLVII. Odbija se žalba vjerovnika TransEuropean Properties IV Supermarket 1 d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

XLVIII. Odbacuje se žalba vjerovnika Tas – Trans Atlantic Services Limited, Britanski Djevičanski Otoci, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

XLIX. Odbija se žalba vjerovnika Šted banka d.d. u likvidaciji, Zagreb kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

L. Odbija se žalba vjerovnice Gordane Tomičić, Umag, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LI. Odbija se žalba vjerovnika Stega Tisak d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LII. Odbija se žalba vjerovnika RBL Group SA, Švicarska, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LIII. Odbija se žalba vjerovnika B & P Power s.r.o., Republika Češka, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LIV. Odbacuje se žalba vjerovnika Fornetti Ltd., Republika Mađarska, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

LV. Odbija se žalba vjerovnika TVS S.p.A., Republika Italija, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LVI. Odbija se žalba vjerovnika Jovimer S.L., Kraljevina Španjolska, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LVII. Odbija se žalba vjerovnika Kvasac d.o.o., Prigorje Brdovečko, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LVIII. Odbacuje se žalba vjerovnika Danijela Labaša, Varaždin, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

LIX. Odbacuje se žalba vjerovnika Bahovec d.o.o., Vrboska, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

LX. Odbija se žalba vjerovnika Bmd Stil d.o.o., Bedenica, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXI. Odbija se žalba vjerovnika Miroslava Mikuša, Osijek, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXII. Utvrđuje se da je vjerovnik Alta Skladi, družba za upravljanje d.d., Ljubljana, Republika Slovenija, odustao od žalbe protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXIII. Odbija se žalba vjerovnice Mire Ćirić, Jastrebarsko, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXIV. Odbija se žalba vjerovnika Istarska Kreditna Banka Umag d.d., Umag, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXV. Odbija se žalba vjerovnika Bank Alpinum AG, Kneževina Liechtenstein, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXVI. Odbija se žalba vjerovnika Gradska plinara Zagreb-opskrba d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXVII. Odbacuje se žalba vjerovnika Udruge manjinskih dioničara koncerna Agrokor, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

LXVIII. Odbija se žalba vjerovnika Addiko Bank d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXIX. Odbija se žalba vjerovnika Adris Grupa d.d., Rovinj, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXX. Odbija se žalba vjerovnika Morando S.P.A., Republika Italija, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXI. Odbija se žalba vjerovnika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXII. Odbija se žalba vjerovnika Agram Invest d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXIII. Odbija se žalba vjerovnika Agrolaguna d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXIV. Odbija se žalba vjerovnika Karisma Resorts International S.A., Panama, Republika Panama, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXV. Odbija se žalba vjerovnice Sonje Dekanović, Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXVI. Odbija se žalba vjerovnika Feniks Radnička d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXVII. Odbija se žalba vjerovnika Seres Investments S.A SPF, Luxemburg, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXVIII. Odbija se žalba vjerovnika Deloitte savjetodavne usluge d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXIX. Odbacuje se žalba vjerovnika Capturis d.o.o., Split, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

LXXX. Odbija se žalba vjerovnika Zora 1892 d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXXI. Odbacuje se žalba Luke Latinovića, Danijela Labaša, Terezije Mitrović, Davora Sinokovića, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

LXXXII. Odbija se žalba vjerovnika Grad Rovinj-Rovigno, Rovinj, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXXIII. Odbija se žalba vjerovnika TDR d.o.o., Rovinj, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXXIV. Odbija se žalba vjerovnika Triticum d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXXV. Odbija se žalba vjerovnika Tehnika d.d., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXXVI. Odbija se žalba vjerovnika Nektar Natura d.o.o., Split, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.

LXXXVII. Odbacuje se žalba vjerovnika Kreditna Banka Zagreb d.d., Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao nedopuštena.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2018-2823 od 6. srpnja 2018. potvrđena je nagodba koja je prihvaćena od strane vjerovnika u postupku izvanredne uprave nad društvom AGROKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima dioničko društvo, i njegovim ovisnim i povezanim društvima, Zagreb, na ročištu za glasovanje o nagodbi održanom 4. srpnja 2018., a koja nagodba je objavljena na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče Trgovačkog suda u Zagrebu 20. lipnja 2018., s ispravcima objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 26. lipnja 2018. (točka I. izreke). Određen je nadzor nad ispunjenjem i provedbom nagodbe time da će nadzor vršiti sud, izvanredni povjerenik i privremeno vjerovničko vijeće. Izvanredni povjerenik je dužan sud i vijeće jednom godišnje izvijestiti o ispunjenju nagodbe (točka II. izreke). Ovo rješenje će se objaviti na e-Oglasnoj ploči suda i dostaviti nadležnim sudskim registrima radi upisa podataka o sklopljenoj nagodbi (točka III. izreke). Postupak izvanredne uprave završava provedbom nagodbe (točka IV. izreke). Nagodba ima pravni učinak od dana donošenja rješenja o potvrdi nagodbe prema svim vjerovnicima pa i prema vjerovnicima koji nisu sudjelovali u postupku kao i prema vjerovnicima koji su sudjelovali u postupku, a njihove osporene tražbine se naknadno utvrde (točka V. izreke).

Uvodno se ukazuje da je u ovom predmetu protiv navedenog rješenja podneseno 87 žalbi koje će u nastavku ovog obrazloženja biti pojedinačno ocijenjene i analizirane.

Podneskom od 4. rujna 2018. izvanredni povjerenik je podnio odgovor na žalbe pojedinih vjerovnika te se očitovao na žalbene razloge. Naime, imajući u vidu načelo ekonomičnosti, nije se pojedinačno očitovao na svaku podnesenu žalbu, već jednim podneskom, budući da se pojedini žalbeni razlozi ponavljaju u više žalbi. Ukratko, ističe mišljenje kako je pobijano rješenje pravilno i zakonito, te sukladno određenjima Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Stoga predlaže žalbe odbiti, odnosno odbaciti pojedine žalbe.

Vjerovnici Raiffeisen Factoring d.o.o., Zagreb, i Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb podneskom od 13. rujna 2018. očitovali su se na dužnikov odgovor na žalbe od 4. rujna 2018., koji u cijelosti smatraju neosnovanim. Predlažu ukinuti pobijano rješenje od 6. srpnja 2018. i predmet vratiti istom sudu na ponovan postupak.

Vjerovnik Adris Grupa d.d. Rovinj, podneskom od 5. listopada 2018. očitovao se na dužnikov odgovor na žalbe od 4. rujna 2018. Prije svega, u cijelosti ostaje kod svih navoda iznesenih u žalbi protiv pobijanog rješenja. Navode dužnikova odgovora na žalbu smatra neosnovanim te predlaže ukinuti pobijano rješenje od 6. srpnja 2018. i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Predmetno pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 8. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 32/17; dalje: ZPIUTD) u granicama razloga navedenih u žalbama te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i s obzirom na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ispitana je kroz ocjenu i analizu pojedinačno podnesenih žalbi.

Žalbe djelomično nisu osnovane, a djelomično nisu dopuštene, a sve kako je riješeno u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Razlozi navedeni u obrazloženju pobijanog rješenja su jasni i razumljivi, te imaju činjeničnu i pravnu osnovu iz koje jasno proizlazi na temelju kojih relevantnih činjenica i dokaza je sud prvog stupnja primijenio procesno i materijalno pravo. Stoga je ocjena ovog suda da je sud prvog stupnja imajući u vidu relevantne činjenice utvrđene u predmetnom postupku donio pobijano rješenje u smislu čl. 43. ZPIUTD-a kojom odredbom je regulirana „Nagodba između dužnika i vjerovnika“.

Sud prvog stupnja je pobijanu odluku donio na temelju provedenog postupka primjenom odredaba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku te odredaba Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), a sve imajući u vidu određenja iz čl. 8. ZPIUTD-a kojim je regulirana „Primjena pravila o stečajnom postupku“. Naime, prema odredbi čl. 8. ZPIUTD-a, ako tim zakonom nije drugačije određeno, u postupku izvanredne uprave na odgovarajući se način primjenjuju postupovna pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj.

U postupku koji je prethodio donošenju predmetno pobijane odluke, kao ni njenim donošenjem, nisu ostvarene bitne povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a niti one na koje sadržajno upućuju pojedini vjerovnici – žalitelji.

Predmet ovog žalbenog postupka je odlučivanje o pojedinačno podnesenim žalbama vjerovnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018. (dalje: Rješenje), a redosljedom kako su navedeni pojedini vjerovnici – žalitelji u glavi ovog drugostupanjskog rješenja, i kako je odlučeno u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Prvenstveno se ukazuje na odredbu čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a kojom je propisano kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Imajući u vidu citiranu odredbu, ocjena je ovog suda da je sud prvog stupnja prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde, odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen na ispitivanje pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a.

Iz navedenog valja zaključiti kako je i drugostupanjski sud povodom podnesenih žalbi ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a, uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe. Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a, ovaj sud drugog stupnja ocjenjuje sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja, te prihvata od strane vjerovnika kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Stoga je ocjena ovog suda da ne dovode u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe, svi oni žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visina vjerovnikove tražbine, a sve kako to pojedini žalitelji opisno ukazuju u podnesenim žalbama.

Isto tako, ovaj sud u cijelosti prihvaća zaključak suda prvog stupnja kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačan tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Naime, i prema ocjeni ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se u smislu odredbe čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene tim Zakonom, kao i vjerovničko vijeće. Ovdje se ukazuje na odredbu čl. 31. st. 6. tog Zakona kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Stoga, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, a što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, neosnovani su žalbeni navodi pojedinih žalitelja kako je glasovanje o nagodbi provedeno suprotno odredbi čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a, budući da smatraju da se sud trebao upuštati u glasovanje u svakoj skupini. Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih

vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Uostalom, potrebno je istaknuti da je zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018. javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Za prihvatanje nagodbe glasovali su vjerovnici sa zbrojem tražbina vjerovnika koji prelazi dvije trećine ukupnog zbroja tražbina svih vjerovnika s pravom glasa.

U odnosu na zahtjev pojedinih vjerovnika za naknadu troškova postupka ukazuje se na odredbu čl. 20. SZ-a u vezi s čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, prema kojoj odredbi u predstečajnom i stečajnom postupku, odnosno postupku izvanredne uprave, svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

U nastavku obrazloženja bit će pojedinačno ocijenjene i analizirane žalbe pojedinih vjerovnika, a sve pod brojevima kako je to označeno u glavi ovog drugostupanjskog rješenja, a radi lakšeg snalaženja i preglednosti u odnosu na pojedine vjerovnike i njihove žalbe, a na način da će biti pod određenim brojem – određeni vjerovnik uz navođenje žalbenih navoda i ocjene ovog suda o žalbenim navodima određenog vjerovnika, a sve kako je riješeno i u pojedinim točkama izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika OPĆINA DARDA, OIB 34375615619, Darda, Sv. Ivana Krstitelja 89, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Rešetar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rešetar & Partneri d.o.o. u Osijeku, Šetalište Petra Preradovića 7 (I.):

Protiv tog Rješenja žalbu i dopunu žalbe podnio je vjerovnik Općina Darda, Darda, kojom ga pobija u cijelosti. U žalbi u bitnome ističe da je prvostupanjski sud selektivno primijenio odredbe Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku i Stečajnog zakona kada je zaključio da je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Nadalje, ističe da su vjerovnici tražbina koje su u postupku izvanredne uprave bile osporene u boljoj poziciji od vjerovnika kojima su tražbine prihvaćene s obzirom na to da su njima osigurana u iznosu od 100% iznosa njihovih stvarnih potraživanja, dok je vjerovnicima prihvaćenih tražbina pripala višekratno umanjena vrijednost njihovih potraživanja, pa tako žalitelju 7,8% njegove tražbine. Stoga smatra da je doveden u neravnopravan položaj u odnosu na vjerovnike kojima je tražbina osporena. Nadalje, u dopuni žalbe ističe da mu je tražbina nerazmjerno umanjena u odnosu na druge vjerovnike te da nije vidljiva formula prema kojoj je izračun sačinjen, a koja mora biti jednaka za sve vjerovnike

čime je također povrijeđeno načelo ravnopravnosti. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti istom sudu na ponovni postupak.

Žalba i dopuna žalbe nisu osnovane.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvata zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda privremeno vjerovničko vijeće koje se u smislu odredaba iz čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Žalbene navode žalitelja da je potvrđenom nagodbom stavljen u neravno pravan položaj u odnosu na vjerovnike kojima je tražbina osporena u postupku izvanredne uprave, odnosno da mu je tražbina nerazmjerno umanjena u odnosu na potraživanja drugih vjerovnika, ovaj sud ocjenjuje paušalnim, s obzirom na to da žalitelj konkretno ne navodi o kojim tražbina i kojim vjerovnicima se radi. Osim toga, ističe se kako se u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje samo sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Stoga, ti žalbeni navodi nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

U odnosu na vjerovnika NOVA LJUBLJANSKA BANKA d.d., OIB 17719334242, Republika Slovenija, Ljubljana, Trg Republike 2, kojeg zastupa punomoćnik Boris Trgovec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Trgovec & Valenčak j.t.d. u Zagrebu, Miramarska 24 (II.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Nova Ljubljanska Banka d.d., Republika Slovenija, Ljubljana, kojom ga pobija u cijelosti. U žalbi ukazuje na brojne povrede odredaba postupka, pogrešnu primjenu materijalnog prava te da predmetna nagodba nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i javnim moralom društva. Predlaže poništiti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju

su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Nije počinjena niti bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 4. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koju također žalitelj upire. Ovo stoga jer je ta bitna povreda počinjena ako je protivno odredbama Zakona o parničnom postupku sud utemeljio svoju odluku na nedopuštenim raspolaganjima stranaka (čl. 3. st. 3. ZPP-a), čega u konkretnom slučaju nije bilo.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Dakle, budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 336. i čl. 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana. Dakle, promašeno je pozivanje žalitelja na odredbe čl. 336. i čl. 337. SZ-a jer se te odredbe u ovom postupku izvanredne uprave ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, imajući u vidu da je ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kada će sud uskratiti potvrdu nagodbe.

U odnosu na žalbene navode kojima ukazuje na okolnosti koje dovode u pitanje provedivost nagodbe, ističe se da ti žalbeni navodi nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, jer se u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje samo sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Neosnovani su navodi žalitelja kada ukazuje na pogrešnu primjenu određenja iz odredaba čl. 34. st. 3., čl. 35. i čl. 36. ZPIUTD-a. Naime, odredbom čl. 34. tog Zakona regulirane su „Osporene tražbine“, odredbom čl. 35. tog Zakona „Rok za pokretanje parničnog postupka“, a odredbom čl. 36. tog Zakona „Učinak odluke“. Naime, ovdje je potrebno ukazati žalitelju na odredbu čl. 36. st. 2. ZPIUTD-a kojom je propisano da osoba koja uspije u parničnom postupku, odnosno vjerovnik tražbine čije je osporavanje otklonjeno, može tražiti od suda ispravak rješenja iz čl. 33. st. 3. ovoga Zakona; a žalitelj u žalbi ne tvrdi, a time niti dokazuje da je od suda tražio donošenje takvog rješenja.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Konačno, u odnosu na žalbene navode žalitelja kojima ukazuje na protuustavnost nagodbe, ističe se da će ustavnopravnu zaštitu žalitelj moći ostvariti podnošenjem ustavne tužbe.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika CAPELANT INTERNATIONAL CORPORATION, Crystal Offices, OT Center, Victoria, Republika Sejšeli, Mahe, kojeg zastupa punomoćnik Stipe Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 110/II (III.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Capelant International Corporation, Republika Sejšeli, Mahe, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 12.990,00 kn i porez na dodanu vrijednost od 25%.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koju žalitelj posebno upire u žalbi. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja zauzima pravno shvaćanje da vjerovnici kojima su tražbine utvrđene, a djelomično podmirene imaju pravo glasa samo u visini te utvrđene tražbine koja je ostala nenamirena. Stoga, u tom smislu prvostupanjski sud navodi da pod pojmom „utvrđena tražbina“ smatra samo one tražbine koje su ostale nenamirene. Zato je neosnovan žalbeni navod da postoji proturječnost između obrazloženja pobijanog rješenja i isprava u spisu budući da se prema tablici utvrđenih tražbina, utvrđena tražbina odnosi na ukupnu tražbinu bez obzira je li namirena u cijelosti ili uopće nije namirena. Dakle, u obrazloženju pobijanog rješenja su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi i koji nisu protivni ispravama u spisu pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se u smislu odredbe čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Žalbeni navodi kojima žalitelj osporava pravilnost izbora privremenog vjerovničkog vijeća, bespredmetni su u ovom stadiju postupka te time ne utječu na pravilnost i zakonitost ovdje pobijanog rješenja, budući da je žalitelj te navode mogao isticati u žalbi protiv rješenja prvostupanskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 13. travnja 2017. kojim je osnovano privremeno vjerovničko vijeće.

Nadalje, žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje pravilnost odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1754/2018 od 5. travnja 2018. kojom je ukinuto rješenje prvostupanskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 26. siječnja 2018. doneseno radi osnivanja vjerovničkog vijeća, također je bespredmetno u ovom stadiju postupka te nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost ovdje pobijanog rješenja.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Stoga je i drugostupanski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki III. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika IPROM d.o.o., OIB 15213763522, Samobor, Ulica Hrastina 26, kojeg zastupa punomoćnik Inoslav Korinčić, odvjetnik u Zaprešiću, Mihovila Krušlina 14 (IV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Iprom d.o.o., Samobor ne navodeći konkretne žalbene razloge. U žalbi u bitnom navodi kako je pobijanim rješenjem neosnovano utvrđena tražbina vjerovnika u manjem iznosu od iznosa koji je utvrđen u rješenju prvostupanskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 15. siječnja 2018. i to za iznos od 100.000,00 kn. S tim u vezi ističe kako se netočno navodi u prijedlogu nagodbe da je vjerovniku nakon pravomoćnosti rješenja prvostupanskog suda od strane dužnika i povezanog društva Zvijezde d.d. isplaćen iznos od 100.000,00 kn. Navodi kako je vjerovnik prihvatio ponudu za sklapanje nagodbe pod odgovornim uvjetom od društva Zvijezda d.d. po

kojoj je dužnik vjerovniku trebao isplatiti dužni iznos od 400.000,00 kn, a što je dužnik propustio učiniti. Predlaže preinačiti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Stoga je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Dakle, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki IV. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika ESSEKER GRUPA d.o.o., OIB 55606860500, Osijek, Kapucinska 25/II, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Fingler, odvjetnik u Osijeku, Šetalište Petra Preradovića 3 (V.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Esseker Grupa d.o.o., Osijek kao imatelj 1,17% dionica društva Ledo d.d. zbog čega sebe smatra vjerovnikom odnosno sudionikom postupka kao zainteresirana stranka. Žalbu podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. U žalbi navodi kako nagodba dovodi dužnika a osobito s njime povezana i ovisna društva te dioničare tih društava u teži gospodarski položaj od onoga u kojem bi bili da nagodba nije sklopljena. Tako je nagodbom propisano kako će se imovina neodrživih društava prenijeti na novoosnovana društva kao prijenos gospodarske cjeline, s tim da su nagodbom propisani kriteriji na temelju kojih su pojedina društva, pa tako i Ledo d.d., proglašena neodrživim te je određen prijenos imovine tog društva na novoosnovano društvo Aisle 3 d.o.o., Zagreb. Međutim žalitelj smatra kako se Ledo d.d., tako i niz drugih društava, ne može smatrati insolventnim odnosno neodrživim društvom. S tim u vezi ističe kako je financijska dokumentacija na kojoj se temelji nagodba netočna. Dodaje kako vjerovnici nisu razdijeljeni u skupine što je protivno odredbi čl. 29. st.

2. ZPIUTD-a jer se moraju promatrati kroz prizmu jedne skupine. Stoga je nužno da vjerovnici unutar jedne skupine imaju jedinstven pravni položaj, što ovdje nije slučaj budući da nagodba podrazumijeva različite modalitete namirenja potraživanja vjerovnika unatoč tome što se nalaze unutar jedne skupine što je protivno odredbi čl. 312. st. 1. i 2. SZ-a. Ističe kako se nejednak položaj vjerovnika očituje u tome što je određenim vjerovnicima tijekom trajanja postupka namiren najveći dio potraživanja dok drugim vjerovnicima nije ništa namireno, što je protivno odredbi čl. 312. st. 3. SZ-a. Dalje navodi kako nagodba nije mogla biti usvojena od strane privremenog vjerovničkog vijeća. Predlaže uskratiti potvrdu predložene nagodbe, podredno ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već je on dioničar društva Ledo d.d. (kao što tvrdi u žalbi), to žalitelj nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki V. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnice NADIJE BENOLIĆ, OIB 30870764620, Umag, Rovinjska 6B (VI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnijela vjerovnica Nadija Benolić, Umag, kao imateljica 40 dionica Ledo d.d., 1 dionice Jamnice d.d., 365 dionica Belje d.d. te 110 dionica Vupik d.d. zbog svih žalbenih razloga. U žalbi navodi kako postoji apsolutna nenadležnost suda u Republici Hrvatskoj s obzirom na to da se radi o međunarodnom stečaju. U žalbi u bitnom obrazlaže kako je donošenjem pobijanog rješenja povrijeđeno pravo manjinskih dioničara povezanih i ovisnih društava. Dalje navodi kako nagodba nije mogla biti usvojena od strane privremenog vjerovničkog vijeća. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žaliteljica nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već je ona dioničar društva Ledo d.d., Jamnice d.d., Belje d.d. te Vupik d.d. (kao što tvrdi u žalbi), to žaliteljica nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki VI. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika IVANA KOPILOVIĆA, OIB 25736080334, vl. Poljodjelsko trgovačkog obrta AGRO CIBALAE, Vinkovci, Duga 110, kojeg zastupaju punomoćnici Radojica Vučković i Sreten Baljak, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku, Kapucinska 23/I (VII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Ivan Kopilović, vl. Poljodjelsko trgovačkog obrta AGRO CIBALAE, Vinkovci, ne navodeći konkretne žalbene razloge. U žalbi navodi kako je u nagodbi navedeno da će se žalitelju po nagodbi namiriti 1,4% tražbine, čime je žalitelj stavljen u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike. Predlaže preinačiti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

U smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Stoga je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Dakle, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Pored toga, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29.

st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki VII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika WIMAX d.o.o., OIB 16104453156, Zagreb, Gordana Lederera 4, kojeg zastupa punomoćnik Stipe Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 11c/II (VIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Wimax d.o.o., Zagreb, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Dalje navodi kako nije jasno na temelju kojih je kriterija izvanredni povjerenik svrstao vjerovnike u pojedine skupine. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 2.500,00 kn s porezom na dodanu vrijednost od 25%.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvata zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kako nije jasno na temelju kojih su kriterija vjerovnici svrstani u pojedine skupine. To stoga što su rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 13. travnja 2017. kojim je osnovano privremeno vjerovničko vijeće vjerovnici razvrstani u skupine i to na temelju odredbe čl. 29. st. 2. u vezi s čl. 18. st. 2. ZPIUTD-a po vrstama njihovih tražbina.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki VIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika KENTBANK d.d., OIB 73656725926, Zagreb, Gundulićeva 1 (IX.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik KentBank d.d., Zagreb, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi navodi kako je 17. srpnja 2013. nad dužnikom Projektgradnja d.o.o. sklopljena predstečajna nagodba po kojoj je dužnik uredno podmirivao svoje obveze tijekom trajanja postupka izvanredne uprave. Nakon promjene izvanredne uprave prestala su plaćanja od strane dužnika, zbog čega smatra kako je pobijanim rješenjem potvrđena nagodba poništila već postojeću predstečajnu nagodbu. Dalje navodi kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi i izglasavanju nagodbe. Zaključno ističe kako je sklapanjem nagodbe vjerovnik stavljen u nepovoljniji položaj od onoga u kojem bi bio da nagodba nije sklopljena pri čemu ističe kako je nagodbom predviđen nerazmjerni namirenja vjerovnika. Dodaje kako vjerovnici koji se nalaze u pravno istom položaju nemaju jednake uvjete namirenja tražbine. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku

izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Stoga su bez utjecaja na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na plaćanja odnosno prestanak plaćanja izvršenih na temelju predstečajne nagodbe koju je žalitelj zaključio s dužnikom prije otvaranja postupka izvanredne uprave, budući da je ovlaštenje na takva plaćanja, odnosno neplaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a. S tim u vezi, neosnovan je žalbeni navod kako bi navedena predstečajna nagodba trebala imati prednost pred Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki IX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika GMUNDNER MOLKEREI EGEN, OIB 86868068021, Austrija, Gmundnen, Theresienthalstasse 16, kojeg zastupa punomoćnik Stipica Jakić, odvjetnik u Zagrebu, Petrinjska 9 (X.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Gmundner Molkerei Egen, Austrija, Gmundnen, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te tvrdi da je nagodbom odlučeno da će mu biti podmireno 10,2% tražbine, dok ostalim vjerovnicima u istoj skupini B do 80% tražbine, čime je povrijeđeno pravo i načelo iz Stečajnog zakona na ujednačeno namirenje. Predlaže ukinuti pobijano rješenje, a podredno preinačiti.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u

potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način. Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Pored toga, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki X. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika BASIC COMMERCE d.o.o. za trgovinu i usluge, Bosna i Hercegovina, Posušje, Zagrebačka b.b., kojeg zastupa punomoćnik Stipe Vuletić, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 11c/II (XI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Basic Commerce d.o.o., Bosna i Hercegovina, Posušje, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 5.000,00 kn i porez na dodanu vrijednost od 25%.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koju žalitelj posebno upire u žalbi. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja zauzima pravno shvaćanje da vjerovnici kojima su tražbine utvrđene, a djelomično podmirene imaju

pravo glasa samo u visini te utvrđene tražbine koja je ostala nenamirena. Stoga u tom smislu prvostupanjski sud navodi da pod pojmom „utvrđena tražbina“ smatra samo one tražbine koje su ostale nenamirene. Zato je neosnovan žalbeni navod da postoji proturječnost između obrazloženja pobijanog rješenja i isprava u spisu budući da se prema tablici utvrđenih tražbina, utvrđena tražbina odnosi na ukupnu tražbinu bez obzira je li namirena u cijelosti ili uopće nije namirena. Dakle, u obrazloženju pobijanog rješenja su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi i koji nisu protivni ispravama u spisu pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se u smislu odredbe čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Žalbeni navodi kojima žalitelj osporava pravilnost izbora privremenog vjerovničkog vijeća, bespredmetni su u ovom stadiju postupka te time ne utječu na pravilnost i zakonitost ovdje pobijanog rješenja, budući da je žalitelj te navode mogao isticati u žalbi protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 13. travnja 2017. kojim je osnovano privremeno vjerovničko vijeće.

Nadalje, žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje pravilnost odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1754/2018 od 5. travnja 2018. kojom je ukinuto rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017 od 26. siječnja 2018. doneseno radi osnivanja vjerovničkog vijeća, također je bespredmetno u ovom stadiju postupka te nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost ovdje pobijanog rješenja.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Stoga je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika AUCTOR d.o.o., OIB 19203050598, Zagreb, Dežmanova 5, kojeg zastupa punomoćnik Boris Anišić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 191b (XII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Auctor d.o.o., Zagreb, zbog bitne povrede postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi da je žalitelj nagodbom stavljen u lošiji položaj i da bi se namirio u većem iznosu u stečajnom postupku; da su pojedini vjerovnici privilegirani u odnosu na žalitelja; da su u postupku izvanredne uprave povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju tijekom njezine izrade i donošenja kao i o prihvatu od strane vjerovnika; da se glasovalo o nagodbi koja nije valjana objavljena, niti je u njezinom potvrđivanju sudjelovalo vjerovničko vijeće; da je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način; da je glasovanje održano na način protivan zakonu; da zapisnik o održanom ročištu za glasovanje ne sadrži sve što bi trebao sadržavati, a osobito primjedbe pojedinih vjerovnika; da je glasovanje održano putem aplikacije koja nije predviđena zakonom te je bilo niz propusta vezanih uz samu aplikaciju zbog čega postoji opravdana sumnja da su rezultati glasovanja točni. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Potražuje troškove žalbenog postupka.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Zato nije počinjena bitna povreda odredaba postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o

postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U odnosu na žalbene navode kako je namirenje tražbina dobavljača nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave zabranjeno u stečajnom postupku, ističe se da je odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a (koji se primjenjuje kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon) propisano kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (st. 3. čl. 40. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Nadalje, neosnovan je žalbeni navod žalitelja kako nije bilo moguće glasati o ispravljenom prijedlogu nagodbe od 26. lipnja 2018. jer sud nije odredio ročište za glasovanje o toj nagodbi, već o nagodbi od 20. lipnja 2018. Prije svega, netočan je žalbeni navod da se prijedlog nagodbe ne može ispraviti. Prijedlog nagodbe je podnesak kao i svaki drugi u smislu odredbe čl. 106. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a te se on može ispraviti. Zbog ispravka nagodbe sud nije bio dužan donositi novi zaključak kojim zakazuje ročište za glasovanje o ispravljenom prijedlogu nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da se radi o jednoj te istoj nagodbi, i to nagodbi od 20. lipnja 2018. koja je ispravljena 26. lipnja 2018. u

manjem dijelu uslijed pogrešaka u pisanju i računanju. Ovdje je potrebno reći kako je paušalan žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije sudjelovalo u izradi ispravljenog prijedloga nagodbe, budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

U odnosu na žalbeni navod kako ispravljeni prijedlog nagodbe nije bio uredno dostavljen vjerovnicima prije održavanja ročišta 4. srpnja 2018. budući da im je sukladno odredbi čl. 12. st. 1. SZ-a dostavljen tek 5. srpnja 2018., ističe se da je odredbom čl. 43. st. 8. ZPIUTD-a propisano da se prijedlog nagodbe smatra uredno dostavljen svim vjerovnicima protekom roka od tri dana od objave prijedloga nagodbe na e-Oglasnoj ploči. Kako je ispravljeni prijedlog nagodbe objavljen na e-Oglasnoj ploči 26. lipnja 2018., to je isti vjerovnicima u smislu citirane odredbe čl. 43. st. 8. ZPIUTD-a dostavljen 29. lipnja 2018., a ne 5. srpnja 2018. kako to neosnovano tvrdi žalitelj.

Nadalje, bez utjecaja je na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navod kako je protivno zakonu izvanredni povjerenik imenovao punomoćnika (odvjetnika) koji ga radi obavljanja njegove dužnosti zastupa u ovom postupku. To stoga što se u smislu odredbe čl. 354. st. 3. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, na eventualne nedostatke u zastupanju može pozivati samo stranka koje se ti nedostatci tiču, odnosno u ovom slučaju dužnik.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. Okolnost što se glasovalo putem aplikacije, suprotno žalbenim navodima, ne znači da vjerovnici s pravom glasa nisu glasali osobno, dok je glasovanje pismenim putem u smislu odredbe čl. 328. st. 1. SZ-a propisano samo kao mogućnost.

Pored toga, žalbeni navodi žalitelja kojima osporava da bi sud kontrolirao glasovanje (već da je to činio izravno dužnik), te kojima osporava rezultata glasovanja su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno – da je dužnik intervenirao u rezultate glasovanja putem aplikacije.

U odnosu na žalbene navode da u zapisniku o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe nisu uneseni prigovori i navodi pojedinih vjerovnika te punomoćnika dužnika, ističe se kako su te osobe mogle u smislu odredbe čl. 126. st. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ i čl. 8. ZPIUTD-a, staviti prigovor glede sadržaja zapisnika, a što su u konkretnom slučaju propustili.

Prijedlog vjerovnika kojim predlaže ovom sudu izvesti financijsko računovodstveno vještačenje na okolnost koje iznose je dužnik podmirio te jesu li ti iznosi pravilno iskazani u tablicama koje prileže zapisniku od 4. srpnja 2018., predstavlja nedopušten dokazni prijedlog u smislu odredbe čl. 352. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a.

Nadalje, ističe se da je odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Budući da je već citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Dakle, promašeno je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 336. SZ-a jer se ta odredba u ovom postupku izvanredne uprave ne primjenjuje u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, imajući u vidu da je ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kada će sud uskratiti potvrdu nagodbe.

Konačno, ističe se da je neosnovan i žalbeni navod žalitelja da sklopljena nagodba ne udovoljava zakonskim pretpostavkama da bi bila ovršna isprava, kada je izričitom zakonskom odredbom iz čl. 43. t. 15. ZPIUTD-a propisano da rješenje suda kojim je potvrđena nagodba koja je prihvaćena od strane vjerovnika ima snagu ovršne isprave.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika MEDIKA d.d., OIB 94818858923, Zagreb, Capraška 1, kojeg zastupa punomoćnik Boris Anišić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 191b (XIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Medika d.d., Zagreb, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi da je žalitelj nagodbom stavljen u lošiji položaj i da bi se namirio u većem iznosu u stečajnom postupku; da su pojedini vjerovnici privilegirani u odnosu na žalitelja; da su u postupku izvanredne uprave povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju tijekom njezine izrade i donošenja kao i o prihvatu od strane vjerovnika; da se glasovalo o nagodbi koja nije valjano objavljena, niti je u njezinom potvrđivanju

sudjelovalo vjerovničko vijeće; da je prihvatanje nagodbe postignuto na nedopušten način; da je glasovanje održano na način protivan zakonu; da zapisnik o održanom ročištu za glasovanje ne sadrži sve što bi trebao sadržavati a osobito primjedbe pojedinih vjerovnika; da je glasovanje održano putem aplikacije koja nije predviđena zakonom te je bilo niz propusta vezanih uz samu aplikaciju zbog čega postoji opravdana sumnja da su rezultati glasovanja točni. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Potražuje troškove žalbenog postupka u iznosu od 166.250,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Zato nije počinjena bitna povreda odredaba postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U odnosu na žalbene navode kako je namirenje tražbina dobavljača nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave zabranjeno u stečajnom postupku, ističe se da je odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a (koji se primjenjuje kao specijalan zakon u odnosu na Stečajnog zakona) propisano kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (st. 3. čl. 40. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Žalbeni navodi žalitelja kojima osporava zaključak prvostupanjskog suda da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene u visini nenamirenog dijela tražbine, odnosno da pravo glasa nemaju vjerovnici koji su u cijelosti namireni niti vjerovnici u onom dijelu tražbine u kojem su djelomično namireni, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Navedeno iz razloga jer iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako bi za predloženu nagodbu glasalo 79,28% vjerovnika s pravom glasa odnosno više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika s pravom glasa, sve i da je sud dao pravo glasa svim vjerovnicima čije su tražbine utvrđene neovisno o tome jesu li namirene.

Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Nadalje, neosnovan je žalbeni navod žalitelja kako nije bilo moguće glasati o ispravljenom prijedlogu nagodbe od 26. lipnja 2018. jer sud nije odredio ročište za glasovanje o toj nagodbi, već o nagodbi od 20. lipnja 2018. Prije svega, netočan je žalbeni navod da se prijedlog nagodbe ne može ispraviti. Prijedlog nagodbe je podnesak kao i svaki drugi u smislu odredbe čl. 106. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a te se on može ispraviti. Zbog ispravka nagodbe sud nije bio dužan donositi novi zaključak kojim zakazuje ročište za glasovanje o ispravljenom prijedlogu nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da se radi o jednoj te istoj nagodbi, i to nagodbi od 20. lipnja 2018. koja je ispravljena 26. lipnja 2018. u manjem dijelu uslijed pogrešaka u pisanju i računanju. Ovdje je potrebno reći kako je paušalan žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije sudjelovalo u izradi ispravljenog prijedloga nagodbe, budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

U odnosu na žalbeni navod kako ispravljeni prijedlog nagodbe nije bio uredno dostavljen vjerovnicima prije održavanja ročišta 4. srpnja 2018. budući da im je sukladno odredbi čl. 12. st. 1. SZ-a dostavljen tek 5. srpnja 2018., ističe se da je odredbom čl. 43. st. 8. ZPIUTD-a propisano da se prijedlog nagodbe smatra uredno dostavljen svim vjerovnicima protekom roka od tri dana od objave prijedloga nagodbe na e-Oglasnoj ploči. Kako je ispravljeni prijedlog nagodbe objavljen na e-Oglasnoj ploči 26. lipnja 2018., to je isti vjerovnicima u smislu citirane odredbe čl. 43. st. 8. ZPIUTD-a dostavljen 29. lipnja 2018., a ne 5. srpnja 2018. kako to neosnovano tvrdi žalitelj.

Nadalje, bez utjecaja je na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navod kako je protivno zakonu izvanredni povjerenik imenovao punomoćnika (odvjetnika) koji ga radi obavljanja njegove dužnosti zastupa u ovom postupku. To stoga što se u smislu odredbe čl. 354. st. 3. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, na eventualne nedostatke u zastupanju može pozivati samo stranka koje se ti nedostaci tiču, odnosno u ovom slučaju dužnik.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. Okolnost što se glasovalo putem aplikacije, suprotno žalbenim navodima, ne znači da vjerovnici s pravom glasa nisu glasali osobno, dok je glasovanje pismenim putem u smislu odredbe čl. 328. st. 1. SZ-a propisano samo kao mogućnost.

Pored toga, žalbeni navodi žalitelja kojima osporava da bi sud kontrolirao glasovanje (već da je to činio izravno dužnik), te kojima osporava rezultata glasovanja su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno – da je dužnik intervenirao u rezultate glasovanja putem aplikacije.

U odnosu na žalbene navode da u zapisniku o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe nisu uneseni prigovori i navodi pojedinih vjerovnika te punomoćnika dužnika, ističe se kako su te osobe mogle u smislu odredbe čl. 126. st. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ i čl. 8. ZPIUTD-a, staviti prigovor glede sadržaja zapisnika, a što su u konkretnom slučaju propustili.

Prijedlog vjerovnika kojim predlaže ovom sudu izvesti financijsko računovodstveno vještačenje na okolnost koje iznose je dužnik podmirio te jesu li ti iznosi pravilno iskazani u tablicama koje prileže zapisniku od 4. srpnja 2018., predstavlja nedopušten dokazni prijedlog u smislu odredbe čl. 352. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a.

Nadalje, ističe se da je odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata

nagodbe postignut na nedopušten način. Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika odnosno povezanih društava, tako i podmirenja vjerovnikove tražbine od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine.

Budući da je već citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Dakle, promašeno je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 336. SZ-a jer se ta odredba u ovom postupku izvanredne uprave ne primjenjuje u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, imajući u vidu da je ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kada će sud uskratiti potvrdu nagodbe.

Konačno, ističe se da je neosnovan i žalbeni navod žalitelja da sklopljena nagodba ne udovoljava zakonskim pretpostavkama da bi bila ovršna isprava, kada je izričitom zakonskom odredbom iz čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a propisano da rješenje suda kojim je potvrđena nagodba koja je prihvaćena od strane vjerovnika ima snagu ovršne isprave.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika RUKOMETNI KLUB METKOVIĆ, OIB 68520679855, Metković, Športska 5, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Volarević, odvjetnik u Zagrebu, Palmotićeve 4 (XIV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Rukometni klub Metković, Metković, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka. U žalbi navodi kako prvostupanjski nije mogao donijeti rješenje o otvaranju postupka izvanredne uprave nad dužnikom od 10. travnja 2017. s obzirom na to da dužnik nije pravovremeno dostavio svu relevantnu dokumentaciju. Dalje navodi kako je dužnik tijekom postupka podmirivao tražbine pojedinih vjerovnika čime su drugi vjerovnici dovedeni u nepovoljniji položaj, stoga smatra kako je na temelju odredbe čl. 336. SZ-a prvostupanjski sud trebao uskratiti potvrdu nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Dakle, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost

postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvati nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi kako nije bilo mjesta donošenju rješenja od 10. travnja 2017. o otvaranju postupka izvanredne uprave nad dužnikom.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (st. 3. čl. 40. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranim odredbom čl. 40. ZPIUTD-a. S tim u vezi, ističe se kako takvo plaćanje nije protivno odredbi čl. 336. SZ-a jer se ta odredba ne primjenjuje u konkretnom slučaju. To stoga što je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su plaćanja za vrijeme postupka izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 40. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 336. SZ-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XIV. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika DARKA HARALDA BARLEKA, Zagreb, Petračićeva 26, kojeg zastupaju punomoćnici Petar Petrić i Ana-Marija Kajić, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Zagrebu, Trnjanska cesta 37 (XV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio Darko Harald Barlek u svojstvu dioničara društva Ledo d.d., zbog svih žalbenih razloga. U žalbi navodi kako je nagodba protivna odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku te da stavlja dužnika i s njime povezana društva u nepovoljniji položaj od onoga u kojem bi bio da nagodba nije sklopljena. Osim toga smatra kako nagodba nije mogla biti usvojena od strane privremenog vjerovničkog vijeća. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrđuje stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već je on dioničar društva Ledo d.d. (kao što tvrdi u žalbi), to žalitelj nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki XV. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika RAIFFEISEN FACTORING d.o.o., OIB 95180802194, Zagreb, Petrinjska 59 (XVI.), i RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., OIB 53056966535, Zagreb, Petrinjska 59 (XVII.), koje zastupa punomoćnik Saša Poldan, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Saša Poldan, Goran Gatar, Valentina Vižintin, Marko Komorski i Toni Primorac u Zagrebu, Ulica grada Mainza 11 i Rijeci, Jadranski trg 4/II:

Protiv tog Rješenja vjerovnici Raiffeisen Factoring d.o.o., Zagreb i Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb podnijeli su pravovremenu žalbu, kao i dopunu žalbe, kojom ga pobijaju u cijelosti zbog bitne povrede postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi i dopuni žalbe u bitnome ističu da je dopušteno pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine; da sud nije donio odluku kojim se utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju u smislu odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a; da nije postignut sporazum između izvanrednog povjerenika i vjerovnika u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a; da je glasovanje o nagodbi provedeno putem aplikacije „m2voting“ za koju nije postojala stvarna sudska kontrola glede unesenih i obrađenih podataka pa je sud prepustio upravljanje postupkom jednoj od stranaka u postupku (dužniku); da je žaliteljima omogućeno glasovanje sa znatno nižim tražbinama od onih utvrđenih pobijanim rješenjem i od onog što je izneseno na ročištu za glasovanje; da je došlo do izmjena i manipulacija podacima u tijeku glasovanja što je moglo biti od utjecaja na rezultate glasovanja; da za ispravljeni odnosno konačni tekst nagodbe od 26. lipnja 2018. vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost; da sud u obrazloženju pobijanog rješenja nije naveo da je postupio sukladno odredbi čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a pa ono ne sadrži razloge zbog čega je počinjena bitna povreda postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a; da je vjerovnik nagodbom doveden u znatno lošiji položaj od onog u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku; da nagodba ima učinak na ugovorne odnose na koje se nagodba ne može odnositi; da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15); da pobijano rješenje ne sadrži sve podatke kako bi vjerovnik na temelju njega mogao provesti ovrhu; da nagodbom nije dopušteno ugovarati primjenu stranog prava u pogledu ispunjenja obveza; da u postupku nije moglo sudjelovati privremeno vjerovničko vijeće. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba i dopuna žalbe nisu osnovane.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje

žalitelji posebno upiru u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Točno je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Međutim, kada je prvostupanjski sud donio pobijano rješenje o potvrdi nagodbe sukladno odredbi čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a presumira se da sud po službenoj dužnosti nije našao niti jedan razlog iz odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a zbog čega nagodbu nije trebalo potvrditi. Stoga, time što sud nije obrazlagao da po službenoj dužnosti nije našao neki od razloga iz odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a, nije počinjena bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Ovdje je potrebno reći kako je paušalan i ničim potkrijepljen žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni prijedlog nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

Žalbeni navodi žalitelja da je sud dopustio pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine, su paušalni. Naime, žalitelji ne konkretiziraju o kojim vjerovnicima se radi i o kojoj tražbini, da bi se na istaknute žalbene navode moglo i konkretno odgovoriti zbog čega su oni osnovani ili neosnovani.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud se slaže sa zaključkom prvostupanjskog suda da sporazum u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a u vezi s čl. 106. st. 4. i čl. 105. SZ-a, postoji ako zbroj iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasali „ZA“ priznanje prava glasa iznosi više od broja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasali

„PROTIV“ priznanja prava glasa nekom vjerovniku osporene tražbine. Zato je neosnovan žalbeni navod da nije postignut sporazum u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a.

Nadalje, netočan je žalbeni navod da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a. Naime, iz podataka u spisu i obrazloženja pobijanog rješenja je razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

Neosnovani su žalbeni navodi žalitelja kojima osporavaju način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, budući da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Žalitelji svojim žalbenim navodima da iz ispisa zaslona mobilnog uređaja kojeg su žalitelji dostavili uz žalbu, putem kojeg je provedeno glasovanje, proizlazi da je žaliteljima omogućeno glasovanje s tražbinom manjom od one koja im je utvrđena odlukom suda u smislu odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a, nisu doveli u pitanje pravilnost utvrđenja rezultata glasovanja. Ovog stoga jer iz utvrđenja suda o rezultatima glasovanja proizlazi da su žalitelji glasovali „PROTIV“ nagodbe s tražbinom upravo u onom iznosu koji im je utvrđen odlukom suda u smislu odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a (Raiffeisen Factoring d.o.o. u iznosu od 627.021.399,42 kn, a Raiffeisenbank Austria d.d. u iznosu od 644.784.705,86 kn odnosno 1.192.632,29 kn). Navedeno žalitelji i sami potvrđuju u žalbi, dok istovremeno konkretnim žalbenim navodima ne osporavaju konačni rezultat da su za nagodbu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn.

Shodno navedenom, žalbeni navodi žalitelja kojima dovode u pitanje rezultate glasovanja, kao i da sud nije provodio kontrolu nad glasovanjem, su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žaliteljima, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelji u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nisu dokazali suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn te da je dužnik intervenirao u rezultate glasovanja putem aplikacije.

Žalbenim navodima kako nagodbu nije trebalo potvrditi jer je vjerovnik doveden u znatno lošiji položaj od onog u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku, žalitelji u biti ukazuju na propust suda u primjeni odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a, koje odredbe se međutim ne primjenjuju o ovom postupku izvanredne uprave.

Naime, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe

čl. 336. st. 2. i 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelji traže tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Konačno, ističe se da u smislu odredbe čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojim je potvrđena nagodba prihvaćena od strane vjerovnika, ima snagu ovršne isprave, a kojeg je rješenja sastavni dio i sama nagodba. Zato su neosnovani žalbeni navodi da na temelju pobijanog rješenja žalitelji neće moći provesti ovrhu.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točkama XVI. i XVII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika PHOENIX FARMACIJA d.o.o., OIB 36755252122, Zagreb, Ozaljska 95 (XVIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Phoenix Farmacija d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te ističe da je njegova tražbina trebala biti svrstana unutar Kvalificiranih tražbina C iako ispunjava sve uvjete svrstavanja u skupinu A. Predlaže tražbinu žalitelja svrstati u skupinu Kvalificiranih tražbina A, a podredno ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak prvostupanjskom sudu. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 47.500,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o

postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XVIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TRIGLAV OSIGURANJE d.d., OIB 29743547503, Zagreb, A. Heinza 4, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Lui, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu, Zelinska 4 (XIX.):

Žalitelj je podneskom od 13. rujna 2018. obavijestio sud da povlači žalbu od 17. srpnja 2018. podnesenu protiv pobijanog rješenja.

Prema odredbi čl. 349. st. 2. ZPP-a do donošenja odluke drugostupanjskog suda stranka može odustati od već podnesene žalbe. Odricanje ili odustanak od žalbe ne može se opozvati.

Budući da je žalitelj do dana donošenja odluke drugostupanjskog suda odustao od žalbe podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., valjalo je na temelju čl. 367. st. 2. ZPP-a riješiti je kao u točki XIX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika NIVEX 22 d.o.o., OIB 32290840977, Osijek, Ulica jablanova 23, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Nivex 22 d.o.o., Osijek, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Istovremeno, u žalbi podnosi i prijedlog ispravka rješenja, odnosno nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018. U žalbi u bitnome navodi kako postoji različit omjer namirenja vjerovnika unutar iste skupine pa je stoga doveden u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Također navodi da ne mogu postojati i razlike u vrsti namirenja glede vjerovnika koji se nalaze u istoj skupini. Nadalje, navodi da odredbe nagodbe kojima se nalaže brisanje založnog prava bez pristanka založnog vjerovnika u potpunosti su protivne odredbama Stečajnog zakona i osnovnim načelima stečajnog postupka. Navodi i da nagodba nije mogla biti potvrđena sukladno odredbi čl. 337. SZ-a. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Pored toga, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u

smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Budući da je već citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Dakle, promašeno je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 337. SZ-a jer se ta odredba u ovom postupku izvanredne uprave ne primjenjuje u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, imajući u vidu da je ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kada će sud uskratiti potvrdu nagodbe.

Bez utjecaja su na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi da su odredbe nagodbe kojima se nalaže brisanje založnog prava bez pristanka založnog vjerovnika u potpunosti protivne odredbama Stečajnog zakona i osnovnim načelima stečajnog postupka. Navedeno iz razloga jer je odredbom čl. 43. st. 19. ZPIUTD-a propisano da ako je određeno zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela u nekom društvu, smatrat će se da su u nagodbi sadržane izjave volje sudionika dane u propisanom obliku. Navedeno na odgovarajući način vrijedi i za nagodbom obuhvaćene izjave o preuzimanju obveza na kojima se temelji zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela i dionica. U slučaju da je za provedbu nagodbe potrebno donošenje odluka bilo koje treće osobe ili tijela, uključujući, ali ne i ograničeno na članove i/ili dioničare dužnika i povezanih i ovisnih društava, prihvaćena nagodba će na odgovarajući način zamijeniti takve odluke i predstavljati valjani pravni temelj za provedbu potrebnih promjena pri nadležnim tijelima, registrima, javnim knjigama, upisnicima i očevidnicima.

U odnosu na prijedlog ispravka rješenja, odnosno nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018., ukazuje se žalitelju i prvostupanjskom sudu na odredbu čl. 342. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, pa će o tom prijedlogu prvostupanjski sud odlučiti u nastavku postupka.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika MEDO-FLOR d.o.o., OIB 41413826008, Donji Dragonožec, Vodovodna I odvojak 7, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXI.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Medo-Flor d.o.o., Donji Dragonožec, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome dovodi u pitanje mogućnost kontrole provedbe nagodbe s obzirom na to da nagodba na više mjesta upućuje na primjenu nizozemskog i engleskog prava te nadležnost sudova u Nizozemskoj i Engleskoj, kao i primjenu prava države New York. Nadalje, ističe da nije

valjano obrazloženo razvrstavanje vjerovnika po skupinama te da postoji različit omjer namirenja vjerovnika unutar iste skupine, kao i razlike u vrsti namirenja. Smatra da je doveden u neravnotežan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Nadalje, ističe da je glasovanje i računanje glasova bilo nepravilno, da dioničari nisu pristali na nagodbu te da sud nije saslušao izvanrednog povjerenika o predloženoj nagodbi. Navodi i da nagodba nije mogla biti potvrđena sukladno odredbi čl. 337. SZ-a. Predlaže uvažiti žalbu.

Nadalje, vjerovnik Medo-Flor d.o.o., Donji Dragonožec, podnio je žalbu i protiv rješenja prvostupanskog suda poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018. kojim je odbijen kao neosnovan njegov prijedlog za ispravak i dopunu prijedloga nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018. U žalbi u bitnom navodi da od prvostupanskog suda nije tražio ispravak nagodbe i tablica već je očekivao da će sud pozvati izvanrednog povjerenika na otklanjanje nepravilnosti na koje je vjerovnik upozorio i koje je izvanredni povjerenik bio dužan otkloniti. Predlaže preinačiti pobijano rješenje.

Žalbe nisu osnovane.

U odnosu na žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.:

Prvostupanski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika, te žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Pored navedenog, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupne u smislu odredbe čl. 137. st. 2. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. t. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Nadalje, u vezi sa žalbenim navodima žalitelja kojima ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe čl. 324. st. 2. SZ-a jer je pogrešno utvrđeno pravo glasa vjerovnika koji imaju različna prava, te čl. 333. st. 3. SZ-a jer mali dioničari i Agram koncern nisu pristali na nagodbu, ističe se da je Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon pa se stoga, u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno, i to samo u slučaju kada odnosi nisu regulirani odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku.

Budući da je odredbom čl. 43. st. 10. i 11. ZPIUTD-a propisano da sud na prijedlog izvanrednog povjerenika utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju na ročištu, kao i da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 324. st. 2. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Također, budući da je odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe, a iznimno ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 333. st. 3. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu navedene primjene odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, ističe se da neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Navedeno iz razloga jer je već ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe u postupku izvanredne uprave.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXI.1. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu protiv rješenja poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018.:

Budući da je žalitelj podneskom od 19. srpnja 2018. podnio sudu žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao i prijedlog za ispravak i dopunu prijedloga nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018., to je prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud pravilno taj prijedlog odbio kao neosnovan. Navedeno iz razloga, jer kao što to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, nagodba je kao takva prihvaćena od strane vjerovnika i sud ju nije ovlašten ispravljati u drugačijem tekstu nego što je prihvaćena u smislu odredbi čl. 347. i 342. ZPP-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XXI.2. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika COMMEL-ZAGREB d.o.o., OIB 69638353517, Zagreb, Samoborska cesta 143, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Commel-Zagreb d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Istovremeno, u žalbi podnosi i prijedlog za ispravak rješenja, odnosno nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018. U žalbi u bitnome navodi kako postoji različit omjer namirenja vjerovnika unutar iste skupine pa je stoga doveden u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Također navodi da ne mogu postojati i razlike u vrsti namirenja glede vjerovnika koji se nalaze u istoj skupini. Dalje navodi kako je prvostupanjski sud propustio obrazložiti je li plaćanje tražbina nastalih prije otvaranja postupka predmet nagodbe ili nije predmet nagodbe. Dodaje kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kako ni izjave iz čl. 317. SZ-a. Ističe kako nagodba u čl. 29.8. sadrži nezakonitu odredbu o oslobođenju od odgovornosti svih onih koji su imali bilo kakve veze s pripremom nagodbe. Dovodi u pitanje mogućnost kontrole provedbe nagodbe s obzirom na to da nagodba na više mjesta upućuje na primjenu nizozemskog i engleskog prava te nadležnost sudova u Nizozemskoj i Engleskoj, kao i primjenu prava države New York. Dalje navodi da je protivno odredbi čl. 319. st. 1. SZ-a došlo do nezakonitog prestanka unovčenja dužnika. Smatra da su odredbe nagodbe kojima se nalaže brisanje založnog prava bez pristanka založnog vjerovnika u potpunosti protivne odredbama Stečajnog zakona i osnovnim načelima stečajnog postupka. Nadalje, ističe da je glasovanje i računanje glasova bilo nepravilno, da dioničari nisu pristali na nagodbu. Ukazuje i na povredu odredbe čl. 337. SZ-a. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika, te žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Pored navedenog, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Nadalje, u vezi sa žalbenim navodima žalitelja kojima ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe čl. 324. st. 2. SZ-a jer je pogrešno utvrđeno pravo glasa vjerovnika koji imaju različna prava, te čl. 333. st. 3. SZ-a jer mali dioničari i nisu pristali na nagodbu, ističe se da je Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon pa se stoga, u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno, i to samo u slučaju kada odnosi nisu regulirani odredbama ZPIUTD-a.

Budući da je odredbom čl. 43. st. 10. i 11. ZPIUTD-a propisano da sud na prijedlog izvanrednog povjerenika utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju na ročištu, kao i da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 324. st. 2. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Također, budući da je odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe, a iznimno ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 333. st. 3. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu navedene primjene odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, ističe se da neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Navedeno iz razloga jer je već ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe u postupku izvanredne uprave.

Neosnovano se žalitelj poziva kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kao ni izjave iz čl. 317. SZ-a, budući da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu

primjenjuju na odgovarajući način kao što je to već ranije obrazloženo, a ne bezuvjetno kao što žalitelj u žalbi navodi.

Neosnovani su žalbeni navodi da su odredbe nagodbe kojima se nalaže brisanje založnog prava bez pristanka založnog vjerovnika nezakonite. Navedeno iz razloga jer je odredbom čl. 43. st. 19. ZPIUTD-a propisano da ako je određeno zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela u nekom društvu, smatrat će se da su u nagodbi sadržane izjave volje sudionika dane u propisanom obliku. Navedeno na odgovarajući način vrijedi i za nagodbom obuhvaćene izjave o preuzimanju obveza na kojima se temelji zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela i dionica. U slučaju da je za provedbu nagodbe potrebno donošenje odluka bilo koje treće osobe ili tijela, uključujući, ali ne i ograničeno na članove i/ili dioničare dužnika i povezanih i ovisnih društava, prihvaćena nagodba će na odgovarajući način zamijeniti takve odluke i predstavljati valjani pravni temelj za provedbu potrebnih promjena pri nadležnim tijelima, registrima, javnim knjigama, upisnicima i očevidnicima.

U odnosu na prijedlog ispravka rješenja, odnosno nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018., ukazuje se žalitelju da je o njegovom prijedlogu već odlučeno rješenjem prvostupanskog suda poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TELE2 d.o.o., OIB 70133616033, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Tele2 d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako postoji različit omjer namirenja vjerovnika unutar iste skupine pa je stoga doveden u neravnotežan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Također navodi da ne mogu postojati i razlike u vrsti namirenja glede vjerovnika koji se nalaze u istoj skupini. Dalje navodi kako je prvostupanski sud propustio obrazložiti je li plaćanje tražbina nastalih prije otvaranja postupka predmet nagodbe ili nije predmet nagodbe. S tim u vezi žalitelj navodi kako nije jasno na koji način su regulirana regresna jamstva. Dodaje kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kako ni izjave iz čl. 317. SZ-a. Ističe kako nagodba u čl. 29.8. sadrži odredbu o oslobođenju od odgovornosti svih onih koji su imali bilo kakve veze s pripremom nagodbe. Dovodi u pitanje mogućnost kontrole provedbe nagodbe s obzirom na to da nagodba na više mjesta upućuje na primjenu nizozemskog i engleskog prava te nadležnost sudova u Nizozemskoj i Engleskoj, kao i primjenu prava države New York. Nadalje, ističe da je glasovanje i računanje glasova bilo nepravilno, da dioničari nisu pristali na nagodbu. Predlaže uvažiti žalbu. U dopuni žalbe od 23. srpnja 2018. žalitelj u bitnom obrazlaže razlike u vrsti namirenja glede vjerovnika koji se nalaze u istoj skupini, te traži da se isprave pojedine stavke u tablicama koje su prilog nagodbe.

Nadalje, vjerovnik Tele2 d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu i protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018. kojim je odbijen kao neosnovan njegov prijedlog za ispravak i dopunu prijedloga nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018. U žalbi u bitnom navodi da od prvostupanjskog suda nije tražio ispravak nagodbe i tablica već je očekivao da će sud pozvati izvanrednog povjerenika na otklanjanje nepravilnosti na koje je vjerovnik upozorio i koje je izvanredni povjerenik bio dužan otkloniti. Predlaže preinačiti pobijano rješenje.

Žalbe nisu osnovane.

U odnosu na žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.:

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika, te žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Pored navedenog, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Nadalje, u vezi sa žalbenim navodima žalitelja kojima ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe čl. 324. st. 2. SZ-a jer je pogrešno utvrđeno pravo glasa vjerovnika koji imaju različna prava, te čl. 333. st. 3. SZ-a jer mali dioničari i nisu pristali na nagodbu, ističe se da je Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon pa se stoga, u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno, i to samo u slučaju kada odnosi nisu regulirani odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Budući da je odredbom čl. 43. st. 10. i 11. ZPIUTD-a propisano da sud na prijedlog izvanrednog povjerenika utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju na ročištu, kao i da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 324. st. 2. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Također, budući da je odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe, a iznimno ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 333. st. 3. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a. S tim u vezi neosnovano se žalitelj poziva kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kako ni izjave iz čl. 317. SZ-a, budući da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne bezuvjetno kao što žalitelj u žalbi navodi.

Zaključno, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kako je došlo do pogreške u tablicama koje se nalaze u prilogu br. 4. i 29. nagodbe, budući da je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati takve žalbene navode.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXIII.1. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu protiv rješenja poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018.:

Budući da je žalitelj podneskom od 19. srpnja 2018. podnio sudu žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao i prijedlog za ispravak i dopunu prijedloga nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018., to je prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud pravilno taj prijedlog odbio kao neosnovan. Navedeno iz razloga, jer kao što to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, nagodba je kao takva prihvaćena od strane vjerovnika i sud ju nije ovlašten ispravljati u drugačijem tekstu nego što je prihvaćena u smislu odredaba čl. 347. i čl. 342. ZPP-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XXIII.2. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika RICARDO d.o.o., OIB 83535297393, Darda, Kudeljara 1a, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (XXIV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Ricardo d.o.o., Darda, podnio je žalbu zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako postoji različit omjer namirenja vjerovnika unutar iste skupine pa je stoga doveden u neravnotežan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Također navodi da ne mogu postojati i razlike u vrsti namirenja glede vjerovnika koji se nalaze u istoj skupini. Dalje navodi kako je prvostupanjski sud propustio obrazložiti je li plaćanje tražbina nastalih prije otvaranja postupka predmet nagodbe ili nije predmet nagodbe. S tim u vezi žalitelj navodi kako nije jasno na koji način su regulirana regresna jamstva. Dodaje kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kako ni izjave iz čl. 317. SZ-a. Ističe kako nagodba u čl. 29.8. sadrži odredbu o oslobođenju od odgovornosti svih onih koji su imali bilo kakve veze s pripremom nagodbe. Dovodi u pitanje mogućnost kontrole provedbe nagodbe s obzirom na to da nagodba na više mjesta upućuje na primjenu nizozemskog i engleskog prava te nadležnost sudova u Nizozemskoj i Engleskoj, kao i primjenu prava države New York. Nadalje, ističe da je glasovanje i računanje glasova bilo nepravilno, da dioničari nisu pristali na nagodbu. Predlaže uvažiti žalbu.

Nadalje, vjerovnik Ricardo d.o.o., Darda, podnio je žalbu i protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018. kojim je odbijen kao neosnovan njegov prijedlog za ispravak i dopunu prijedloga nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018. U žalbi u bitnom navodi da od prvostupanjskog suda nije tražio ispravak nagodbe i tablica već je očekivao da će sud pozvati izvanrednog povjerenika na otklanjanje nepravilnosti na koje je vjerovnik upozorio i koje je izvanredni povjerenik bio dužan otkloniti. Predlaže preinačiti pobijano rješenje.

Žalbe nisu osnovane.

U odnosu na žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018.:

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na

ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopusšten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika, te žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Pored navedenog, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Nadalje, u vezi sa žalbenim navodima žalitelja kojima ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe čl. 324. st. 2. SZ-a jer je pogrešno utvrđeno pravo glasa vjerovnika koji imaju različita prava, te čl. 333. st. 3. SZ-a jer mali dioničari i nisu pristali na nagodbu, ističe se da je Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon pa se stoga, u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno, i to samo u slučaju kada odnosi nisu regulirani odredbama Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Budući da je odredbom čl. 43. st. 10. i 11. ZPIUTD-a propisano da sud na prijedlog izvanrednog povjerenika utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju na ročištu, kao i da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 324. st. 2. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Također, budući da je odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe, a iznimno ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu čl. 333. st. 3. SZ-a u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a. S tim u vezi neosnovano se žalitelj poziva kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kako ni izjave iz čl. 317. SZ-a, budući da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne bezuvjetno kao što žalitelj u žalbi navodi.

Zaključno, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kako je došlo do pogreške u tablicama koje se nalaze u prilogu br. 4. i 29. nagodbe, budući da je u

smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati te žalbene navode.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXIV.1. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu protiv rješenja poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018.:

Budući da je žalitelj podneskom od 19. srpnja 2018. podnio sudu žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., kao i prijedlog za ispravak i dopunu prijedloga nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018., to je prema ocjeni ovog suda prvostupanjski sud pravilno taj prijedlog odbio kao neosnovan. Navedeno iz razloga, jer kao što to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, nagodba je kao takva prihvaćena od strane vjerovnika i sud ju nije ovlašten ispravljati u drugačijem tekstu nego što je prihvaćena u smislu odredaba čl. 347. i čl. 342. ZPP-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XXIV.2. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika NEPLAST d.o.o., OIB 69686127508, Republika Slovenija, Miren, Miren 137, kojeg zastupa punomoćnica Josipa Kuran, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Travaš i partneri d.o.o. u Zagrebu, Jurkovićeve 24 (XXV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Neplast d.o.o., Republika Slovenija, Miren, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Dalje navodi kako nagodba sadrži pogrešne podatke o (ne) namirenim tražbinama vjerovnika. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno

odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni navodi kojima žalitelj ukazuje da su u tablicama navedeni pogrešni podaci o (ne) namirenim tražbinama. S tim u vezi ističe se kako je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika UNEX MEDIA d.o.o., OIB 31668116417, Zagreb, Ilica 26, kojeg zastupa punomoćnik Goran Jujnović Lučić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Jujnović Lučić Marković j.t.d. u Zagrebu, Strojarska cesta 20/XXII (XXVI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Unex media d.o.o., Zagreb, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka. U žalbi navodi kako je dužnik tijekom postupka podmirivao tražbine pojedinih vjerovnika čime su drugi vjerovnici dovedeni u nepovoljniji položaj, stoga smatra kako su pojedini vjerovnici unutar iste skupine stavljeni u neravno prava položaj, a što je suprotno odredbi čl. 312. SZ-a kojom je propisano kako se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava. Dalje navodi kako je protivno smislu postupka izvanredne uprave dužnik predložio da se pojedini vjerovnici koji imaju novčane tražbine prema dužniku pretvaraju u regresne dužnike. Ističe kako je dužnik pojedine tražbine pogrešno iskazao u prijedlogu nagodbe na način da ih je pogrešno proveo. Predlaže ukinuti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravno prava položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih

vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kojima žalitelj osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, s obzirom na to da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Neosnovani su žalbeni navodi o pretvaranju pojedinih vjerovnika u regresne dužnike te navodi kojima žalitelj ukazuje da su u tablicama navedeni pogrešni podaci o (ne) namirenim tražbinama. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XXVI. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika ZAGREB-MONTAŽA d.o.o. za gradnju gospodarskih objekata, OIB 06588149401, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 (XXVII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Zagreb-Montaža d.o.o., Zagreb, za gradnju gospodarskih objekata zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Dalje navodi kako je prema javno dostupnim informacijama u postupku izvanredne uprave ukupno 54,74 milijarde kuna utvrđenih tražbina pa je za nagodbu trebalo glasati najmanje 36,12 milijardi kuna tražbina da bi ona mogla biti prihvaćena, a s obzirom na to da je za nagodbu glasovalo ukupno 27,07 milijardi kuna tražbina smatra da nije ispunjen uvjet potrebne većine

iz čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama iz čl. 312. SZ-a i čl. 29. ZPIUTD-a s obzirom na to da će neki vjerovnici morati čekati tri godine od potvrde nagodbe kako bi stekli ikakvu mogućnost vođenja sudskih postupaka protiv dužnika radi namirenja svoje tražbine. S tim u vezi ističe kako je sklapanjem nagodbe kao razlučni vjerovnik stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da nagodba nije sklopljena, te prigovara kriterijima na temelju kojih je društvo Dalmarina d.o.o. kategorizirano kao neodrživo društvo. Predlaže ukinuti pobijano rješenje, podredno preinačiti pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na položaj žalitelja kao razlučnog vjerovnika nakon sklapanja nagodbe. To stoga što se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi, ističe se kako restrukturiranje tražbine žalitelja te sudbina njegovog razlučnog prava nije protivno odredbi čl. 309. SZ-a jer se ta odredba ne primjenjuje u konkretnom slučaju. To stoga što je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. S tim u vezi, neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika budući da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane

odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i kriterija na temelju kojih je društvo Dalmarina d.o.o. svrstano u kategoriju neodrživih društava.

Nadalje, neosnovani su žalbeni navodi kojima žalitelj ukazuje na pogrešno utvrđenu većinu za glasanje jer da je prema javno dostupnim podacima ukupan broj tražbina različit od onoga koji je sud utvrdio. Naime, odredbom čl. 43. st. 10. i 11. ZPIUTD-a propisano je da sud na prijedlog izvanrednog povjerenika utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju na ročištu, kao i da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, odnosno iznimno će se vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa sporazume (st. 13.). U smislu te odredbe prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijanog rješenja utvrdio vjerovnike s pravom glasa odnosno kako iznos ukupnih tražbina s pravom glasa iznosi 33.759.582.335,23 kn.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXVII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika IMEX BANKA d.d., OIB 99326633206, Split, Tolstojeva 6 (XXVIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Imex Banka d.d., Split, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi navodi kako iz pobijanog rješenja nije jasno koji su vjerovnici nepotpuno naplativih tražbina odnosno koji su vjerovnici s potpuno naplativom tražbinom. Ističe kako je za tražbine istih skupina vjerovnika određeno namirenje u različitim iznosima što ukazuje na povredu načela jednakosti. Dalje navodi kako nije jasno kako su pojedini vjerovnici svrstavani u skupine. Osim toga navodi kako je sud jasno trebao utvrditi koliko je bilo tražbina s pravom glasa. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Žalitelj uz žalbu podnosi i prijedlog za donošenje dopunskog rješenja ovog suda poslovni broj PŽ-1834/2018-7 od 26. travnja 2018.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i

razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, te žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu žalbenih navoda kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Neosnovani su žalbeni navodi o pretvaranju tražbina pojedinih vjerovnika u potpuno naplative odnosno nepotpuno naplative tražbine. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Nadalje, netočan je žalbeni navod da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a. Naime, iz spisa i obrazloženja pobijanog rješenja je razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXVIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na prijedlog žalitelja kojim predlaže donošenje dopunskog rješenja ovog suda poslovni broj PŽ-1834/2018-7 od 26. travnja 2018. ističe se kako je rješenjem

Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2822 od 6. srpnja 2018. odlučeno o tom prijedlogu žalitelja. Isto tako, ukazuje se žalitelju da je rješenjem ovog suda poslovni broj Pž-5076/2018-2 od 11. rujna 2018. odlučeno o žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2822 od 6. srpnja 2018., te se žalitelj upućuje na obrazloženje citiranog drugostupanjskog rješenja ovog suda poslovni broj Pž-5076/2018-2 od 11. rujna 2018., a bez potrebe ponavljanja.

U odnosu na žalbu vjerovnika BILOKALNIK-IPA d.d., OIB 29531974087, Koprivnica, Dravska 19 (XXIX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Bilokalnik-Ipa d.d., Koprivnica, podnio je prigovor kojim traži ispravak tablica Kvalificiranih tražbina A prilog 29 i prilog 4, a koji se podredno ima smatrati žalbom. U bitnome ukazuje na greške u tablici Kvalificiranih tražbina A prilog 29 i prilog 4, koje su sastavni dio rješenja kojim je potvrđena nagodba. Naime, smatra da podaci u tim tablicama nisu u skladu s tekstom nagodbe. Predlaže usvojiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe bi bilo protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki XXIX. izreke ovog rješenja.

Ovdje je još potrebno napomenuti da je prvostupanjski sud prigovor žalitelja tretirao kao zahtjev za ispravkom pobijanog rješenja o kojem je odlučeno rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/17-2981 od 29. kolovoza 2018.

U odnosu na žalbu vjerovnika RAIFFEISEN LEASING d.o.o., OIB 75346450537, Zagreb, Radnička cesta 43, kojeg zastupa punomoćnik Šimun Babić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Babić & Čibarić d.o.o. u Zagrebu, Matije Mrazovića 5 (XXX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Raiffeisen Leasing d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te ističe kako za nagodbu nije glasovalo više od dvije trećine od ukupnih tražbina. Predlaže ukinuti pobijano rješenje. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 53.161,56 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Stoga je neosnovan žalbeni navod žalitelja da predložena nagodba nije prihvaćena u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika DS SMITH BELIŠĆE CROATIA d.o.o., OIB 67131617872, Belišće, Trg A. Starčevića 1 (XXXI.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Ds Smith Belišće Croatia d.o.o., Belišće, podnio je prigovor kojim traži ispravak tablica Kvalificiranih tražbina A prilog 29 i prilog 4, a koji se podredno ima smatrati žalbom. U bitnome ukazuje na greške u tablici Kvalificiranih tražbina A prilog 29 i prilog 4, koje su sastavni dio rješenja kojim je potvrđena nagodba. Naime, smatra da podaci u tim tablicama nisu u skladu s tekstom nagodbe. Predlaže usvojiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe bi bilo protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki XXXI. izreke ovog rješenja.

Ovdje je još potrebno napomenuti da je prvostupanjski sud prigovor žalitelja tretirao kao zahtjev za ispravkom pobijanog rješenja o kojem je odlučeno rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/17-2981 od 29. kolovoza 2018.

U odnosu na žalbu vjerovnika AFRODITA COMMERC d.o.o., OIB 13262076150, Zagreb, Getaldićeva 8, kojeg zastupa punomoćnica Antonija Galić, odvjetnica u Zagrebu, Pere Budmanija 5 (XXXII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Afrodita Commmerc d.o.o., Zagreb, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka. U žalbi navodi kako su pojedini vjerovnici unutar iste skupine stavljeni u neravnopravan položaj što je suprotno odredbi čl. 312. SZ-a kojom je propisano kako se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava. Dalje navodi kako je glasovanjem putem mobilne aplikacije povrijeđeno načelo neposrednosti postupka te je onemogućena provjera djelovanja same aplikacije i rezultata. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je specijalan zakon. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl.

29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kojima žalitelj osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, s obzirom na to da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Ukazuje se žalitelju da je zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama, javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da je aplikacija razvijena za mobilne pametne telefone bila neispravna i da rezultati glasovanja nisu bili točno utvrđeni.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XXXII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika ŽITO d.o.o., OIB 03834418154, Osijek, Đakovština 3 (XXXIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Žito d.o.o., Osijek, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ističe da je njegova tražbina greškom svrstana u Kvalificirane tražbine C, umjesto u Kvalificirane tražbine A. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe je protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno je kao u točki XXXIII. izreke ovog rješenja.

Ovdje je još potrebno napomenuti da je prvostupanjski sud o zahtjevu žalitelja za ispravkom prijedloga nagodbe od 2. srpnja 2018., odlučio rješenjem poslovni broj St-1138/17-2981 od 29. kolovoza 2018.

U odnosu na žalbu vjerovnika TVORNICA ŠEĆERA OSIJEK d.o.o., OIB 67995376750, Osijek, Frankopanska 99 (XXXIV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Tvornica Šećera Osijek d.o.o., Osijek, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ističe da je njegova tražbina greškom svrstana u Kvalificirane tražbine C, umjesto u Kvalificirane tražbine A. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe je protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki XXXIV. izreke ovog rješenja.

Ovdje je još potrebno napomenuti da je prvostupanjski sud o zahtjevu žalitelja za ispravkom prijedloga nagodbe od 2. srpnja 2018., odlučio rješenjem poslovni broj St-1138/17-2981 od 29. kolovoza 2018.

U odnosu na žalbu vjerovnika ALTERNATIVE INVEST d.o.o., OIB 34251042886, Zagreb, Bosanska 7 (XXXV.):

Protiv tog Rješenja Alternative Invest d.o.o., Zagreb, je podnio žalbu za račun A1 otvoreni investicijski fond s javnom ponudom, AP2 otvoreni alternativni investicijski fond s privatnom ponudom te AP3 otvoreni alternativni investicijski fond s privatnom ponudom, budući da ti fondovi nemaju pravnu osobnost, a vlasnici su dionica trgovačkih društva Jamnica d.d., Zvijezda d.d., Vupik d.d. i Ledo d.d. U žalbi u bitnome osporava jamstva koja su Jamnica d.d., Zvijezda d.d., Vupik d.d. i Ledo d.d. dali u korist društva Agrokor d.d., kao i iznos sudužništva za kredite koje je društvo Agrokor d.d. primilo. Nadalje, ističe da je pobijano rješenje doneseno prije nego što su pokrenute parnice radi utvrđenja da su jamstva i sudužništva ovisnih i povezanih društava valjana. Dalje, ističe da je nagodba u suprotnosti sa Zakonom o postupku izvanredne uprave trgovačkih društava od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Ističe da međukompanijski zajmovi nisu priznati u nagodbi pa su oštećeni dioničari ovisnih i povezanih društava. Konačno, ističe i da obveza za društvo Agrokor d.d. za primljene kredite i izdane obveznice je na dan 31. prosinca 2017. knjižena u poslovnim knjigama društva Agrokor d.d. i ovisnih i povezanih društava što je u suprotnosti s međunarodnim standardima financijskog izvještavanja. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje, vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako su vjerovnici u postupku izvanredne uprave osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već on podnosi žalbu za račun navedenih fondova kao dioničara društva Jamnica d.d., Zvijezda d.d., Vupik d.d. i Ledo d.d. (kao što tvrdi u žalbi), to žalitelj, kao i navedeni fondovi, nisu vjerovnici dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki XXXV. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika IVICE TODORIĆA, OIB 05859927944, Zagreb, Himper 5, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Smičiklasova 18 (XXXVI.):

Protiv tog rješenja Ivica Todorić, Zagreb, je podnio žalbu kojom ga pobija zbog svih zakonom dopuštenih razloga. U žalbi u bitnome ističe da su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i prihvatu od strane vjerovnika, te da prihvata nagodbe nije postignut na dopušten način. Predlaže ukinuti pobijano rješenje, a podredno preinačiti.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako su vjerovnici u postupku izvanredne uprave osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ističe se kako iz stanja spisa proizlazi da žalitelj nije vjerovnik u smislu citirane odredbe čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki XXXVI. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika PORSCHE INTER AUTO d.o.o., OIB 67492500921, Zagreb, Velimira Škorpika 21-23, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Knezović & Partneri j.t.d. u Zagrebu, Radnička cesta 54 (XXXVII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Porsche Inter Auto d.o.o., Zagreb, kojom ga pobija u cijelosti zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome ističe da su vjerovnici onemogućeni u sudjelovanju u postupku sastavljanja i pripreme teksta nagodbe s obzirom na to da im je uskraćena mogućnost izbora članova vjerovničkog vijeća. Dalje navodi da nagodba nije sastavljena na način koji osigurava jednakost svih vjerovnika u pojedinoj skupini namirenja te se temelji na nevjerodostojnim činjenicama i procjenama koje se ne mogu valjano ispitati. Ukazuje i da pojedine odredbe nagodbe nisu zakonite. Nadalje, ukazuje na povrede odredaba čl. 312. st. 1., čl. 306. st. 2. i čl. 307. SZ-a te ističe da nagodba sadrži bitne nedostatke sadržaja koju ju čine pobožnom. Oспорava zaključak prvostupanjskog suda da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene u visini nenamirenog dijela tražbine. Nadalje, ističe da je glasovanje putem m2voting mobilne aplikacije nezakonito. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, odnosno ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća. Stoga je neosnovan žalbeni navod žalitelja da su vjerovnici onemogućeni u sudjelovanju u postupku sastavljanja i pripreme teksta nagodbe.

Žalbeni navodi žalitelja kojima osporava zaključak prvostupanjskog suda da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene u visini nenamirenog dijela tražbine, odnosno da pravo glasa nemaju vjerovnici koji su u cijelosti namireni niti vjerovnici u onom dijelu tražbine u kojem su djelomično namireni, nisu od utjecaja na pravilnosti i zakonitost pobijanog rješenja. Navedeno iz razloga jer iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako bi za predloženu nagodbu glasalo 79,28% vjerovnika s pravom glasa odnosno više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika s pravom glasa, sve i da je sud dao pravo glasa svim vjerovnicima čije su tražbine utvrđene neovisno o tome jesu li namirene.

Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra

prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih povreda prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način.

Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, ističe se kako nagodba, suprotno žalbenim navodima žalitelja sadrži kako pripremnu osnovu u smislu odredbe čl. 306. st. 2. SZ-a, tako i provedbenu osnovu u smislu odredbe čl. 307. SZ-a.

Konačno, a u odnosu na žalbene navode kako je predmetna nagodba pobojna u smislu odredaba Zakona o obveznim odnosima, ukazuje se žalitelju da ispitivanje pobojnosti predmetne nagodbe nije predmet ovog izvanparničnog postupka izvanredne uprave.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XXXVII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika SCENT GLOBAL LTD., Ujedinjeno Kraljevstvo, Engleska, Manchester M3 2LG, 20 St. Mary's Parsonage, Cardinal House, 6th Floor, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (XXXVIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Scent Global Ltd., Ujedinjeno Kraljevstvo, podnio je žalbu kojom ga pobija zbog bitnih povreda odredaba postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Navodi da vjerovničke skupine kako su obrazložene čl. 15. nagodbe nisu zakonito formirane te da je glasovanje o nagodbi provedeno protivno odredbi čl. 329. SZ-a. Dalje, ukazuje na nejednako postupanje prema vjerovnicima iste vjerovničke skupine što je protivno odredbi čl. 312. SZ-a. Nadalje, ističe kako dužnik u smislu odredbe čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a nije imao pravo arbitrarno i bez ikakvih transparentnih kriterija u različitim omjerima plaćati vjerovnike unutar iste vjerovničke skupine. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 8.187,50 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće

preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća. Stoga je neosnovan žalbeni navod žalitelja da su vjerovnici onemogućeni u sudjelovanju u postupku sastavljanja i pripreme teksta nagodbe.

Žalbeni navodi vjerovnika kojima ukazuje na nezakonitosti prilikom razvrstavanja vjerovnika u skupine za potrebe glasovanja o nagodbi kako je to određeno točkom 15. nagodbe, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Ovo stoga što je nagodba prihvaćena sukladno drugoj rečenici st. 14. čl. 43. ZPIUTD-a (smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina), a ne prvoj rečenici navedene odredbe (nagodba se smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe). S tim u vezi je potrebno istaknuti kako žalitelj ne osporava rezultate glasovanja vjerovnika s pravom glasa.

Neosnovani su i žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. U smislu citirane odredbe, izvanredni povjerenik uz suglasnost vjerovničkog vijeća odnosno privremenog vjerovničkog vijeća, može vršiti plaćanja dospjelih tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave, onim vjerovnicima i u onim iznosima, za koje ocijeni da je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Dakle, tom odredbom nije propisano da izvanredni povjerenik mora vršiti plaćanje tražbina svim vjerovnicima iste skupine u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XXXVIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika VINDIJA d.d., OIB 44138062462, Varaždin, Međimurska 6, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Mihalić, odvjetnica u Varaždinu, Alojzija Stepinca 1 (XXXIX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Vindija d.d., Varaždin, podnio je žalbu kojom ga pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede odredaba postupka. U žalbi u bitnome navodi da je kvalificirana tražbina žalitelja pogrešno označena i razvrstana predmetnom nagodbom. Predlaže uvažiti žalbu. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 125.000,00 kn.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe je protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki XXXIX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika GEBRÜDER SPANG GmbH & Co Kg, Savezna Republika Njemačka, 56235 Ransbach-Baumbach, Bergstraße 1-5, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (XL.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Gebrüder Spang GmbH & Co Kg, Savezna Republika Njemačka, podnio je žalbu kojom ga pobija zbog bitnih povreda odredaba postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Navodi da vjerovničke skupine kako su obrazložene čl. 15. nagodbe nisu zakonito formirane te da je glasovanje o nagodbi provedeno protivno odredbi čl. 329. SZ-a. Dalje, ukazuje na nejednako postupanje prema vjerovnicima iste vjerovničke skupine što je protivno odredbi čl. 312. SZ-a. Nadalje, ističe kako dužnik u smislu odredbe čl. 40. st. 1. ZPIUTD-a nije imao pravo arbitrarno i bez ikakvih transparentnih kriterija u različitim omjerima plaćati vjerovnike unutar iste vjerovničke skupine. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 7.812,50 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvata zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o

postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća. Stoga je neosnovan žalbeni navod žalitelja da su vjerovnici onemogućeni u sudjelovanju u postupku sastavljanja i pripreme teksta nagodbe.

Žalbeni navodi vjerovnika kojima ukazuje na nezakonitosti prilikom razvrstavanja vjerovnika u skupine za potrebe glasovanja o nagodbi kako je to određeno točkom 15. nagodbe, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Ovo stoga što je nagodba prihvaćena sukladno drugoj rečenici st. 14. čl. 43. ZPIUTD-a (smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina), a ne prvoj rečenici navedene odredbe (nagodba se smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe). S tim u vezi je potrebno istaknuti kako žalitelj ne osporava rezultate glasovanja vjerovnika s pravom glasa.

Neosnovani su i žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. U smislu citirane odredbe, izvanredni povjerenik uz suglasnost vjerovničkog vijeća odnosno privremenog vjerovničkog vijeća, može vršiti plaćanja dospjelih tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave, onim vjerovnicima i u onim iznosima, za koje ocijeni da je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Dakle, tom odredbom nije propisano da izvanredni povjerenik mora vršiti plaćanje tražbina svim vjerovnicima iste skupine u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XL. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika OVUM d.o.o., OIB 93991942410, Zagreb, Gradišćanska 34 (XLI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Ovum d.o.o., Zagreb, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a i čl. 325. SZ-a. Nadalje, ističe kako je glasovanje o predmetnoj nagodbi provedeno putem mobilne aplikacije koju je izradio i pripremio dužnik pa vjerovnici nisu glasovali neposredno na ročištu ili pisanim putem. Dalje navodi da izvanredni povjerenik nije udovoljio zaključku prvostupanjskog suda od 26. travnja 2018. što je utjecalo na tijek postupka i prava vjerovnika na obaviještenost. Navodi i da je pobijanom nagodbom predviđeno drugačije namirenje vjerovnika iste skupine za što ne postoji adekvatna ekonomska i/ili pravna osnova što je protivno odredbi čl. 312. SZ. Zbog navedenog smatra da je prihvatanje nagodbe u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a postignut na nedopušten način. Oспорava i sadržaj nagodbe u dijelu u kojemu je dužnik predložio da se pojedini vjerovnici koji imaju novčane tražbine prema dužniku pretvaraju u regresne dužnike. Predlaže ukinuti pobijano rješenje u cijelosti.

Žalba nije osnovana.

Nije točan žalbeni navod žalitelja kako izvanredni povjerenik nije udovoljio zaključku prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017-2410 od 26. travnja 2018., budući da iz stanja spisa proizlazi drugačije, tj. da je izvanredni povjerenik podneskom od 18. svibnja 2018. postupio po zaključku prvostupanjskog suda od 26. travnja 2018. Navedeni zaključak od 26. travnja 2018. donesen je sukladno odredbi čl. 14. ZPIUTD-a u vezi s čl. 10. i čl. 12. tog Zakona, a kojim odredbama je reguliran nadzor nad radom izvanrednog povjerenika, ovlaštenja suda u postupku izvanredne uprave te prava i dužnosti izvanrednog povjerenika.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se u smislu odredbe čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, neosnovan je žalbeni navod kako je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a s obzirom na to da je iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.). Dakle, prema toj odredbi, suprotno žalbenim navodima žalitelja, sud nije dužan utvrditi kojim vjerovnicima i u kojem iznosu je izvršeno plaćanje novčanih tražbina, već popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama.

Što se tiče žalbenog navoda da je prvostupanjski sud pravo glasa trebao utvrditi na temelju provedene rasprave sukladno odredbi čl. 325. SZ-a, ističe se kako se navedena odredba ne može primijeniti na odgovarajući način u ovom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a. Ovo stoga što je odredbom čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a koji je specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, propisano na koji način sud utvrđuje popis vjerovnika s pravom glasa – na prijedlog izvanrednog povjerenika.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. Okolnosti što je glasovanje provedeno putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, što predstavlja tehničko rješenje u postupku glasovanja s obzirom na velik broj vjerovnika, nikako ne znači da vjerovnici nisu glasovali neposredno. Žalbeni navodi kako sud nije mogao kontrolirati postupak glasovanja i vršiti uvid u podatke o glasovanju, su paušalni i neutemeljeni.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz

iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XLI. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika IL FORNAIO DEL CASALE s.p.a., OIB 98812925064, Republika Italija, Treviso, Via M. Buonarroti 5, Casale sul Sile, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Žurić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Savska cesta 32 (XLII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Il Fornaio Del Casale s.p.a., Republika Italija, kojom ga pobija u točki I. izreke zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je trebao biti klasificiran u skupinu dobavljača (Kvota B) s osiguranim podmirenjem postojećih tražbina do 40%, kao i da je nagodba protivna odredbi čl. 312. SZ-a. Predlaže uvažiti žalbu. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 9.843,75 kn.

Žalba nije osnovana.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a. Navedeno iz razloga jer prema

odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XLII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika PERFA – BIO d.o.o., OIB 77145316465, Donja Stubica, Golubovečka 44 (XLIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Perfa - Bio d.o.o., Donja Stubica, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a i čl. 325. SZ-a. Nadalje, ističe kako je glasovanje o predmetnoj nagodbi provedeno putem mobilne aplikacije koju je izradio i pripremio dužnik pa vjerovnici nisu glasali neposredno na ročištu ili pisanim putem. Dalje navodi da izvanredni povjerenik nije udovoljio zaključku prvostupanjskog suda od 26. travnja 2018. što je utjecalo na tijek postupka i prava vjerovnika na obavještenost. Navodi i da je pobijanom nagodbom predviđeno drugačije namirenje vjerovnika iste skupine za što ne postoji adekvatna ekonomska i/ili pravna osnova što je protivno odredbi čl. 312. SZ-a. Zbog navedenog smatra da je prihvatanje nagodbe u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a postignut na nedopušten način. Osporava i sadržaj nagodbe u dijelu u kojemu je dužnik predložio da se pojedini vjerovnici koji imaju novčane tražbine prema dužniku pretvaraju u regresne dužnike. Predlaže ukinuti pobijano rješenje u cijelosti.

Žalba nije osnovana.

Nije točan žalbeni navod žalitelja kako izvanredni povjerenik nije udovoljio zaključku prvostupanjskog suda poslovni broj St-1138/2017-2410 od 26. travnja 2018., budući da iz stanja spisa proizlazi drugačije, tj. da je izvanredni povjerenik podneskom od 18. svibnja 2018. postupio po zaključku prvostupanjskog suda od 26. travnja 2018. Navedeni zaključak od 26. travnja 2018. donesen je sukladno odredbi čl. 14. ZPIUTD-a u vezi s čl. 10. i čl. 12. tog Zakona, a kojim odredbama je reguliran nadzor nad radom izvanrednog povjerenika, ovlaštenja suda u postupku izvanredne uprave te prava i dužnosti izvanrednog povjerenika.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se u smislu odredbe čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku

Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, neosnovan je žalbeni navod kako je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a s obzirom na to da je iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.). Dakle, prema toj odredbi, suprotno žalbenim navodima žalitelja, sud nije dužan utvrditi kojim vjerovnicima i u kojem iznosu je izvršeno plaćanje novčanih tražbina, već popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama.

Što se tiče žalbenog navoda da je prvostupanjski sud pravo glasa trebao utvrditi na temelju provedene rasprave sukladno odredbi čl. 325. SZ-a, ističe se kako se navedena odredba ne može primijeniti na odgovarajući način u ovom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a. Ovo stoga što je odredbom čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a koji je specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, propisano na koji način sud utvrđuje popis vjerovnika s pravom glasa – na prijedlog izvanrednog povjerenika.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. Okolnosti što je glasovanje provedeno putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, što predstavlja tehničko rješenje u postupku glasovanja s obzirom na velik broj vjerovnika, nikako ne znači da vjerovnici nisu glasovali neposredno. Žalbeni navodi kako sud nije mogao kontrolirati postupak glasovanja i vršiti uvid u podatke o glasovanju, su paušalni i neutemeljeni.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki XLIII. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika INCEPTUM d.o.o., OIB 56920339258, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d (XLIV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Inceptum d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi da je sadržaj nagodbe protuzakonit, protuustavan i kontradiktoran sam sebi. Zatim navodi da se nagodbom ne smije zadirati u pravo razlučnih vjerovnika sukladno odredbi čl. 309. SZ-a. Dalje navodi kako će se nagodbom naplatiti manje nego bi to bio slučaj da nagodbe nema te da kao stečajni vjerovnik ima pravo zaštite u smislu odredbe čl. 337. SZ-a. Nadalje osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe, kao i da su čl. 15. nagodbe vjerovničke skupine nezakonito formirane. Pored navedenog, žalitelj smatra da dužnik u smislu odredbe čl. 40. st. 1. ZPIUTD nema pravo vršiti plaćanja tražbina vjerovnika unutar iste skupine u različitim omjerima što je protivno i odredbi čl. 312. SZ-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u

sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Žalbeni navodi vjerovnika kojima ukazuje na nezakovitosti prilikom razvrstavanja vjerovnika u skupine za potrebe glasovanja o nagodbi kako je to određeno točkom 15. nagodbe, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Ovo stoga što je nagodba prihvaćena sukladno drugoj rečenici st. 14. čl. 43. ZPIUTD-a (smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina), a ne prvoj rečenici navedene odredbe (nagodba se smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe). S tim u vezi je potrebno istaknuti kako žalitelj ne osporava rezultate glasovanja vjerovnika s pravom glasa.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika.

U odnosu na žalbene navode kako se nagodbom protivno odredbi čl. 309. SZ-a zadire u pravo razlučnih vjerovnika te će se ono ugasiti kroz sljedeće tri godine, ističe se kako se ta odredba u smislu čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a ne primjenjuje u postupku izvanredne uprave. Ovo stoga jer je odredbom čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a propisano što se sve, između ostalog, može

urediti nagodbom. Dakle, iz te zakonske odredbe proizlazi da nema propisanih ograničenja prilikom sastavljanja sadržaja nagodbe, a koja nagodba je kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika. Pored navedenog, ukazuje se žalitelju i na čl. 43. st. 19. ZPIUTD-a kojim je propisano da ako je određeno zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela u nekom društvu, smatrat će se da su u nagodbi sadržane izjave volje sudionika dane u propisanom obliku.

S tim u vezi, neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, u smislu primjene odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, ističe se da neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Naime, budući da je ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. U smislu citirane odredbe, izvanredni povjerenik uz suglasnost vjerovničkog vijeća odnosno privremenog vjerovničkog vijeća, može vršiti plaćanja dospjelih tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave, onim vjerovnicima i u onim iznosima, za koje ocjeni da je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Dakle, tom odredbom nije propisano da izvanredni povjerenik mora vršiti plaćanje tražbina svim vjerovnicima iste skupine u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XLIV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TRANSEUROPEAN PROPERTIES IV SUPERMARKET 2 d.o.o., OIB 07020543511, Zagreb, Ilica 1, kojeg zastupaju punomoćnici,

odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko d.o.o. u Zagrebu, Ilica 1 (XLV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik TransEuropean Properties IV Supermarket 2 d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a budući da pobijano rješenje ne sadrži provedbenu osnovu, kao i da se rješenjem i nagodbom ne definira trenutak u kojem se nagodba treba smatrati provedenom. Nadalje, osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Navodi da je nagodba prihvaćena većinom svih vjerovnika iako takav način prihvaćanja nagodbe u konkretnom slučaju nije bio dopušten sukladno odredbi čl. 43. st. 14. u vezi s čl. 330. st. 3. SZ-a. Dalje navodi da su vjerovnici iste skupine stavljeni u nejednak položaj suprotno odredbi čl. 312. SZ-a. Konačno, navodi da nije postojala zakonska osnova za namirenje tražbina vjerovnika temeljem čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

S tim u vezi, ističe se kako pobijano rješenje, čiji je sastavni dio prihvaćena nagodba od 20. lipnja 2018. ispravljena 26. lipnja 2018., sadrži provedbenu osnovu.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskratiti potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredbi nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14.

ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su i žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U odnosu na žalbeni navod kako nagodba nije prihvaćena glasovima svih vjerovnika budući da je to dopušteno samo u iznimnom slučaju u smislu odredbe čl. 330. st. 3. SZ-a, ističe se kako se ta odredba Stečajnog zakona ne primjenjuje prilikom utvrđivanja je li nagodba prihvaćana sukladno iznimci iz druge rečenice čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a. Navedeno iz razloga jer se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu, kao što je to već ranije ukazano žalitelju, primjenjuju u postupku izvanredne uprave na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno kako to smatra žalitelj. Drugim riječima, kada je izričitom odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano u kojim slučajevima se nagodba smatra prihvaćenom, tada nema mjesta za odgovarajućom primjenom odredbe čl. 330. st. 3. SZ-a.

Neosnovani su i žalbeni navodi žalitelja kako nije postojala zakonska osnova za namirenje tražbina vjerovnika na temelju čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a budući da njegova tražbina s osnove zakupa prema društvu Konzum d.d. nije plaćena, a koja je istovrsna tražbinama drugih vjerovnika koje su sukladno toj odredbi plaćene. Dakle, žalitelj zapravo izražava nezadovoljstvo što njegova tražbina nije plaćena sukladno odredbi čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a kao što je plaćena drugim vjerovnicima koji imaju istovrsne tražbine te s tim u

vezi iznosi vlastito tumačenje zašto namirenje tih tražbina nije bilo potrebno za smanjenje sistemskog rizika.

Naime, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tom odredbom nije propisano da se plaćanja moraju izvršiti svim vjerovnicima iste skupine i u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XLV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika AUREUM TERRA d.o.o., OIB 21801817494, Zagreb, Ilica 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko d.o.o. u Zagrebu, Ilica 1 (XLVI.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Aureum Terra d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a budući da pobijano rješenje ne sadrži provedbenu osnovu, kao i da se rješenjem i nagodbom ne definira trenutak u kojem se nagodba treba smatrati provedenom. Nadalje, osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Navodi da je nagodba prihvaćena većinom svih vjerovnika iako takav način prihvaćanja nagodbe u konkretnom slučaju nije bio dopušten sukladno odredbi čl. 43. st. 14. u vezi s čl. 330. st. 3. SZ-a. Dalje navodi da su vjerovnici iste skupine stavljeni u nejednak položaj suprotno odredbi čl. 312. SZ-a. Konačno, navodi da nije postojala zakonska osnova za namirenje tražbina vjerovnika temeljem čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

S tim u vezi, ističe se kako pobijano rješenje, čiji je sastavni dio prihvaćena nagodba od 20. lipnja 2018. ispravljena 26. lipnja 2018., sadrži provedbenu osnovu.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskratiti potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane

odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredbi nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su i žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U odnosu na žalbeni navod kako nagodba nije prihvaćena glasovima svih vjerovnika budući da je to dopušteno samo u iznimnom slučaju u smislu odredbe čl. 330. st. 3. SZ-a,

ističe se kako se ta odredba Stečajnog zakona ne primjenjuje prilikom utvrđivanja je li nagodba prihvaćana sukladno iznimci iz druge rečenice čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a. Navedeno iz razloga jer se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu, kao što je to već ranije ukazano žalitelju, primjenjuju u postupku izvanredne uprave na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno kako to smatra žalitelj. Drugim riječima, kada je izričitom odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano u kojim slučajevima se nagodba smatra prihvaćenom, tada nema mjesta za odgovarajućom primjenom odredbe čl. 330. st. 3. SZ-a.

Neosnovani su i žalbeni navodi žalitelja kako nije postojala zakonska osnova za namirenje tražbina vjerovnika na temelju čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a budući da njegova tražbina s osnove zakupa prema društvu Konzum d.d. nije plaćena, a koja je istovrsna tražbinama drugih vjerovnika koje su sukladno toj odredbi plaćene. Dakle, žalitelj zapravo izražava nezadovoljstvo što njegova tražbina nije plaćena sukladno odredbi čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a kao što je plaćena drugim vjerovnicima koji imaju istovrsne tražbine te s tim u vezi iznosi vlastito tumačenje zašto namirenje tih tražbina nije bilo potrebno za smanjenje sistemskog rizika.

Naime, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tom odredbom nije propisano da se plaćanja moraju izvršiti svim vjerovnicima iste skupine i u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XLVI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TRANSEUROPEAN PROPERTIES IV SUPERMARKET 1 d.o.o., OIB 009940114691, Zagreb, Ilica 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko d.o.o. u Zagrebu, Ilica 1 (XLVII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik TransEuropean Properties IV Supermarket 1 d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a budući da pobijano rješenje ne sadrži provedbenu osnovu, kao i da se rješenjem i nagodbom ne definira trenutak u kojem se nagodba treba smatrati provedenom. Nadalje, osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Navodi da je nagodba prihvaćena većinom svih vjerovnika iako takav način prihvaćanja nagodbe u konkretnom slučaju nije bio dopušten sukladno odredbi čl. 43. st. 14. u vezi s čl. 330. st. 3. SZ-a. Dalje navodi da su vjerovnici iste skupine stavljeni u nejednak položaj suprotno odredbi čl. 312. SZ-a. Konačno, navodi da nije postojala zakonska osnova za namirenje tražbina vjerovnika temeljem čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

S tim u vezi, ističe se kako pobijano rješenje, čiji je sastavni dio prihvaćena nagodba od 20. lipnja 2018. ispravljena 26. lipnja 2018., sadrži provedbenu osnovu.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredbi nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su i žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime

vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U odnosu na žalbeni navod kako nagodba nije prihvaćena glasovima svih vjerovnika budući da je to dopušteno samo u iznimnom slučaju u smislu odredbe čl. 330. st. 3. SZ-a, ističe se kako se ta odredba Stečajnog zakona ne primjenjuje prilikom utvrđivanja je li nagodba prihvaćana sukladno iznimci iz druge rečenice čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a. Navedeno iz razloga jer se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu, kao što je to već ranije ukazano žalitelju, primjenjuju u postupku izvanredne uprave na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno kako to smatra žalitelj. Drugim riječima, kada je izričitom odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano u kojim slučajevima se nagodba smatra prihvaćenom, tada nema mjesta za odgovarajućom primjenom odredbe čl. 330. st. 3. SZ-a.

Neosnovani su i žalbeni navodi žalitelja kako nije postojala zakonska osnova za namirenje tražbina vjerovnika na temelju čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a budući da njegova tražbina s osnove zakupa prema društvu Konzum d.d. nije plaćena, a koja je istovrsna tražbinama drugih vjerovnika koje su sukladno toj odredbi plaćene. Dakle, žalitelj zapravo izražava nezadovoljstvo što njegova tražbina nije plaćena sukladno odredbi čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a kao što je plaćena drugim vjerovnicima koji imaju istovrsne tražbine te s tim u vezi iznosi vlastito tumačenje zašto namirenje tih tražbina nije bilo potrebno za smanjenje sistemskog rizika.

Naime, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tom odredbom nije propisano da se plaćanja moraju izvršiti svim vjerovnicima iste skupine i u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XLVII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TAS – TRANS ATLANTIC SERVICES LIMITED, OIB 56240639138, Britanski Djevičanski Otoci, 3076 Sir Francis Drake's Highway, Road Town, Tortola, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Žurić i Partneri d.o.o. u Zagrebu, Savska cesta 32 (XLVIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Tas – Trans Atlantic Services Limited, Britanski Djevičanski Otoci, podnio je žalbu kojom ga pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da tražbina vjerovnika u iznosu od 70.156.000,00 kn nije tražbina kod koje nije nastupio odgovorni uvjet, dok tražbina u iznosu od 7.144.379,48 kn nije uzeta u obzir prilikom namirenja na temelju uvjeta iz nagodbe. Dalje navodi da je pogrešno utvrđen omjer namirenja tražbina vjerovnika u iznosu od 77.300.379,48 kn po stopi od 0,00%. Ukazuje i na pogrešnu primjenu čl. 24. nagodbe te čl. 312. SZ-a. Predlaže uvažiti žalbu. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 157.200,00 kn.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe je protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki XLVIII. izreke ovog rješenja.

Ovdje je još potrebno napomenuti da je prvostupanjski sud o zahtjevu žalitelja za ispravkom pobijanog rješenja, odlučio rješenjem poslovni broj St-1138/2017-2981 od 29. kolovoza 2018.

U odnosu na žalbu vjerovnika ŠTED BANKA d.d. u likvidaciji, OIB 58063088591, Zagreb, Slavenska avenija 3 (XLIX.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Šted banka d.d. u likvidaciji, Zagreb zbog svih žalbenih razloga. U žalbi navodi kako se nagodbom pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj. Osim toga smatra kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u procesu pripreme nagodbe. Dalje obrazlaže kako žalitelju nije omogućeno sudjelovanje u roll-up kreditiranju te da je nejasan kriterij utvrđivanja solventnosti odnosno insolventnosti pojedinih društava. Zaključno navodi kako je nejasan sam plan provedbe nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i

razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe te žalbeni razlozi kojima žalitelj ukazuje da nije sudjelovao u roll up kreditiranju.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Nadalje, netočan je žalbeni navod da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a. Naime, iz spisa i obrazloženja pobijanog rješenja je razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

Zaključno, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kako je nejasan kriterij utvrđivanja solventnosti odnosno insolventnosti pojedinih društava dužnika budući da je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati te žalbene navode.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki XLIX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnice GORDANE TOMIČIĆ, OIB 21334083227, Umag, Matka Laginje, koju zastupa punomoćnik Mirko Butorović, odvjetnik u Hvaru, Vicka Butorovića 39 (L.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnijela vjerovnica Gordana Tomičić, Umag, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je pogrešno nagodbom svrstana u skupinu vjerovnika pod B (veliki dobavljači) umjesto pod C (obvezničari). Navodi i da je počinjena povreda odredaba iz čl. 312. i čl. 336. st. 2. SZ-a. Nadalje, navodi da nagodba ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati budući da se nagodbom jasno ne utvrđuje način isplate i dospijeca plaćanja, a koja nagodba bi trebala imati svojstvo ovršne isprave. Konačno, ukazuje na nemogućnost provedbe nadzora nad ispunjenjem i provedbom nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje, a podredno preinačiti.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žaliteljica posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žaliteljice, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

S tim u vezi, ovdje je potrebno ukazati žaliteljici kako prema samoj odredbi zakona, konkretno odredbi čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojom je potvrđena nagodba ima snagu ovršne isprave. Zato su neosnovani žalbeni navodi žaliteljice kojima ukazuje na nedostatke zbog kojih nagodba prema njezinoj ocjeni nema svojstvo ovršne isprave.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane

odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika, te žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žaliteljice na odredbu čl. 312. SZ-a.

Također, iz istog razloga, budući da je odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem će slučaju sud uskratiti potvrdu nagodbe, neosnovano žaliteljica ukazuje na povredu odredbe čl. 336. st. 2. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi stavljanja pojedinih vjerovnika u povoljniji položaj. Dakle, neosnovano je pozivanje žaliteljice na odredbu čl. 336. st. 2. SZ-a jer se ta odredba u ovom postupku izvanredne uprave ne primjenjuje u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki L. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika STEGA TISAK d.d., OIB 78043520516, Zagreb, Heinzelova 60/I, kojeg zastupa punomoćnica Helena Sjauš, odvjetnica u Zagrebu, Fra Filipa Grabovca 14 (LI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Stega Tisak d.d., Zagreb, kojom ga pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da prije održavanja ročišta za glasovanje vjerovnika o prijedlogu nagodbe nisu bile ispunjene sve zakonske pretpostavke budući da nisu na jasan i nedvojben način utvrđene tražbine i pravo glasa pojedinih vjerovnika niti je objavljen popis vjerovnika i pravo glasa koje im pripada.

Dalje navodi kako podaci vezani uz tražbinu žalitelja prema dužniku Tisak d.d. nisu točni i potpuni zbog izjavljenog prijeboja, kao i jer je u prilogu 4 Nagodbe prikazano da je žalitelju isplaćen veći iznos nego što jest. Dalje navodi kako je glasovanje provedeno suprotno odredbama čl. 328. SZ-a putem neslužbene mobilne aplikacije. Nadalje, navodi da su pojedini vjerovnici iste skupine stavljeni u bitno povoljniji položaj što je suprotno odredbi čl. 312. SZ. Pored navedenog, žalitelj navodi kako nad trgovačkim društvom Photo Boutique d.o.o. nije mogao biti proveden postupak izvanredne uprave jer se ne radi o povezanom odnosno ovisnom društvu u smislu odredbe čl. 5. st. 1. i 2. ZPIUTD-a. U vezi s tim društvom, osporava kriterije po kojima je to društvo utvrđeno kao neodrživo ovisno društvo. Predlaže ukinuti pobijano rješenje, a podredno preinačiti.

Žalba nije osnovana.

Žalbeni navodi žalitelja kako nad trgovačkim društvom Photo Boutique d.o.o. nije mogao biti proveden postupak izvanredne uprave jer se ne radi o povezanom odnosno ovisnom društvu u smislu odredbe čl. 5. st. 1. i 2. ZPIUTD-a, ne mogu biti predmet ispitivanja povodom ocjene pravilnosti i zakonitosti ovdje pobijanog rješenja.

Naime, postupak izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo Zagreb (Grad Zagreb) Marijana Čavića 1, OIB 05937759187 i njegovim ovisnim i povezanim društvima otvoren je 10. travnja 2017. rješenjem prvostupanskog suda poslovni broj St-1138/2017-3, te dopunjavan rješenjima poslovni broj St-1138/2017-52 od 21. travnja 2017., St-1138/2017-502 od 5. srpnja 2017. i St-1138/2017-607 od 13. srpnja 2017.. Rješenje o otvaranju postupka izvanredne uprave nad društvom Photo Boutique d.o.o. postalo je pravomoćno donošenjem rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3289/2017-2 od 29. svibnja 2017., i to upravo povodom žalbe tog društva.

Osim toga, prema odredbi čl. 26. st. 1. ZPIUTD-a protiv rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave žalbu mogu podnijeti Ministarstvo i podnositelj prijedloga za otvaranje postupka izvanredne uprave i dužnik. Žalitelj nije niti jedna osoba iz odredbe čl. 26. st. 1. ZPIUTD-a koja je mogla podnijeti žalbu protiv rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave. Stoga žalitelj koji nije bio ovlašten podnijeti žalbu protiv rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave, nije niti sada u ovom stadiju postupka ovlašten isticati žalbene razloge koji se tiču pravilnosti i zakonitosti rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave nad društvom Photo Boutique d.o.o.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je sud na temelju odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.). Prema citiranoj odredbi, sud nije dužan utvrditi popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju prije održavanja ročišta za glasovanje. Budući da je zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji sadrži utvrđenje suda u smislu odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a, javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje, to žalitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost utvrđenja prava glasa koja pripadaju vjerovnicima. Navedeno iz razloga jer žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika, te visine vjerovnikove tražbine. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnotežan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a te s tim u vezi i na odredbu čl. 328. SZ-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki LI. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika RBL GROUP SA, OIB 72737551706, Švicarska, 3206 Rizenbach, Ofenhausstrasse 29-35, kojeg zastupa punomoćnik Mario Perica, odvjetnik u Zagrebu, Dubašnička 17 (LII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik RBL Group SA, Švicarska, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Nadalje, dovodi u sumnju vjerodostojnost zapisnika o održanom ročištu s obzirom na to da su se tijekom održavanja pojavile određene pogreške u pisanju koje su ispravljene na prijedlog prisutnih vjerovnika. Isto tako dovodi u sumnju rezultate glasovanja jer su neki vjerovnici dobili veće pravo glasa nego što bi im pripadalo da su evidencije dužnika o podmirenjima tražbina točne. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti. Zahtijeva trošak sastava žalbe u iznosu od 8.250,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje rezultate glasovanja su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je

potpisan po svim sudionicama pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika B & P POWER s.r.o., 50901 Nova Paka, Hermanice 128, Republika Češka, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec u Zagrebu, Miramarska 24 (LIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik B & P Power s.r.o., Republika Češka, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe, te da vjerovničke skupine iz čl. 15. nagodbe nisu zakonito formirane. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Ističe kako je dužnik tijekom postupka podmirivao tražbine pojedinih vjerovnika čime su drugi vjerovnici dovedeni u nepovoljniji položaj. Navodi kako glasovanje nije provedeno sukladno čl. 329. SZ-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Zahtijeva trošak sastava žalbe u iznosu od 7.812,50 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u

konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi i na odredbu čl. 329. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (čl. 40. st. 3. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika FORNETTI LTD., Republika Mađarska, 6000 Kecskemét, Városföld 92, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Vedriš & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Ozaljska 136 (LIV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Fornetti Ltd., Republika Mađarska, podnio je žalbu kojom ga pobija zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome navodi da je u tablici tražbina koja je prilog nagodbe pogrešno naveden iznos njegove tražbine budući da 38,5% od ukupnog iznosa prijavljene i priznate tražbine vjerovnika ne iznosi 231.139,00 kn, već 231.241,01 kn. Dalje navodi da je pogrešno naveden iznos podmirenog dijela tražbine u razdoblju do trenutka glasovanja o prijedlogu nagodbe. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvatom nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe bi bilo protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvaćanjem nagodbe.

Kako je žalitelj glasovao „ZA“ prihvaćanjem nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki LIV. izreke ovog rješenja.

Ovdje je još potrebno napomenuti da je prvostupanjski sud o zahtjevu žalitelja za ispravkom pobijanog rješenja, odlučio rješenjem poslovni broj St-1138/17-2981 od 29. kolovoza 2018.

U odnosu na žalbu vjerovnika TVS S.p.A., 61033 Fermignano, Via Galileo Galilei 2, Republika Italija, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (LV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik TVS S.p.A., Republika Italija, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe, te da vjerovničke skupine iz čl. 15. nagodbe nisu zakonito formirane. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Ističe kako je dužnik tijekom postupka podmirivao tražbine pojedinih vjerovnika čime su drugi vjerovnici dovedeni u nepovoljniji položaj. Navodi kako glasovanje nije provedeno sukladno čl. 329. SZ-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Zahtijeva trošak sastava žalbe u iznosu od 8.187,50 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*.

Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi na odredbu čl. 329. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (čl. 40. st. 3. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika JOVIMER S.L., Kraljevina Španjolska, 46770 Xeraco, Av. De Valencia 37, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (LVI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Jovimer S.L., Kraljevina Španjolska, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe, te da vjerovničke skupine iz čl. 15. nagodbe nisu zakonito formirane. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Ističe kako je dužnik tijekom postupka podmirivao tražbine pojedinih vjerovnika čime su drugi vjerovnici dovedeni u nepovoljniji položaj. Navodi kako glasovanje nije provedeno sukladno čl. 329. SZ-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Zahtijeva trošak sastava žalbe u iznosu od 7.812,50 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10.

srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi i na odredbu čl. 329. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (st. 3. čl. 40. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranim odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LVI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika KVASAC d.o.o., OIB 77582119673, Prigorje Brdovečko, Prudnice, Prudnička 98, kojeg zastupa punomoćnik Boris Šafarić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 166 (LVII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Kvasac d.o.o., Prigorje Brdovečko, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe, te da vjerovničke skupine iz čl. 15. nagodbe nisu zakonito formirane. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Osim toga dovodi u sumnju rezultate glasovanja. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi na odredbu čl. 329. SZ-a.

Nadalje, neosnovani su žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje rezultate glasovanja. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LVII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika DANIJELA LABAŠA, OIB 88601104606, Varaždin, Vladimira Deduša 19, kojeg zastupa punomoćnik Damir Linta, odvjetnik u Zagrebu, Veslačka 15b (LVIII.):

Protiv tog rješenja Danijel Labaš, Varaždin, je podnio žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ukazuje na povrede propisa o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i prihvatu vjerovnika. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako su vjerovnici u postupku izvanredne uprave osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već je podnosi žalbu kao dioničar društava Ledo d.d., Jamnica d.d. i Pik-Vinkovci d.d. (kao što tvrdi u žalbi), to žalitelj nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki LVIII. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika BAHOVEC d.o.o., OIB 08740642924, Vrboska, Vrboska 3, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Galeković, odvjetnik u Zagrebu, Savska cesta 41 (LIX.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio Bahovec d.o.o., Vrboska, u svojstvu dioničara društava Jamnica d.d., Ledo d.d. i Konzum d.d., zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Osim toga smatra da je nagodba suprotna pravnim shvaćanjima Ustavnog suda Republike Hrvatske, te da ima negativan učinak na postojeće dioničare. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a te da nije jasan koncept prioriteta namirenja. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već je on dioničar društava Jamnica d.d., Ledo d.d. i Konzum d.d., kao što tvrdi u žalbi, to žalitelj nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki LIX. izreke.

U odnosu na žalbu vjerovnika BMD STIL d.o.o., OIB 96086822394, Bedenica, Bedenica 45a, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, Branimirova 29 (LX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Bmd Stil d.o.o., Bedenica, podnio je žalbu zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Istovremeno, u žalbi podnosi i prijedlog za ispravak rješenja, odnosno nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018. U žalbi u bitnome navodi kako postoji različit omjer namirenja vjerovnika unutar iste skupine pa je stoga doveden u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Također navodi da ne mogu postojati i razlike u vrsti namirenja glede vjerovnika koji se nalaze u istoj skupini, jer je takvo postupanje suprotno čl. 137. st. 2. te čl. 312. SZ-a. Dalje navodi kako je prvostupanjski sud propustio obrazložiti je li plaćanje tražbina nastalih prije otvaranja postupka predmet nagodbe ili nije predmet nagodbe. Dodaje kako je izvanredni povjerenik prestao s unovčenjem dužnika a što je protivno odredbi čl. 319. SZ-a. Navodi da su odredbe nagodbe kojima se nalaže brisanje založnog prava bez pristanka založnog vjerovnika u potpunosti protivne odredbama Stečajnog zakona i osnovnim načelima stečajnog postupka. Osim toga navodi kako u smislu čl. 337. SZ-a nije moguće utvrditi je li se odobrenjem nagodbe vjerovnik nalazi u boljem položaju. Predlaže uvažiti žalbu.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. i čl. 312. SZ-a, ukazuje se žalitelju da prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Bez utjecaja su na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi da su odredbe nagodbe kojima se nalaže brisanje založnog prava bez pristanka založnog vjerovnika u potpunosti protivne odredbama Stečajnog zakona i osnovnim načelima stečajnog postupka. Navedeno iz razloga jer je odredbom čl. 43. t. 19. ZPIUTD-a propisano da ako je određeno zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela u nekom društvu, smatrat će se da su u nagodbi sadržane izjave volje sudionika dane u propisanom obliku. Navedeno na odgovarajući način vrijedi i za nagodbom obuhvaćene izjave o preuzimanju obveza na kojima se temelji zasnivanje, izmjena, prijenos ili ukidanje prava na dijelovima imovine ili prijenos poslovnih udjela i dionica. U slučaju da je za provedbu nagodbe potrebno donošenje odluka bilo koje treće osobe ili tijela, uključujući, ali ne i ograničeno na članove i/ili dioničare dužnika i povezanih i ovisnih društava, prihvaćena nagodba će na odgovarajući način zamijeniti takve odluke i predstavljati valjani pravni temelj za provedbu potrebnih promjena pri nadležnim tijelima, registrima, javnim knjigama, upisnicima i očevidnicima.

Nadalje, ističe se da je odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene Nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Budući da je odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, neosnovano žalitelj ukazuje na povredu odredaba čl. 337. SZ-a koja propisuje kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana radi zaštite manjine. Dakle, promašeno je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 337. SZ-a jer se ta odredba u ovom postupku izvanredne uprave ne primjenjuje u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a, imajući u vidu da je ranije citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano kada će sud uskratiti potvrdu nagodbe.

O žaliteljevom prijedlogu za ispravak rješenja, odnosno nagodbe od 20. lipnja 2018. ispravljene 26. lipnja 2018., prvostupanjski sud će odlučiti u nastavku postupka.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika MIROSLAVA MIKUŠA, OIB 96094383488, Osijek, Sjenjak 2, kojeg zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik u Osijeku, Ivana Gundulića 36b/II (LXI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Miroslav Mikuš, Osijek, kojom ga pobija u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne

primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da nije zaprimio tužbu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja svoje prijavljene tražbine u iznosu od 1.651.361.708,74 kn pa je prvostupanjski sud propustio utvrditi da se smatra da je otklonjeno osporavanje njegove tražbine od strane izvanrednog povjerenika, s obzirom na to da je tražbinu prijavio na temelju ovršne isprave. Zato smatra da pogrešno nije uvršten na popis vjerovnika s pravom glasa sukladno odredbi čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika.

Nadalje, ovdje je potrebno ukazati žalitelju na odredbu čl. 36. st. 2. ZPIUTD-a kojom je propisano da osoba koja uspije u parničnom postupku, odnosno vjerovnik tražbine čije je osporavanje otklonjeno, može tražiti od suda ispravak rješenja iz čl. 33. st. 3. tog Zakona, dok žalitelj ne tvrdi da je postupio sukladno citiranoj odredbi.

Napominje se žalitelju i sudu prvog stupnja da je o njegovoj žalbi protiv rješenja poslovni broj St-1138/2017-2985 od 30. kolovoza 2018. ovaj sud odlučio rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-5690/2018 od 4. listopada 2018., te se ukazuje na obrazloženje citiranog rješenja, a bez potrebe ponavljanja.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki LXI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika ALTA SKLADI, DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE d.d., Ljubljana, Republika Slovenija, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, Miramarska 24 (LXII.):

Žalitelj je podneskom od 11. listopada 2018. obavijestio sud da povlači žalbu od 23. srpnja 2018. podnesenu protiv pobijanog rješenja.

Prema odredbi čl. 349. st. 2. ZPP-a do donošenja odluke drugostupanjskog suda stranka može odustati od već podnesene žalbe. Odricanje ili odustanak od žalbe ne može se opozvati.

Budući da je žalitelj do dana donošenja odluke drugostupanjskog suda odustao od žalbe podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., valjalo je na temelju čl. 367. st. 2. ZPP-a riješiti je kao u točki LXII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnice MIRE ĆIRIĆ, OIB 89286315698, Jastrebarsko, Zrinskih i Frankopana 28, kojeg zastupa punomoćnica Mirela Blažević, odvjetnica u Zagrebu, Teslina 3/II (LXIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnijela vjerovnica Mira Ćirić, Jastrebarsko zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako je nagodbom odlučeno samo o dijelu tražbine žaliteljice, te da je tražbina vjerovnice svrstana kao neosigurana tražbina II. višeg isplatnog reda iako postoji pravomoćna odluka da se radi o tražbini I. višeg isplatnog reda. Stoga smatra kako je rješenje protivno odredbi čl. 137. SZ-a. S tim u vezi navodi kako je nagodbom određeno da se cjelokupna imovina i gospodarsko poslovanje društva Konzum d.d. prenosi na Novu grupu čime će tražbina žaliteljice ostati nenaplaćena. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi, ističe se kako se žalitelj neosnovano u ovoj fazi postupka poziva na odredbu čl. 137. SZ-a jer se ta odredba ne nalazi u glavi VII. Stečajnog zakona u kojoj se nalaze odredbe o stečajnom planu. Budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle ne i ostale odredbe Stečajnog zakona, neutemeljeno je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 137. SZ-a.

Neosnovani su žalbeni navodi da se nagodbom ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki LXIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika ISTARSKA KREDITNA BANKA UMAG d.d., OIB 65723536010, Umag, E. Miloša 1 (LXIV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Istarska Kreditna Banka Umag d.d., Umag, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u procesu pripreme nagodbe. Dalje obrazlaže kako nagodbom nije jasno objašnjen način na koji je izračunata visina namirenja pojedinih vjerovnika. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u

potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, te kojima traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe o namirenju pojedinih vjerovnika.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXIV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika BANK ALPINUM AG, OIB 30589558304, Austrasse 59, FL-9490 Vaduz, Kneževina Liechtenstein, kojeg zastupa Majda Namačinski, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Vukmir i suradnici d.o.o. u Zagrebu, Gramača 2L (LXV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Bank Alpinum AG., Kneževina Liechtenstein. U žalbi u bitnom navodi kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi i izglasavanju nagodbe. Smatra kako su pojedini vjerovnici unutar iste skupine stavljeni u neravnopravan položaj, a što je suprotno odredbi čl. 312. SZ-a kojom je propisano kako se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava. Dalje navodi kako prvostupanjski sud u smislu odredbe čl. 321. SZ-a nije održao ročište za raspravljanje o nagodbi čime je povrijeđeno načelo saslušanja stranaka odnosno strankama nezakonitim postupanjem nije omogućeno da raspravljaju pred sudom čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a. Dodaje kako je glasovanje održano putem aplikacije koja nije predviđena zakonom. Zaključno ističe kako je odabirom koncepta procesne konsolidacije dovelo do stavljanja u nepovoljniji položaj neosiguranih vjerovnika dužnika u odnosu na neosigurane vjerovnike ovisnih i povezanih društava. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 91.328,12 kn.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje

žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u vezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvata zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. t. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, neosnovano žalitelj navodi kako je prvostupanjski sud u smislu odredbe čl. 321. SZ-a trebao održati ročište za raspravljanje o nagodbi, odnosno da je propuštanjem održavanja tog ročišta strankama nezakonitim postupanjem onemogućeno da raspravljaju pred sudom čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a. To stoga što se odredba čl. 321. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako je održavanje ročišta propisano odredbom čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a navedena odredba čl. 321. SZ-a se ne primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. Shodno navedenom, žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje rezultate glasovanja, kao i da sud nije provodio kontrolu nad glasovanjem, su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žaliteljima, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn te da je dužnik intervenirao u rezultate glasovanja putem aplikacije.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupajski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to поближе navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupajski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupajski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, odnosno povezanih i ovisnih društava dužnika.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika GRADSKA PLINARA ZAGREB-OPSKRBA d.o.o., OIB 74364571096, Zagreb, Radnička cesta 1 (LXVI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Gradska plinara Zagreb-opskrba d.o.o., Zagreb, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Ističe kako je dužnik tijekom postupka podmirivao tražbine

pojedinih vjerovnika čime su drugi vjerovnici uključujući i žalitelja dovedeni u nepovoljniji položaj. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvata zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tražbine koje se odnose na isporuku robe i pružanje usluga društvima pod izvanrednom upravom, a koje nisu dospjele prije otvaranja postupka izvanredne uprave smatraju se tražbinama čije je podmirenje vezano uz redovno poslovanje (čl. 40. st. 3. ZPIUTD-a). Stoga su neosnovani žalbeni navodi kako je plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i nejednakosti namirenja vjerovnika.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXVI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika UDRUGA MANJINSKIH DIONIČARA KONCERNA AGROKOR, OIB 54868690393, Zagreb, Ulica grada Vukovara 74 (LXVII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnijela Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor, Zagreb, u ime i za račun svojih članova, odnosno u ime i za račun manjinskih dioničara društava Jamnica d.d., Ledo d.d., Belje d.d., Vukovarsko poljoprivredni industrijski kombinat d.d., Konzum d.d., PIK Vinkovci d.d., PIK Vrbovec-mesna industrija d.d., Žitnjak d.d., Zvijezda d.d. i Tisak d.d. zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnom navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a te da nije jasan koncept prioriteta namirenja, odnosno da sud nije obrazložio zbog čega prihvaća toliki nerazmjer u namirenju određenih vjerovnika. Osim toga ističe kako je sud propustio obrazložiti da nagodba predstavlja uvjetni plan. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već podnosi žalbu u ime i za račun svojih članova, manjinskih dioničara društava Jamnica d.d., Ledo d.d., Belje d.d., Vukovarsko poljoprivredni industrijski kombinat d.d., Konzum d.d., PIK Vinkovci d.d., PIK Vrbovec-mesna industrija d.d., Žitnjak d.d., Zvijezda d.d. i Tisak d.d. (kao što tvrdi u žalbi), to žalitelj nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki LXVII. Izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika ADDIKO BANK d.d., OIB 14036333877, Zagreb, Slavenska avenija 6, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d., Zagreb, A. Hebranga 27 (LXVIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Addiko Bank d.d., Zagreb, je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi da izreka pobijanog rješenja nije jasna jer ne sadrži provedbenu osnovu nagodbe u smislu odredbe čl. 307. SZ-a; da pobijano rješenje ne sadrži sve podatke kako bi vjerovnik na temelju njega mogao provesti ovrhu; da privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u procesu pripreme nagodbe; da vjerovnici nisu razvrstani u posebne skupine za potrebe glasovanja; da su suprotno odredbi čl. 312. SZ-a različito tretirani sudionici iste skupine; da vjerovnicima nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi; da postoji neusklađenost iznosa tražbina s kojima su vjerovnici glasovali i iznosa tražbine koja je naznačena u tablici tražbine vjerovnika u prilogu 4. nagodbe, tako npr. u odnosu na vjerovnika Alca Zagreb d.o.o.; da postoji neusklađenost zaslona na uređaju prilikom glasovanja i rješenja o potvrdi nagodbe s prilogom br. 4. pri čemu dostavlja prikaz zaslona aplikacije prilikom žaliteljevog glasovanja; da se nagodbom nezakonito zadire u odnos vjerovnika i regresnih dužnika; da nedostaju izjave iz čl. 314. i čl. 316. SZ-a; da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15) da su nezakoniti uvjeti za provedbu nagodbe da se nagodbom nezakonito zadire u odnos vjerovnika i regresnih dužnika; da se otvara pitanje poreznog tretmana hrvatskih vjerovnika kao i nejednakosti namirenja vjerovnika u pogledu jamstava te vjerovnika malih dioničara u Republici Hrvatskoj odnosno vjerovnika velikih dioničara izvan Republike Hrvatske. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upiru u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud se slaže sa zaključkom prvostupanjskog suda da sporazum u smislu odredbe 43. st. 13. ZPIUTD-a u vezi s čl. 106. st. 4. i čl. 105. SZ-a, postoji ako zbroj iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasali „ZA“ priznanje prava glasa iznosi više od broja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasali „PROTIV“ priznanja prava glasa nekom vjerovniku osporene tražbine. Zato je neosnovan žalbeni navod da nije postignut sporazum u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a.

Nadalje, netočan je žalbeni navod da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a. Naime, iz spisa i obrazloženja pobijanog rješenja je razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Žalitelj svojim žalbenim navodima da iz ispisa zaslona mobilnog uređaja kojeg je žalitelj dostavio uz žalbu, putem kojeg je provedeno glasovanje, proizlazi da je žalitelju omogućeno glasovanje s tražbinom različitom od one koja je utvrđena odlukom suda u smislu odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a - nije doveo u pitanje pravilnost utvrđenja rezultata glasovanja. Ovo stoga jer iz utvrđenja suda o rezultatima glasovanja proizlazi da je žalitelj glasovao „PROTIV“ nagodbe s tražbinom upravo u onom iznosu koji mu je utvrđen odlukom suda u smislu odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a s tim da žalitelj ne osporava konačni rezultat glasovanja da su za nagodbu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn.

Shodno navedenom, žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje rezultate glasovanja, su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn. S tim u vezi neosnovano žalitelj navodi kako pojedinim vjerovnicima nije bio dodijeljen ispravan broj glasova jer je žalitelj propustio navesti kako su tražbine pojedinih vjerovnika tijekom postupka prenesene na druga društva. Tako je primjerice točan navod žalitelja da je društvo Alca Zagreb d.o.o. glasovalo s tražbinom u iznosu od 89,8 milijuna kuna, ali je propustio uzeti u obzir činjenicu da je to društvo tražbinu u razlici od 53,5 milijuna kuna steklo ustupom od Hrvatske poštanske banke d.d. posljedično čemu je Hrvatska poštanska banka d.d. glasovala s tražbinom umanjenom za 53,5 milijuna kuna, odnosno društvo Alca Zagreb d.o.o. je glasovalo s tražbinom uvećanom za 53,5 milijuna kuna.

U odnosu na žalbeni navod kako vjerovnicima, pa tako i žalitelju nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište za izglasavanje o nagodbi od 4. srpnja 2018., ističe se kako je prvostupanjski sud suprotno navodima žalitelja postupio u smislu odredbe čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a kojom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja nagodbe. Kako je sud navedenu obavijest zaprimio 20. lipnja 2018., a ročište održao 4. srpnja 2018., neosnovano žalitelj navodi kako mu nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi.

Žalbenim navodima kako nagodbu nije trebalo potvrditi jer je vjerovnik doveden u znatno lošiji položaj od onog u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku, žalitelj u biti ukazuje na propust suda u primjeni odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a, koje odredbe se međutim ne primjenjuju o ovom postupku izvanredne uprave. S tim u vezi neosnovano se žalitelj poziva kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kako ni izjave iz čl. 317. SZ-a, budući da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne bezuvjetno kao što žalitelj u žalbi navodi.

Naime, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen

ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopusšten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe, koji se odnose na pitanje poreznog tretmana hrvatskih vjerovnika kao i nejednakosti namirenja vjerovnika u pogledu jamstava te vjerovnika malih dioničara u Republici Hrvatskoj odnosno vjerovnika velikih dioničara izvan Republike Hrvatske.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Neosnovani su i žalbeni navodi da se nagodbom nezakonito zadire u odnos vjerovnika i regresnih dužnika te da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. ZTD-a. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Konačno, ističe se da u smislu odredbe čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojim je potvrđena nagodba prihvaćena od strane vjerovnika, ima snagu ovršne isprave, a kojeg je rješenja sastavni dio i sama nagodba. Zato su neosnovani žalbeni navodi da pobijano rješenje nema snagu ovršne isprave.

Imajući u vidu izneseno, ocjena je ovog suda da i ostalim žalbenim navodima, a osobito pozivanje na pojedine odluke ovog suda, a sve u svezi primjene pojedinih odredaba Stečajnog zakona u odnosu na stečajni plan, nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXVIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika ADRIS GRUPA d.d., OIB 82023167977, Rovinj, Vladimira Nazora 1, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d., Zagreb, A. Hebranga 27 (LXIX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Adris Grupa d.d., Rovinj, podnio je žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi da izreka pobijanog rješenja nije jasna jer ne sadrži provedbenu osnovu nagodbe u smislu odredbe čl. 307. SZ-a; da pobijano rješenje ne sadrži sve podatke kako bi vjerovnik na temelju njega mogao provesti ovrhu; da privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u procesu pripreme nagodbe; da vjerovnici nisu razvrstani u posebne skupine za potrebe glasovanja odnosno da iz tablice glasovanja o dodjeli prava glasa vjerovnicima s osporenim tražbinama nije moguće utvrditi kako je tko glasovao kao i jesu li vjerovnici osporenih tražbina pokrenuli parnice u smislu čl. 43. ZPIUTD-a; da su suprotno odredbi čl. 312. SZ-a različito tretirani sudionici iste skupine; da vjerovnicima nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi; da postoji neusklađenost iznosa tražbina s kojima su vjerovnici glasovali i iznosa tražbine koja je naznačena u tablici tražbine vjerovnika u prilogu 4. nagodbe, tako npr. u odnosu na vjerovnika Alca Zagreb d.o.o.; da se pojedini vjerovnici dvostruko namiruju i to od glavnog dužnika i jamca; da se zasnivanje založnog prava na imovini ovisnih društava izvršilo bez prethodnog odobrenja vjerovnika koji ima založno pravo na dionicama tih društava (kao u slučaju žalitelja koji ima založno pravo na dionicama društava Jamnice d.d., Konzuma d.d. i Leda d.d.); da iz točaka 7.8.1. i 16.1.1. nagodbe proizlazi kako su vjerovnici čije su tražbine podmirene do glasovanja u povlaštenom položaju u odnosu na vjerovnike iste skupine; da nedostaju izjave i podaci iz čl. 305., čl. 306., čl. 314. i čl. 316. SZ-a pa tako ni procjene održivosti i insolventnosti pojedinih društava u okviru Agrokor grupe te procjene imovine na kojoj postoji razlučno pravo; da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15); da je točka 20. nagodbe protivna odredbi čl. 312. SZ-a kojim se nalaže da se svim sudionicama pojedine skupine moraju osigurati ista prava; da su nezakoniti uvjeti za provedbu nagodbe, da se nagodbom nezakonito zadire u odnos vjerovnika i regresnih dužnika; da uvjeti koji su navedeni u nagodbi nisu u skladu s odredbama Stečajnog zakona jer su općeniti i nejasno definirani; da točka 3.6.2. nagodbe i nagodba u cjelini ne daje informaciju na temelju koje bi vjerovnici mogli procijeniti je su li mjere restrukturiranja adekvatne i mogu li omogućiti održivo poslovanje; da se otvara pitanje poreznog tretmana hrvatskih vjerovnika kao i nejednakosti namirenja vjerovnika u pogledu jamstava te vjerovnika malih dioničara u Republici Hrvatskoj odnosno vjerovnika velikih dioničara izvan Republike Hrvatske. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koju žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni

tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud se slaže sa zaključkom prvostupanjskog suda da sporazum u smislu odredbe 43. st. 13. ZPIUTD-a u vezi s čl. 106. st. 4. i čl. 105. SZ-a, postoji ako zbroj iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasali „ZA“ priznanje prava glasa iznosi više od broja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasali „PROTIV“ priznanja prava glasa nekom vjerovniku osporene tražbine. Zato su neosnovani žalbeni navodi kojima žalitelj osporava pravo glasa vjerovnicima osporenih tražbina. U vezi s tim neosnovani su i paušalni žalbeni navodi žalitelja da je sud dopustio pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine budući da žalitelj ne konkretizira o kojim se eventualno vjerovnicima radi i o kojim tražbinama.

Nadalje, netočan je žalbeni navod da je prvostupanjski sud propustio postupiti sukladno odredbi čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a. Naime, iz spisa i obrazloženja pobijanog rješenja je razvidno da je sud na temelju navedene odredbe utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Shodno navedenom, žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje rezultate glasovanja, su neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicima pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn. S tim u vezi neosnovano žalitelj navodi kako pojedinim vjerovnicima nije bio dodijeljen ispravan broj glasova jer je žalitelj propustio navesti kako su tražbine pojedinih vjerovnika tijekom postupka prenesene na druga društva. Tako je primjerice točan navod žalitelja da je društvo Alca Zagreb d.o.o. glasovalo s tražbinom u iznosu od 89,8 milijuna kuna, ali je

propustio uzeti u obzir činjenicu da je to društvo tražbinu u razlici od 53,5 milijuna kuna steklo ustupom od Hrvatske poštanske banke d.d. posljedično čemu je Hrvatska poštanska banka d.d. glasovala s tražbinom umanjenom za 53,5 milijuna kuna, odnosno društvo Alca Zagreb d.o.o. je glasovalo s tražbinom uvećanom za 53,5 milijuna kuna.

U odnosu na žalbeni navod kako vjerovnicima, pa tako i žalitelju nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište za izglasavanje o nagodbi od 4. srpnja 2018., ističe se kako je prvostupanjski sud suprotno navodima žalitelja postupio u smislu odredbe čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a kojom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja nagodbe. Kako je sud navedenu obavijest zaprimio 20. lipnja 2018., a ročište održao 4. srpnja 2018., neosnovano žalitelj navodi kako mu nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi. Ovdje je potrebno reći kako je paušalan i ničim potkrijepljen žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni prijedlog nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

Žalbenim navodima kako nagodbu nije trebalo potvrditi jer je vjerovnik doveden u znatno lošiji položaj od onog u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku, žalitelj u biti ukazuje na propust suda u primjeni odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a, koje odredbe se međutim ne primjenjuju o ovom postupku izvanredne uprave. S tim u vezi neosnovano se žalitelj poziva kako nagodba ne sadrži podatke o likvidacijskoj vrijednosti pojedinih dužnika s pregledom njihove imovine u smislu odredbe čl. 315. SZ-a kao ni izjave i podatke iz čl. 305., čl. 306., čl. 314. i čl. 316., budući da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne bezuvjetno kao što žalitelj u žalbi navodi.

Naime, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika pa tako i navodi žalitelja o tome kako nije dao suglasnost za zasnivanje založnog prava na imovini ovisnih društava (a koji ima založno pravo na dionicama društava Jamnice d.d., Konzuma d.d. i Leda d.d.), kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe, koji se odnose na pitanje poreznog tretmana hrvatskih vjerovnika kao i nejednakosti namirenja vjerovnika u pogledu jamstava te vjerovnika malih dioničara u Republici Hrvatskoj odnosno vjerovnika velikih dioničara izvan Republike Hrvatske, kao i žalbeni navodi kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Neosnovani su i žalbeni navodi da se nagodbom nezakonito zadire u odnos vjerovnika i regresnih dužnika te da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. ZTD-a. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Konačno, ističe se da u smislu odredbe čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojim je potvrđena nagodba prihvaćena od strane vjerovnika, ima snagu ovršne isprave, a kojeg je rješenja dio i sama nagodba. Zato su neosnovani žalbeni navodi da pobijano rješenje nema snagu ovršne isprave.

Imajući u vidu izneseno, ocjena je ovog suda da i ostalim žalbenim navodima, a osobito pozivanje na pojedine odluke ovog suda tako i sudsku praksu Savezne Republike Njemačke, a sve u svezi primjene pojedinih odredaba Stečajnog zakona u odnosu na stečajni plan, nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXIX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika MORANDO S.P.A., OIB 02275477456, Via Chieri 61, 10020 Andezeno (Torino), Republika Italija, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d. u Zagrebu, Andrije Hebranga 27 (LXX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Morando S.P.A., Republika Italija, je podnio žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi da izreka pobijanog rješenja nije jasna jer ne sadrži provedbenu osnovu nagodbe u smislu odredbe čl. 307. SZ-a; da pobijano rješenje ne sadrži sve podatke kako bi vjerovnik na temelju njega mogao provesti ovrhu; da vjerovničko vijeće nije bilo osnovano odnosno da privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u procesu pripreme nagodbe; da vjerovnici nisu razvrstani u posebne skupine za potrebe glasovanja; da je glasovanje provedeno protivno odredbi čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a; da su suprotno odredbi čl. 312. SZ-a različito tretirani sudionici iste skupine; da privremeno vjerovničko vijeće nije odobrilo promjenu sadržaja nagodbe; da postoji neusklađenost iznosa tražbina s kojima su vjerovnici glasovali i iznosa tražbine koja je naznačena u tablici tražbine vjerovnika u prilogu 4. nagodbe; da su vjerovnici istovrsnih tražbina razvrstani u različite skupine; da se pojedini vjerovnici dvostruko namiruju i to od glavnog dužnika i jamca; da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15); da su nezakoniti uvjeti za provedbu nagodbe; da su nezakonite klauzule kojima se vjerovnicima nameću određena odricanja; da je odredba točke 29.9. nagodbe protivna načelima stečajnog prava i kogentnim odredbama Stečajnog zakona; da je nagodba protivna odredbama čl. 305., čl. 306., čl. 315. i čl. 316. SZ; da se određeni vjerovnici u skupini B namiruju prema nagodbi znatno više za razliku od žalitelja koji u tom smislu nije dao izjavu iz čl. 312. SZ-a. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvata zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U odnosu na žalbeni navod kako vjerovnicima, pa tako i žalitelju nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište za izglasavanje o nagodbi od 4. srpnja 2018., ističe se kako je prvostupanjski sud suprotno navodima žalitelja postupio u smislu odredbe čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a kojom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja nagodbe. Kako je sud navedenu obavijest zaprimio 20. lipnja 2018., a ročište održao 4. srpnja 2018., neosnovano žalitelj navodi kako mu nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi. Ovdje je potrebno reći kako je paušalan i ničim potkrijepljen žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni prijedlog nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

Nadalje, neosnovan je žalbeni navod žalitelja kako je glasovanje o nagodbi provedeno suprotno odredbi čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a, budući da smatra da se sud trebao upuštati u glasovanje u svakoj skupini. Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Uostalom, potrebno je istaknuti da rezultate provedenog glasovanja kako to proizlazi iz zapisnika o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018. i pobijanog rješenja, žalitelj niti ne osporava. Zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018. je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Za prihvata nagodbe glasovali su vjerovnici s brojem tražbina vjerovnika koji prelazi dvije trećine ukupnog zbroja tražbina svih vjerovnika s pravom glasa.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u

obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe, a kojih prema ocjeni ovog suda nije bilo i na koje posebno ukazuje žalitelj.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika pa tako i navodi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe, kao i navodi kojima žalitelj traži tumačenje pojedinih odredbi nagodbe.

Odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a primjenjuju se na odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno kako to pogrešno smatra žalitelj. Pored toga, odredbom čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a propisano je što nagodba, između ostalog, sve može sadržavati. Dakle, proizlazi da Zakon ne postavlja ograničenja glede sadržaja nagodbe u postupku izvanredne uprave.

Žalbeni navodi kako nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15), također su neosnovani. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smisl odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su i žalbeni navodi da se nagodbom nezakonito zadire u odnos vjerovnika i regresnih dužnika te da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. ZTD-a. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Neosnovani su i žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Konačno, ističe se da u smislu odredbe čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojim je potvrđena nagodba prihvaćena od strane vjerovnika, ima snagu ovršne isprave, a kojeg je rješenja sastavni dio i sama nagodba. Zato su neosnovani žalbeni navodi da pobijano rješenje nema snagu ovršne isprave.

Imajući u vidu sve izneseno, ocjena je ovog suda da i ostalim žalbenim navodima, a osobito pozivanje na pojedine odluke ovog suda tako i sudsku praksu Savezne Republike Njemačke, a sve u svezi primjene pojedinih odredaba Stečajnog zakona u odnosu na stečajni plan, nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika EUROHERC osiguranje d.d., OIB 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282 (LXXI.), AGRAM Invest d.d., OIB 19330941681, Zagreb, Ulica grada Vukovara 74, oboje zastupani po punomoćnici Marini Ljubanović, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282 (LXXII.), i AGROLAGUNA d.d., OIB 84196188473, Poreč, Mate Vlašića 34, kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tus Novokmet Smrček d.o.o. u Zagrebu, Heinzelova 33a (LXXIII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnici Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Agram Invest d.d., Zagreb i Agrolaguna d.d., Zagreb podnijeli su žalbe, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnom navode kako je pobijano rješenje nezakonito i neprovedivo jer je potvrđena nagodba koja se temelji na neograničenoj primjenjivosti pravomoćno osporenih jamstava koje su izdavala ovisna društva za obveze vladajućeg društva te za koju su vjerovnici-imatelji jamstava upućeni u parnice radi dokazivanja osnovanosti njihovih tražbina. Smatra kako je sud trebao uskratiti potvrdu nagodbe u smislu čl. 3. st. 3. ZPP-a jer ona nije u skladu s prisilnim propisima i pravilima javnog morala, međutim sud u obrazloženju pobijanog rješenja ne navodi je li nagodba u skladu s prisilnim propisima i pravilima javnog morala. Tako sud nije odlučio jesu li ugovori o jamstvima ništetni. S tim u vezi navodi kako iz teksta nagodbe proizlazi kako je više od 50% namirenja vjerovnika proizašlo na temelju osporenih tražbina, a koji model ne može opstati dok se osporene tražbine pravomoćno ne utvrde. Dalje navodi kako nije jasno da je izvanredni povjerenik priznao vjerovnicima osporenih tražbina pravo glasovanja o nagodbi, te da je dopušteno pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine (kao primjerice Kreditna banka Zagreb d.d.); dalje navodi kako odredba čl. 337. SZ-a predviđa zaštitu manjine, a u konkretnom slučaju sud nije uzeo u obzir prigovore vanjskih dioničara dužnika pa do potvrde nagodbe nije moglo doći u smislu odredbe čl. 334. st. 1. SZ-a; da nije postignut sporazum nazočnih vjerovnika o priznavanju prava glasa vjerovnicima osporenih tražbina u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a; da rješenje ne sadrži provedbenu osnovu nagodbe te stoga nagodba ne može imati učinak ovršne isprave; da se rješenjem potvrđuje uvjetna nagodba što proizlazi iz točke 28. nagodbe što je protivno odredbi čl. 335. SZ-a; da se nejednako tretiraju vjerovnici iste skupine što je suprotno odredbi čl. 312. SZ-a; da se rješenjem potvrđuje nagodba koja sadrži izmišljene pojmove te koja predviđa namirenje u Nizozemskoj što dovodi do nejednakog poreznog tretmana malih i velikih vjerovnika i onemogućuje kontrolu hrvatskog pravosuđa; da sud nije

utvrdio skupine vjerovnika; da je glasovanje o nagodbi provedeno elektroničkim putem koji nije predviđen zakonom niti je zakonom predviđen način verifikacije takvog glasovanja od strane suda; da su nagodbom vjerovnicima pravomoćno osporenih tražbina dodijeljena upravljačka prava što proizlazi iz točke 19. nagodbe iz koje je razvidan pokušaj da se nekim vjerovnicima tražbina koje nisu utvrđene u ovom postupku osigura namirenje kao da njihove tražbine jesu utvrđene, dakle vjerovnici osporenih tražbina izjednačeni su s vjerovnicima utvrđenih tražbina; da tzv. uzlazna jamstva po izdanim obveznicama sadrže ugovorna ograničenja odgovornosti jamaca; da procjene vrijednosti financijske imovine nisu izrađene od strane sudskih vještaka odnosno da su procjene fer vrijednosti nezakonito prilagođavane nagodbi te da procjene solventnosti iz točke 5.5.2.1. nagodbe nisu zakonite pa nije moguće utvrditi prolaze li pojedini vjerovnici u nagodbi bolje nego u stečaju; da je točkom 12.1. nagodbe predviđen cjelokupan prijenos imovine insolventnih društava koja su obuhvaćena postupkom izvanredne uprave na novoosnovana zrcalna društva čime dolazi do razvlaštenja dioničara ovisnih društava; da izglasavanjem nagodbe ovisna društva postaju insolventna; da se planom nagodbe zadire u prava razlučnih vjerovnika što proizlazi iz točke 23.2. nagodbe; da se protuzakonito postupa s preostalim imovinom neodrživih društava što proizlazi iz točke 29.1.2. nagodbe. Predlažu ukinuti pobijano rješenje.

Žalbe nisu osnovane.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelji posebno upiru u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. S tim u vezi, ističe se kako pobijano rješenje, čiji je sastavni dio prihvaćena nagodba od 20. lipnja 2018. ispravljena 26. lipnja 2018., sadrži provedbenu osnovu u smislu odredbe čl. 307. SZ-a.

Naime, sud će po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Međutim, kada je prvostupanjski sud donio pobijano rješenje o potvrdi nagodbe sukladno odredbi čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a presumira se da sud po službenoj dužnosti nije našao niti jedan razlog iz odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a zbog čega nagodbu nije trebalo potvrditi. Isto tako, time što sud nije obrazlagao da po službenoj dužnosti nije našao neki od razloga iz odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a zbog kojeg bi trebalo uskratiti potvrdu nagodbe, nije počinjena bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na položaj žalitelja kao razlučnog vjerovnika nakon sklapanja nagodbe. To stoga što se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi, ističe se kako restrukturiranje tražbine žalitelja te sudbina njegovog razlučnog prava nije protivno odredbi čl. 309. SZ-a jer se ta odredba ne primjenjuje u konkretnom slučaju. To stoga što je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog

značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. S tim u vezi, neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Žalbeni navodi žalitelja da je sud dopustio pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine, su paušalni.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznat pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud se slaže sa zaključkom prvostupanjskog suda da sporazum u smislu odredbe 43. st. 13. ZPIUTD-a u vezi s čl. 106. st. 4. i čl. 105. SZ-a, postoji ako zbroj iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasali „ZA“ priznanje prava glasa iznosi više od broja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasali „PROTIV“ priznanja prava glasa nekom vjerovniku osporene tražbine. Zato je neosnovani žalbeni navodi kojima žalitelji osporavaju pravo glasa vjerovnicima osporenih tražbina. U vezi s tim neosnovani su i paušalni žalbeni navodi žalitelja da je sud dopustio pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporavaju način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

S tim u vezi neosnovani su žalbeni navodi žalitelja kojima dovode u pitanje rezultate glasovanja, kao i da sud nije provodio kontrolu nad glasovanjem. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žaliteljima, je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelji u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nisu dokazali suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kn te da je dužnik intervenirao u rezultate glasovanja putem aplikacije.

Žalbenim navodima kako nagodbu nije trebalo potvrditi jer je vjerovnik doveden u znatno lošiji položaj od onog u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku, žalitelji u biti ukazuju na propust suda u primjeni odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a, koje odredbe se međutim ne primjenjuju u ovom postupku izvanredne uprave.

Naime, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a. Stoga se žalbeni navodi kojima se žalitelji pozivaju na odredbe čl. 334. st. 1. SZ-a o „potvrdi stečajnog plana“ i čl. 335. istog Zakona o „uvjetnom planu“ – ocjenjuju u cijelosti neosnovanim budući da se te odredbe predmetno ne primjenjuju.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupajski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupajski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupajski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe, koji se odnose na pitanje poreznog tretmana hrvatskih vjerovnika kao i nejednakosti namirenja vjerovnika u pogledu jamstava te vjerovnika malih dioničara u Republici Hrvatskoj odnosno vjerovnika velikih dioničara izvan Republike Hrvatske, kao i žalbeni navodi kojima žalitelji traže tumačenje pojedinih odredaba nagodbe.

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

Bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi da tzv. uzlazna jamstva po izdanim obveznicama sadrže ugovorna ograničenja odgovornosti jamaca; da su procjene fer vrijednosti prilagođavane nagodbi te da procjene solventnosti iz točke 5.5.2.1. nagodbe nisu zakonite pa nije moguće utvrditi prolaze li pojedini vjerovnici u nagodbi bolje

nego u stečaju; da je točkom 12.1. nagodbe predviđen cjelokupan prijenos imovine insolventnih društava koja su obuhvaćena postupkom izvanredne uprave na novoosnovana zrcalna društva čime dolazi do razvlaštenja dioničara ovisnih društava; da izglasavanjem nagodbe ovisna društva postaju insolventna; da se planom nagodbe zadire u prava razlučih vjerovnika što proizlazi iz točke 23.2. nagodbe; da se protuzakonito postupi s preostalim imovinom neodrživih društava što proizlazi iz točke 29.1.2. nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Konačno, ističe se da u smislu odredbe čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojim je potvrđena nagodba prihvaćena od strane vjerovnika, ima snagu ovršne isprave, a kojeg je rješenja dio i sama nagodba. Zato su neosnovani žalbeni navodi da pobijano rješenje nema snagu ovršne isprave.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točkama LXXI., LXXII. i LXXIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika KARISMA RESORTS INTERNATIONAL S.A., OIB 38688984183, 53 Este, Urb. Marbella, Humboldt Tower, 2do Piso, Panama, Republika Panama, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Gugić & Kovačić d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 52/VII (LXXIV.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Karisma Resorts International S.A., Panama, Republika Panama, kojom ga pobija u cijelosti zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe. Nadalje navodi da su u postupku izglasavanja nagodbe sudjelovali vjerovnici s tražbinama koje su do održavanja ročišta namirene ili ustupljene drugim vjerovnicima. Dalje navodi kako glasovanje nije moglo biti provedeno putem aplikacije m2Voting te da sud nije imao mogućnost neposrednog nadzora nad provedbom postupka glasovanja. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 166.250,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u

potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja, također suprotno žalbenim navodima žalitelja, proizlazi kako je sud priznao pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine utvrđene i to u visini tražbine koja je ostala nenamirena, kao i vjerovnicima osporenih tražbina u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a. Koji vjerovnici i s kojom visinom tražbine imaju pravo glasa, prvostupanjski sud je na ročištu 4. srpnja 2018. utvrdio na temelju odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a.

Zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018. je javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije dokazao suprotno, odnosno da su u postupku izglasavanja nagodbe sudjelovali vjerovnici s tražbinama koje su do održavanja ročišta namirene ili ustupljene drugim vjerovnicima.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kojima osporava način glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da sukladno odredbi čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. S tim u vezi, ističe se da su žalbeni navodi kako sud nije imao mogućnost neposrednog nadzora nad provedbom postupka glasovanja, paušalni i ničim potkrijepljeni.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno kao u točki LXXIV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnice SONJE DEKANOVIĆ, OIB 04336748812, Zagreb, Radonjska 4, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Marinković, odvjetnik u Zagrebu, Mesnička 14 (LXXV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnica Sonja Dekanović, Zagreb, podnijela je žalbu zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi kako je vjerovnik doveden u neravnopravan položaj u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine, čime je povrijeđena odredba čl. 336. i čl. 312. SZ-a. Osim toga navodi kako je provedba te nadzor na provedbom nagodbe nemoguć. Ističe kako nagodba nema svojstvo ovršne isprave jer nisu utvrđeni rokovi provedbe, dospijeće plaćanja obveznica odnosno mogućnost naplate tražbine. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Dakle, u smislu citirane odredbe prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki iz citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni razlozi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe.

Pored navedenog, a u odnosu na žalbene navode neravnopravnog položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 137. st. 2. i čl. 312. SZ-a budući da se navedene odredbe ne primjenjuju u konkretnom slučaju. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te da se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. Budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*, a s obzirom na to da su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi na odredbu čl. 137. SZ-a.

Konačno, ističe se da u smislu odredbe čl. 43. st. 15. ZPIUTD-a, rješenje kojim je potvrđena Nagodba prihvaćena od strane vjerovnika, ima snagu ovršne isprave, a kojeg je rješenja sastavni dio i sama Nagodba. Zato su neosnovani žalbeni navodi da pobijano rješenje nema snagu ovršne isprave.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika FENIKS RADNIČKA d.o.o., OIB 14819723497, Zagreb, Vlaška 69, kojeg zastupa punomoćnik Petar Barbarić, odvjetnik u Zagrebu, Kranjčevićeva 29 (LXXVI.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Feniks Radnička d.o.o., Zagreb, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi kako privremeno

vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi i izglasavanju nagodbe. Smatra kako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način jer vjerovnici osporenih tražbina nisu bili prije održavanja ročišta o glasovanju o nagodbi obaviješteni da će imati pravo glasa. Dalje navodi kako je sporan način utvrđivanja namirenja pojedinih vjerovnika te vrednovanja instrumenata osiguranja te dan ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 152/11-pročišćeni tekst, 111/12, 68/13 i 110/15). Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Zahtijeva naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 1.800,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst Nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja navodi žalitelja kako vjerovnici osporenih tražbina nisu znali da će imati pravo glasa zbog čega nisu pristupili na ročište za glasovanje kada je takva mogućnost izričito propisana zakonom. Štoviše, određeni vjerovnici osporenih tražbina su pristupili na ročište za glasovanje i glasovali.

Neosnovani su žalbeni navodi o načinu utvrđivanja namirenja pojedinih vjerovnika, vrednovanja instrumenata osiguranja te da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane bez primjene čl. 552. st. 1. ZTD-a. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXVI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika SERES INVESTMENTS S.A SPF, Luksemburg, 5 Avenue Gaston Diderich, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Gillich, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Orešković, Vrtarić & partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 80 (LXXVII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Seres Investments S.A. SPF, Luxemburg zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe, te da vjerovnici nisu razvrstani u skupine, odnosno da je prilikom glasovanja povrijeđena odredba čl. 329. SZ-a. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Smatra kako su vjerovnici osporenih tražbina koji su pristupili na ročište za glasovanje o nagodbi te im je priznato pravo glasa stavljeni u povoljniji pravni položaj od onih koji nisu pristupili na ročište. Zaključno navodi kako vjerovnicima nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za glasovanje na ročištu koje je održano 4. srpnja 2018. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, podredno preinačiti pobijano rješenje. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 77.051,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o

postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je sud na temelju odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi na odredbu čl. 329. SZ-a.

U odnosu na žalbeni navod kako vjerovnicima, pa tako i žalitelju nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište za glasovanje o nagodbi od 4. srpnja 2018., ističe se kako je prvostupanjski sud suprotno navodima žalitelja postupio u smislu odredbe čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a kojom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja nagodbe. Kako je sud navedenu obavijest zaprimio 20. lipnja 2018., a ročište održao 4. srpnja 2018., neosnovano žalitelj navodi kako mu nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja navodi žalitelja kako vjerovnici osporenih tražbina nisu znali da će imati pravo glasa zbog čega nisu pristupili na ročište za glasovanje kada je takva mogućnost izričito propisana Zakonom. Štoviše, određeni vjerovnici osporenih tražbina su pristupili na ročište za glasovanje i glasovali.

Neosnovani su žalbeni navodi o načinu utvrđivanja namirenja pojedinih vjerovnika, To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i

izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXVII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika DELOITTE SAVJETODAVNE USLUGE d.o.o., OIB 69797026382, Zagreb, Radnička cesta 80, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Gillich, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Orešković, Vrtarić & partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 80 (LXXVIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik Deloitte savjetodavne usluge d.o.o., Zagreb, zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. S tim u vezi ističe kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi nagodbe, te da vjerovnici nisu razvrstani u skupine, odnosno da je prilikom glasovanja povrijeđena odredba čl. 329. SZ-a. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a. Smatra kako su vjerovnici osporenih tražbina koji su pristupili na ročište za glasovanje o nagodbi te im je priznato pravo glasa stavljeni u povoljniji pravni položaj od onih koji nisu pristupili na ročište. Zaključno navodi kako vjerovnicima nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za glasovanje na ročištu koje je održano 4. srpnja 2018. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, podredno preinačiti pobijano rješenje. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 44.300,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je sud na temelju odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a, te s tim u vezi na odredbu čl. 329. SZ-a.

U odnosu na žalbeni navod kako vjerovnicima, pa tako i žalitelju nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište za glasovanje o nagodbi od 4. srpnja 2018., ističe se kako je prvostupanjski sud suprotno navodima žalitelja postupio u smislu odredbe čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a kojom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja Nagodbe. Kako je sud navedenu obavijest zaprimio 20. lipnja 2018., a ročište održao 4. srpnja 2018., neosnovano žalitelj navodi kako mu nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremu za ročište o glasovanju o nagodbi.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja navodi žalitelja kako vjerovnici osporenih tražbina nisu znali da će imati pravo glasa zbog čega nisu pristupili na ročište za glasovanje kada je takva mogućnost izričito propisana Zakonom. Štoviše, određeni vjerovnici osporenih tražbina su pristupili na ročište za glasovanje i glasovali.

Neosnovani su žalbeni navodi o načinu utvrđivanja namirenja pojedinih vjerovnika, To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXVIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika CAPTURIS d.o.o., OIB 26726754649, Split, Kralja Zvonimira 14, kojeg zastupa punomoćnik Boris Ivančić, odvjetnik u Splitu, Dražanac 3a (LXXIX.):

Protiv tog rješenja vjerovnik Capturis d.o.o., Split, je podnio žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ukazuje na povrede propisa o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i prihvatu od

vjerovnika. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelj nema tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već je on podnosi žalbu kao dioničar društva Belje d.d. Darda te Žitnjak d.d. Zagreb (kao što tvrdi u žalbi), to žalitelj nije vjerovnik dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki LXXIX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika ZORA 1892 d.o.o., OIB 61738456346, Zagreb, Vodovodna 20, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Batarelo Dvojković Vuchetich d.o.o. u Zagrebu, Milana Amruša 19 (LXXX.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Zora 1892 d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ukazuje na nedostatke zbog kojih se pobijano rješenje ne može ispitati pa da je zbog toga počinjena bitna povreda postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Nadalje, navodi da nije bilo sporazuma između izvanrednog povjerenika i nazočnih vjerovnika u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a, niti je vidljivo koji su vjerovnici glasali za davanje suglasnosti. Dalje navodi da nagodba nije prihvaćena sukladno odredbi čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a jer smatra da je za prihvatanje nagodbe potrebna dvotrećinska većina svih tražbina u postupku, a ne samo onih s pravom glasa. Navodi kako glasovanje nije moglo biti provedeno putem aplikacije m2Voting te da sud nije imao mogućnost neposrednog utvrđivanja rezultata glasovanja, kao i da nije bio ispravan rad aplikacije. Nadalje, žalitelj osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te ističe da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na izmjene i dopune nagodbe. Ukazuje i na povredu odredbe čl. 312. SZ-a u vezi s čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a te na nemogućnost efektivne provedbe nadzora nad ispunjenjem i provedbom nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 125.000,00 kn.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8.

ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U vezi sa sudjelovanjem privremenog vjerovničkog vijeća, ovdje je potrebno reći kako je paušalan i ničim potkrijepljen žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni prijedlog nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu Nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

Nadalje, prema ocjeni ovog suda postupak glasovanja o prijedlogu nagodbe proveden je pravilno i zakonito u skladu s odredbama čl. 43. st. 13. i 14. ZPIUTD-a.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud se slaže sa zaključkom prvostupanjskog suda da sporazum u smislu odredbe 43. st. 13. ZPIUTD-a u vezi s čl. 106. st. 4. i čl. 105. SZ-a, postoji ako zbroj iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasovali „ZA“ priznanje prava glasa iznosi više od broja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali „PROTIV“ priznanja prava glasa nekom vjerovniku osporene tražbine. Zato nije osnovan žalbeni navod da nije postignut sporazum u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a.

Žalbeni navodi kojima žalitelj ukazuje da nije vidljivo koji su vjerovnici glasovali za sporazum u smislu odredbe čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Ovog stoga jer je zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018. javna isprava u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje, konkretno, većinu izraženu u postocima kojom je odobreno pravo glasa svakom pojedinom vjerovniku kojem je tražbina osporena, a što žalitelj u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a nije osporio.

U odnosu na žalbene navode žalitelja kako nagodba nije niti prihvaćena sukladno drugoj rečenici odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a, ističe se kako se ovaj sud ne slaže sa žaliteljevom interpretacijom citirane odredbe, odnosno da je za prihvatanje nagodbe bila potreba dvotrećinska većina ukupnih tražbina prijavljenih u ovom postupku izvanredne uprave. Naime, odredbu čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nije moguće tumačiti odvojeno od odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a kojom je propisano da sud utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju, slijedom čega upravo ti vjerovnici odlučuju o sudbini nagodbe. Stoga je logično da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika s pravom glasa koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina s pravom glasa.

Što se tiče same provedbe glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja. S tim u vezi, žalbeni navodi kojima ukazuje da sud nije imao mogućnost neposrednog utvrđivanja rezultata glasovanja te da rad aplikacije nije bio ispravan, paušalni su i ničim potkrijepljeni. Ovo posebno iz razloga kada žalitelj konkretnim žalbenim navodima niti ne osporava rezultate glasovanja.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvatanje nagodbe postignuto na nedopušten način.

Budući da je citiranim odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvatanje nagodbe postignuto na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika pa tako i navodi kojima se dovodi u pitanje kontrola provedbe nagodbe.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih

vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXX. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika LUKE LATINOVIĆA, DANIJELA LABAŠA, TEREZIJE MITROVIĆ, DAVORA SINOKOVIĆA (LXXXI.):

Protiv tog rješenja žalbu su podnijeli Luka Latinović, Danijel Labaš, Terezija Mitrović, Davor Sinoković, u svojstvu dioničara društva PIK Vinkovci d.d. zbog svih žalbenih razloga.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 339. SZ-a u vezi s odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano je kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

Odredbom čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a propisano je kako vjerovnici u postupku izvanredne uprave su osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

Kako žalitelji nemaju tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim ili povezanim društvima, već su oni dioničari društva PIK Vinkovci d.d. (kao što tvrde u žalbi), to žalitelji nisu vjerovnici dužnika niti ovisnih ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave u smislu čl. 29. st. 1. ZPIUTD-a.

Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 339. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, valjalo žalbu ocijeniti nedopuštenom i riješiti kao u točki LXXXI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika GRAD ROVINJ-ROVIGNO, OIB 25677819890, Rovinj, Trg Matteotti 2, kojeg zastupa punomoćnik Luka Šumberac, odvjetnik u Puli, Flanatička 16 (LXXXII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio Grad Rovinj-Rovigno, Rovinj, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi u bitnome navodi kako privremeno vjerovničko vijeće, koje je sudjelovalo u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremanju nagodbe te koje je dalo suglasnost

izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe, nije bilo sastavljeno sukladno zakonskim propisima. Dalje navodi kako je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim sudionicama pojedine skupine vjerovnika iz čl. 312. SZ-a s obzirom na predviđeni način namirenja pojedinih vjerovnika. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba čl. 312. SZ-a se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXXII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TDR d.o.o., OIB 37014645007, Rovinj, Obala V. Nazora 1, kojeg zastupa punomoćnik Andrej Šooš Maceljski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljski, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o., Zagreb, Trg žrtava fašizma 6 (LXXXIII.):

Protiv tog Rješenja žalbu je podnio vjerovnik TDR d.o.o., Rovinj, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi kako privremeno vjerovničko vijeće nije moglo sudjelovati u pripremi i izglasavanju nagodbe, nego vjerovničko vijeće. Navodi kako nije

jasno kojim aktom i na temelju kojih kriterija su vjerovnici razvrstani u skupine; da su zbog nepostojanja sporazuma o priznavanju prava glasa vjerovnicima osporenih tražbina počinjene nepravilnosti prilikom glasovanja; da je sud propustio donijeti obrazloženje o sadržaju nagodbe, a osobito o načelu jednakog postupanja prema svim vjerovnicima u smislu čl. 312. SZ-a; da je nagodbom povrijeđeno razlučno pravo žalitelja te pravo vlasništva na dionicama društva Tisak d.o.o. koje je proglašeno neodrživim društvom jer je to društvo stavljeno u nepovoljniji položaj nego što bi bio da je nad dužnikom proveden postupak likvidacije; da je nemoguća kontrola provedbe nagodbe. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelj posebno upire u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi, a sve u svezi navoda žalitelja, pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je sud na temelju odredbe čl. 43. st. 10. ZPIUTD-a utvrdio popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju po skupinama (str. 20.-38.).

Nadalje, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaja svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku

izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Odredbom čl. 43. st. 13. ZPIUTD-a propisano je da će se iznimno od stavka 11. tog članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznati pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazume. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba. Suprotno žalbenim navodima, ovaj sud se slaže sa zaključkom prvostupanijskog suda da sporazum u smislu odredbe 43. st. 13. ZPIUTD-a u vezi s čl. 106. st. 4. i čl. 105. SZ-a, postoji ako zbroj iznosa tražbina onih vjerovnika koji su glasali „ZA“ priznanje prava glasa iznosi više od broja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasali „PROTIV“ priznanja prava glasa nekom vjerovniku osporene tražbine. Zato je neosnovan žalbeni navod kojim žalitelj osporava pravo glasa vjerovnicima osporenih tražbina. U vezi s tim neosnovani su i paušalni žalbeni navodi žalitelja da je sud dopustio pravo glasa vjerovnicima čije su tražbine osporene, a nisu u prekluzivnom roku od osam dana pokrenuli parnicu radi utvrđenja osporene im tražbine budući da žalitelj ne konkretizira o kojim se eventualno vjerovnicima radi i o kojim tražbinama.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanijski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene Nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanijski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanijski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, odnosno povezanih i ovisnih društava dužnika, pitanja kontrole provedbe nagodbe te tumačenja pojedinih odredaba nagodbe.

Žalbenim navodima kako nagodbu nije trebalo potvrditi jer je vjerovnik doveden u znatno lošiji položaj od onog u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku, žalitelj u biti ukazuje na propust suda u primjeni odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a, koje odredbe se međutim ne primjenjuju o ovom postupku izvanredne uprave. S tim u vezi neosnovano se žalitelj poziva kako nagodba ne sadrži izjave iz čl. 314. SZ-a, budući da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na odgovarajući način, a ne bezuvjetno kao što žalitelj u žalbi navodi.

Neosnovani su žalbeni navodi o načinu utvrđivanja namirenja pojedinih vjerovnika, kriterijima proglašenja pojedinih društava neodrživim društvima, vrednovanja instrumenata osiguranja te da nagodba ne može predviđati da će se prenijeti dio ili sva imovina dužnika na

jednu ili više postojećih osoba koje će tek biti osnovane. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXXIII. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TRITICUM d.o.o., OIB 43860255352, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274 (LXXXIV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Triticum d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da sud nije mogao zakazati ročište za glasovanje o prijedlogu nagodbe zaključkom, već je to trebao učiniti rješenjem protiv kojeg je dopuštena žalba, kao i da ročište nije moglo biti održano izvan sudske zgrade u sportskoj dvorani „Dražen Petrović“. Smatra da ročište nije zakazano sukladno odredbi čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a. Nadalje, žalitelj osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te ističe da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni tekst nagodbe od 26. lipnja 2018. Dalje navodi kako glasovanje nije moglo biti provedeno putem aplikacije m2Voting. Osporava zaključak prvostupanjskog suda da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene u visini nenamirenog dijela tražbine. Dalje ističe da kada bi svi vjerovnici imali pravo glasa prema utvrđenim tražbinama, „ZA“ nagodbu bi glasali vjerovnici s pravom glasa s tražbinama u iznosu od 27.075.097.019,27 kn, a ne 32.763.845.039,92 kn kako pogrešno navodi prvostupanjski sud, što predstavlja 65,55% vjerovnika odnosno manje od dvije trećine tražbina vjerovnika. Ukazuje i na povredu odredbe čl. 312. SZ-a u vezi s čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a te s tim u vezi ističe da je nejasno zašto su nekim vjerovnicima vršena plaćanja unutar iste skupine tijekom postupka, a nekima nisu. Nadalje, osporava i sadržaj pojedinih odredaba nagodbe za koje smatra da nisu korespondentne našem pravnom sustavu i u skladu sa zakonom. Konačno, smatra da iz nagodbe nije jasno vidljiva pripremna i provedbena osnova. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, odluka o zakazivanju ročišta za glasovanje o nagodbi je u smislu odredbe čl. 18. st. 2. SZ-a u vezi s čl. 8. ZPIUTD-a, odluka o upravljanju postupkom koja se donosi u obliku zaključka. Prvostupanjski sud je sukladno ovlaštenju iz odredbe čl. 115. st. 2. ZPP-a, zaključkom poslovni broj St-1138/2017-2728 od 21. lipnja 2018. odlučio da će se ročište održati na adresi Košarkaški centar Dražen Petrović - dvorana „Cibona“, Zagreb, Savska 30, budući da je to bilo nužno u uvjetima s preko 5.500 vjerovnika. Općepoznato je da u sudskoj zgradi Trgovačkog suda u Zagrebu nema prostorije (sudnice) koja bi primila kapacitet tolikog broja vjerovnika odnosno njihovih punomoćnika.

Neosnovan je žalbeni navod žalitelja da je prvostupanjski sud postupio protivno odredbi čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a jer je ispravljeni prijedlog nagodbe dostavljen vjerovnicima 29. lipnja 2018. pa je prvi mogući dan održavanja ročišta bio 5. srpnja 2018., a ne 4. srpnja 2018. Naime, citiranom odredbom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje

zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja nagodbe. Dakle, nije odlučno kada je ispravljeni prijedlog nagodbe dostavljen vjerovnicima, već kada je sud zaprimio obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća (privremenog vjerovničkog vijeća) da su suglasni oko sadržaja nagodbe.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U vezi sa sudjelovanjem privremenog vjerovničkog vijeća, ovdje je potrebno reći kako je paušalan i ničim potkrijepljen žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni prijedlog Nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

Što se tiče same provedbe glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio

pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba ZPIUTD-a se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene Nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene Nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene Nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a Nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Predmetna nagodba nema nikakvih nedostataka glede sadržaja u formalno pravnom smislu pa se u vezi s time ukazuje žalitelju, suprotno njegovim žalbenim navodima, kako nagodba sadrži kako pripremnu, tako i provedbenu osnovu u smislu odredbe čl. 305. SZ-a u vezi s čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana

odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, neosnovani su i žalbeni navodi žalitelja kojima osporava plaćanje tražbine pojedinim vjerovnicima unutar iste skupine za vrijeme trajanja ovog postupka izvanredne uprave. Naime, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tom odredbom nije propisano da se plaćanja moraju izvršiti svim vjerovnicima iste skupine i u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXXIV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika TEHNIKA d.d., OIB 73037001250, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274 (LXXXV.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Tehnika d.d. podnio je žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da sud nije mogao zakazati ročište za glasovanje o prijedlogu nagodbe zaključkom, već je to trebao učiniti rješenjem protiv kojeg je dopuštena žalba, kao i da ročište nije moglo biti održano izvan sudske zgrade u sportskoj dvorani „Dražen Petrović“. Smatra da ročište nije zakazano sukladno odredbi čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a. Nadalje, žalitelj osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te ističe da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni tekst nagodbe od 26. lipnja 2018. Dalje navodi kako glasovanje nije moglo biti provedeno putem aplikacije m2Voting. Osporava zaključak prvostupanjskog suda da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene u visini nenamirenog dijela tražbine. Dalje ističe da kada bi svi vjerovnici imali pravo glasa prema utvrđenim tražbinama, „ZA“ nagodbu bi glasali vjerovnici s pravom glasa s tražbinama u iznosu od 27.075.097.019,27 kn, a ne 32.763.845.039,92 kn kako pogrešno navodi prvostupanjski sud, što predstavlja 65,55% vjerovnika odnosno manje od dvije trećine tražbina vjerovnika. Ukazuje i na povredu odredbe čl. 312. SZ-a u vezi s čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a te s time u vezi ističe da je nejasno zašto su nekim vjerovnicima vršena plaćanja unutar iste skupine tijekom postupka, a nekima nisu. Nadalje, osporava i sadržaj pojedinih odredaba nagodbe za koje smatra da nisu korespondentne našem pravnom sustavu i u skladu sa zakonom. Konačno, smatra iz nagodbe nije jasno vidljiva pripremna i provedbena osnova. Predlaže preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi kako je sud odluku o zakazivanju ročišta o nagodbi trebao donijeti u obliku rješenja. Odluka o zakazivanju ročišta za glasovanje o nagodbi je u smislu odredbe čl. 18. st. 2. SZ-a u vezi s čl. 8. ZPIUTD-a odluka o upravljanju postupkom koja se donosi u obliku zaključka. Prvostupanjski sud je sukladno ovlaštenju iz odredbe čl. 115. st. 2. ZPP-a, zaključkom poslovni broj

St-1138/2017-2728 od 21. lipnja 2018. odlučio da će se ročište održati na adresi Košarkaški centar Dražen Petrović - dvorana „Cibona“, Zagreb, Savska 30, budući da je to bilo nužno uzevši u obzir broj od 5.500 vjerovnika kao potencijalnih sudionika ročišta te općepoznatu činjenicu kako u sudskoj zgradi Trgovačkog suda u Zagrebu nema prostorije (sudnice) koja bi primila kapacitet tolikog broja vjerovnika odnosno njihovih punomoćnika.

Neosnovan je žalbeni navod žalitelja da je prvostupanjski sud postupio protivno odredbi čl. 43. st. 9. ZPIUTD-a time što je ispravljeni prijedlog nagodbe dostavljen vjerovnicima 29. lipnja 2018., a ročište za glasovanje o nagodbi zakazao za 4. srpnja 2018. umjesto 5. srpnja 2018. Citiranom odredbom je propisano kako vjerovnici glasuju na ročištu koje zakazuje sud u roku ne kraćem od pet dana i ne dužem od 15 dana od dana kada sud zaprimi obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća da su suglasni oko sadržaja nagodbe. Dakle, nije odlučno kada je ispravljeni prijedlog nagodbe dostavljen vjerovnicima, već kada je sud zaprimio obavijest izvanrednog povjerenika i vjerovničkog vijeća (privremenog vjerovničkog vijeća) da su suglasni oko sadržaja nagodbe.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U vezi sa sudjelovanjem privremenog vjerovničkog vijeća, ovdje je potrebno reći kako je paušalan i ničim potkrijepljen žalbeni navod žalitelja da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na ispravljeni prijedlog nagodbe od 26. lipnja 2018., budući da članovi privremenog vjerovničkog vijeća na ročištu 4. srpnja 2018. nisu prigovarali prijedlogu Nagodbe u dijelu u kojem je ispravljena.

Što se tiče same provedbe glasovanja putem aplikacije razvijene za mobilne pametne telefone, ističe se da u smislu odredbe čl. 311. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a, sud rukovodi ročištem za glasovanje o nagodbi te određuje način provedbe glasovanja.

Žalbeni navodi žalitelja kojima osporava zaključak prvostupanjskog suda da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene u visini nenamirenog dijela tražbine, odnosno da pravo glasa nemaju vjerovnici koji su u cijelosti namireni niti vjerovnici u onom dijelu tražbine u kojem su djelomično namireni, nisu od utjecaja na pravilnosti i zakonitost pobijanog rješenja. Navedeno iz razloga jer iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako

bi za predloženu nagodbu glasalo 79,28% vjerovnika s pravom glasa odnosno više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika s pravom glasa, sve i da je sud dao pravo glasa svim vjerovnicima čije su tražbine utvrđene neovisno o tome jesu li namirene.

Odredbom čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je za Nagodbu glasovalo 80,20% vjerovnika s pravom glasa što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika. Isto tako, način na koji su vjerovnici glasovali (mobilna aplikacija) ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja jer je nakon glasovanja sud primijenio pravila iz citiranog čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a kojima je utvrđeno kada se nakon glasovanja smatra da su vjerovnici prihvatili nagodbu.

Nadalje, odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u

ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Predmetna nagodba nema nikakvih nedostataka glede sadržaja u formalno pravom smislu pa se u vezi s time ukazuje žalitelju, suprotno njegovim žalbenim navodima, kako nagodba sadrži kako pripremnu, tako i provedbenu osnovu u smislu odredbe čl. 305. SZ-a u vezi s čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ-a, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Nadalje, neosnovani su i žalbeni navodi žalitelja kojima osporava plaćanje tražbine pojedinim vjerovnicima unutar iste skupine za vrijeme trajanja ovog postupka izvanredne uprave. Naime, odredbom čl. 40. st. 1. i 2. ZPIUTD-a propisano je kako su dopuštena plaćanja tražbina nastalih prije otvaranja postupka izvanredne uprave ako su nužna radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja. Tom odredbom nije propisano da se plaćanja moraju izvršiti svim vjerovnicima iste skupine i u jednakim omjerima. Zato plaćanje tražbina pojedinih vjerovnika tijekom postupka izvanredne uprave nije nezakonito budući da je ovlaštenje na takva plaćanja propisano citiranom odredbom čl. 40. ZPIUTD-a.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXXV. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika NEKTAR NATURA d.o.o., OIB 74687181612, Split, Fra Bonina 3, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Nikola Bartolić, Tomislav Bartolić, Juraj Bartolić i Eliza Bartolić u Zagrebu, Palmotićeve 27 (LXXXVI):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Nektar Natura d.o.o., Split, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome osporava sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u sklapanju i pripremanju nagodbe te ističe da privremeno vjerovničko vijeće nije dalo suglasnost na tekst nagodbe već samo da se nagodba dostavi vjerovnicima na glasovanje. Dalje navodi da sud nije utvrdio jesu li vjerovnici čije su tražbine osporene i kojima je priznato pravo glasa, pokrenuli parnične postupke radi utvrđivanja tražbina. Nadalje navodi da su nagodbom pojedini vjerovnici diskriminirani te da je tekst

nagodbe protivan cilju Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Smatra da je nagodba protivna javnom poretku Republike Hrvatske. Predlaže ukinuti pobijano rješenje. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 59.828,13 kn.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu postupka, a poglavito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a i čl. 8. ZPIUTD-a na koje žalitelji posebno upiru u žalbi. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i razumljivi pa stoga pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Suprotno žalbenim navodima žalitelja, ovaj sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz čl. 19. st. 2. ZPIUTD-a. Ovo stoga, jer prema shvaćanju ovog suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi čl. 31. st. 1. i 5. ZPIUTD-a osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, treba ukazati na odredbu čl. 31. st. 6. ZPIUTD-a kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi čl. 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi čl. 30. ZPIUTD-a, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti slaže i ovaj sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

U vezi sa sudjelovanjem privremenog vjerovničkog vijeća, neosnovan je žalbeni navod žalitelja da nije dalo suglasnost na tekst nagodbe, kada iz stanja spisa kao i iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sud 20. lipnja 2018. primio obavijest da je nagodba usuglašena između izvanrednog povjerenika i privremenog vjerovničkog vijeća.

Žalbeni navodi žalitelja da sud nije utvrdio jesu li vjerovnici čije su tražbine osporene i kojima je priznato pravo glasa, pokrenuli parnične postupke radi utvrđivanja tražbina, odnosno žalbeni navodi kojima žalitelj u biti smatra da je sud takvim vjerovnicima osporenih tražbina dopustio pravo glasa, ocijenjeni su neosnovanim. Ovaj sud ocjenjuje takve žalbene navode paušalnim, s obzirom na to da žalitelj ne konkretizira o kojim vjerovnicima se radi i o kojoj tražbini, da bi se na istaknute žalbene navode moglo i konkretno odgovoriti zbog čega su oni osnovani ili neosnovani.

Odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano je da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

Budući da je citiranom odredbom čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a propisano u kojem slučaju će sud uskratiti potvrdu nagodbe, koja odredba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku se primjenjuje u ovom postupku izvanredne uprave kao specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon, to se odredbe čl. 336. st. 2. i čl. 337. SZ-a koje propisuju kada će sud u stečajnom postupku uskratiti potvrdu stečajnog plana ne primjenjuju u smislu odredbe čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a.

U smislu citirane odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prihvatu potvrde odnosno uskrati potvrde sklopljene nagodbe bio ograničen ispitivanjem pretpostavki navedenih u toj odredbi kako je to pobliže navedeno ranije u obrazloženju ove odluke. Zato je i drugostupanjski sud povodom žalbe ograničen na ispitivanje eventualnih povreda iz čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a uslijed postojanja kojih je prvostupanjski sud bio pobijanim rješenjem dužan uskratiti potvrdu sklopljene nagodbe.

Stoga, u ovom izvanparničnom postupku izvanredne uprave u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a ocjenjuje se sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe), pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način.

Prema tome, bez utjecaja su na zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe žalbeni razlozi koji se tiču kako međusobnih odnosa vjerovnika i dužnika, tako i podmirenja tražbina vjerovnika od strane dužnika. S tim u vezi, ovaj sud se nije upuštao niti u ocjenu sadržaja pojedinih odredaba nagodbe. To stoga što je u smislu odredbe čl. 43. st. 14. ZPIUTD-a nagodba kao takva prihvaćena i izglasana od strane vjerovnika, pa sud u smislu odredbe čl. 43. st. 16. ZPIUTD-a nije ovlašten ispitivati osnovanost tih žalbenih navoda.

Žalbeni navodi kojima žalitelj ukazuje na diskriminaciju pojedinih vjerovnika, odnosno na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe čl. 312. SZ, također su neosnovani. Navedeno iz razloga jer prema odredbi čl. 29. st. 3. ZPIUTD-a prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe se kako se odredba čl. 312. SZ-a ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom čl. 43. st. 21. ZPIUTD-a propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom čl. 29. st. 3. u vezi s čl. 43. st. 5. ZPIUTD-a neosnovano je pozivanje žalitelja na odredbu čl. 312. SZ-a.

Konačno, u odnosu na žalbene navode žalitelja kojima ukazuje da je nagodba protivna javnom poretku, ističe se da će ustavnopravnu zaštitu žalitelj moći ostvariti podnošenjem ustavne tužbe.

Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 27. ZPIUTD-a riješeno je kao u točki LXXXVI. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu vjerovnika KREDITNA BANKA ZAGREB d.d., OIB 70663193635, Zagreb, Ulica grada Vukovara 7 (LXXXVII.):

Protiv tog Rješenja vjerovnik Kreditna Banka Zagreb d.d., Zagreb, podnio je žalbu kojom ga pobija u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome ističe kako pri izglasavanju nagodbe nisu poštivane odredbe ZPIUTD-a o pitanju prava glasa vjerovnika osporenih tražbina.

Žalba nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

S obzirom na to da je navedeni vjerovnik glasovao „ZA“ prihvrat nagodbe – glasovanjem je izrazio volju da se nagodba sklopi. Budući da je pobijanim rješenjem odobreno sklapanje nagodbe, podnošenje žalbe je protivno interesu osobe koja je glasovala „ZA“ prihvrat nagodbe.

Kako je žalitelj glasao „ZA“ prihvrat nagodbe, to prema ocjeni ovog suda žalitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog rješenja. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s čl. 358. st. 3. ZPP-a riješeno kao u točki LXXXVII. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 18. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
Branka Vučaj, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman